

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVII.

CHICAGO, ILL., 15. KVĚTNA 1915.

ČÍSLO 5.

50 LET.

Půl století tomu, co na březích veletoku Mississippi zasazena byla první ratolest sokolská.

Ratolest tato, posilována vědomím důležitosti poslání Sokolstva českého v národě — svažována nadšením těch dobrých českých lidí, kteří ani v cizině, v tuhém boji o existenci nezapomínali povinnosti k svému národu — rostla, mohutněla, haluze ze zdravého jejího pně roznášeny byly do všech končin republiky této, kde též se ujaly a vzrostly a dnes s radostí a pýchou pohlížíme na skvělý výsledek obtavé, nezištné práce.

Čest budiž těm, kdož před 50. lety Sokolstvu českému v zemi této první dali vznik — čest budiž těm, kdož po nich s chutí práce se chopili — čest budiž těm, kdož po dnes při praporu sokolském věrně stojí!

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské jménem celého tábora vysílá tímto k břehům Mississippi k slavnosti 50letého výročí T. J. S. St. Louis nejvřelejší blahopřání.

Chicago v měsíci květnu 1915.

Výkonný Výbor.

Ctěný Výkonný Výbor N. J. S.,
Chicago, Ill.

St. Louis, Mo., 26. dubna 1915.

Bratři Sokolové!

Na rok letošní 1915 připadá nám významná oslava padesátiletého výročí založení prvního tělocvičného sboru Sokol v Americe v St. Louis, Mo.

Jest tomu právě půl století, kdy v naší nové vlasti, krátce po založení první Těl. Jednoty "Sokol" v matičce Praze založen byl i sbor náš Tělocvičná Jednota Sokol St. Louis, Mo., a proto činí rozsáhlé přípravy, aby výročí toto důstojně ve dnech 29., 30. a 31. t. r. oslavila.

Jsmo přesvědčení, že slavnost naše stane se dostaveníčkem nejen všech upřímných Sokolů, ale všech pokrokových Čechů v Americe.

S ohledem na dlouholetou činnost společnou zveme Vás, bratři Výkonného Výboru, jakož i všechny členy N. J. S., byste ve významné dny naše k nám zavítali a v našem kruhu bratrském podílu na oslavě naší brali.

V naději, že o slavnosti naši se setkáme zůstáváme s bratrským pozdravem "Na zdar!"

Za Slavnostní Výbor

Frank J. Holman, předseda.

V. K. Triska, tajemník.

Toto pozvání doporučujeme přízni všech jednot a vyzýváme je, zvláště pak ony Župy Střední, by osobní účasti na ně odpověděly.

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

NA VARDARU.

(Dokončení).

Napsali jsme již, že bulharští komití usilovali několi- kráté o zničení železničního mostu u Strumice na hranicích, aby tak Srbsko odřízli od celého světa a hlavně Řecka, kudy lecos se podávalo, ba z Patrasu i s Amerikou bylo přímé spojení, nemluvě ani o Anglii a Francii. Napsali jsme již o takovém prvním útoku Bulharů při našem příjezdu. Žel, útoky ty se opakovaly a to hlavně kol Vardaru, kde mnohé kraje jsou liduprázdné a na návších jinde jen děti, ženy a starci. Komití srbští napadení jsouce oněmi z Bulharska, svoji službu vykonávají s velikou opravdivostí a rozkaz je pro ně rozkazem, od něhož neznají odchýlky a nedopustí ji. Tak minule znovu Bulhaři, komití je napadli. Došlo k tuhé bitce a Srbové zahnali nepříteli do bulharských vesnic i pro- následovali jej. Rozkaz zněl: nikoho nešanovati a tak padlo vše živé ve vesnici té i oné a kuča za kučou vypáleny, čili celé vsi lehly popelem a z obyvatelstva nezachránil se nikdo. Tak potrestán zákeřný útok, sosenovaný kdes ve Vídni a od- nesli nevinní s vinnými! Ti pak, co pochyťáni byli jako vlastní strůjcové útoku, ve Strumici v skladišti železni-čním za nohy přivázáni jsou ku stropu a hlavou dolů přinu- cováni jsou k přiznání býkovec, jenž když na holé tělo dopadl po desáté, zanechával dosti znatelné stopy — ale o přiznání a prozrazení vlastních původců nemohlo býti ani řeči. Konečně důstojník kynul, chlapíka odvázáli — odvedli a komití za okamžik hlásil kapitánu, že vše je svrženo...

Kdo za takových poměrů a "válečných opatření" divil by se ještě, že dnes i mohamedánští Arnauti, ba i mnozí Turci jsou samí "vlastenecký Srbi" děti jejich že po srbsky se vychovávají a tak mnohý "bej" aneb hodža v srbské uniformě slouží za tolika tolik dinárů drzavě vítězného krá- le. Dříve nad domem jejich půlměsíc se skvěl a nyní krá- lovská korunka; inu i zde časy se mění! A tabáku na strá- ních se daří. —

Využili jsme své doby, usilujeme o to, aby z české Ame- riky pmočná družina lékařská i ošetrovatelů poslána byla na Balkán a hlavně do Srbska, že takovýto počin za panujících poměrů a nešťastné války s Rakouskem musí nevyhnutelně míti nejen praktický výsledek, ale i morální vliv v dotčených kruzích srbského národa. Srbové měli Čechy vždy v nemalé lásce a v mnohém po studiu v Praze, v Táboře a jinde sta- věli lidu svému národ český za vzor a nejkulturnější pléme slovanské, nejčistších snah. K tomu ovšem i z Prahy velmi se napomáhalo a styky vzájemné v každém ohledu pěstovaly, zejména ovšem i po stránce výchovné a hlavně Sokolstva. A tak také jedině se stalo, že i vztahy obchodní a zájmy průmyslové "z Česka" až sem všude pronikly, banky se zřizovaly a českým vedením mnohý závod založil, ba i na českou kolonizaci hospodářskou na pláních Kosova a jinde se pomýšlelo. Od pouhých slov vzájemnosti přejíti se chtělo k praktickým důsledkům téže, co zatím na to naše demokra- ticky vedené Sokolstvo české pohlíželo se v intelligentních kruzích srbských jako pravý základ pravého junáctví, jež v Srbsku začasté se projevovalo. V Čechách ovšem projevití se nemohlo dále, nežli na nějakém tom sletu, závodech a shromážděních sokolských i jiného rázu, zvláště lidí pokro- kových a voňných. Ale i tu úřady bděly a kde jen trochu Němčík si přál, zakročovaly, potlačující vše co jen poněkud zdálo se podezřele slovanským, aneb mnoho národním více v činu vlastním, nežli slově pouhém a frází slavnostní. Slavnosti se povolovaly za sliby loyálnosti tam nahoře a srbský člověk, čta české noviny toho či onoho zbarvení, divil se té sjednocenosti národa českého o nějaké té slav- nosti a obětavosti vůči nejšlechetnější institucím národním i sympatiím osvědčeným zejména v dobách posledních tří

válek na Balkáně. On znal co vykonali tu čeští lékaři za poslední války s Tureckem, on vděčil a žehnal jim jako dílu České Obce Sokolské i celému národu českému po delší dobu sbírajícímu, ano i těm tam u nás za tou velkou vodou, ale proto že jim vděčil, tehdy i nyní nemůže mnohé chápat! Nemůže chápat proč tam u Šabca prý, tam v tom "ratu" strašném, ti Češi mnozí stříleli jako zběsilí, ano proč stříleli i tehdy, když "naši" poznávše české šiky, volali jim vstříc "Predajte ce brati!" vypráví nám starý srbský novinář a v oku jeho slza se zaleskla, co zatím pěst se mimoděk za- tíná. "Kde že jsou doklady těch mnohých slov slavnost- ních", podotýká a na naši omluvu, že snad vojenské zřízení rakouské jinak žel nedalo, jen pokyvuje hlavou: "Ale nechtě, že došli jste vy a také Češi až z té Ameriky, důkazem nám je, že jsou tu svazky pokrevnosti činem humanity posvě- cené, jež u nás nemohou zůstat bez morálních i praktických vlivů, at' již stane se cokoli..." My potěšili se, že snad přece práce naše nebude nadarmo, jako již znali jsme, že v mnohém se již prospělo, seč slabé síly naše stačí a oběta- vost vlastní dovolí, ano prospělo i těm mnohým českým za- jatecům, již ani zde nezapoměli ještě, že mají o nějakou tu hvězdičku více a dle toho i více "černo-žlutého" nátěru! A mylili byste se, kdyby v těch tisících a tisících "zarobe- ných" nepoznali jste hned nějakou tu "šarši" od šikovatele dolů, aneb i nahoru, jež na vzdor tomu, že jej česká matka zrodila, tedy plémě slovanského, nepřál by si, aby Němec v boji tomto hrozném vyhrál, aby i nadále "Viribus unitis" vlálo na praporech rakouských pluků a "Hospodin zachoval jim císaře a jeho zem..." Člověku se skoro hnusí i při- pomíná si tak mimoděk důkladně spráskaného po zemi se plazícího psa s postříbřeným obojkem na krku a vyrytým monogramem pána svého, jenž zvíře své štve na jiné dle libovůle!

Tím ovšem není nikterak řečeno, že všichni ze zajatých Čechů jsou toho druhu, ba naopak z tak mnohého borce so- kolského měli jsme jen radost, vyměňující náhledy své na- vzájem. O čem jsme as hovořili, věru že netřeba tu zvláště uvádět, ano i mnozí jiní, zrovna z těch nejubožejších, ne- mocných a steskem po domově přímo utrápených, mnohdy

Br. Tomáš Vonášek, Chicago.

Drahý bratře: Děkuji Ti všele, že aspoň ty jediný ob čas vzpomeneš toho, že odjel jsem od rodiny a s nasazením všeho snažím se prospěti těm bratrům našim srbským a lidem všem bez rozdílu... Lidem válkou postiženým i těmi hroznými následky téže. Jsem znaven, ale na vzdor tomu snažím se, seč lze — Na zdar! Tvůj Dr. J. Rudiš-Jičínský.

o té drahé "slovanské Praze" se rozhovořili, třeba jako my i oni neznali co vlastně v těchto dobách pohnutých na té Praze "slovanského" zbylo. . . . Za takových a podobných myšlenek kráčeli jsme ve volné chvíli vzhůru do kopce za naší nemocnicí po rozsáhlých a starých hřbitovech tureckých, kde na sta a sta povalených bylo mramorových pomníků, propadlých hrobek všelikých pašů a hrobů patrně chudších tříd. Hloubka hrobů neveliká a zbytky hnátů na všech stranách. Nad námi kroužil sup a hejna kavek na rychlo se rozléta, jako by smutnému tomu okolí dodatí chtěli ještě smutnějšího rázu. Na některém tom pomníku s nápisy ozdobnými a zlatými vyčetl's, třeba neznalý těch hieroglyf tureckých, že stal se tu svědkem udalostí dějinných. Zde byla stopa po úderu kule, tam prázdné patrony dosvědčovaly, že za pomníčkem na chvíli se kryl nějaký ustupující Turek. Však válečné udalosti 1912—1913 jsou i u nás v Americe ještě v živé paměti a jak Srbové po Kumanovu Skoplji vzali rovněž se zná, jako neradi jsme si mimoděk připomínali v balkánské válce vzájemných sporů spojenců, jež tvoří nejnejpříjemnější období a rána tehdejší, žel, že ještě dnes jitrí. Spolek, jenž tehdy vznikl vůči všeobecnému zabráněnímu nebezpečí, ještě průběhem války začal oslabovat, až konečně přestal úplně, když se začali spojenci rozhraničovat. Tu Rakousko zahrálo si jednu ze svých špatných rolí v Bulharsku i v Londýně a dnes si ne ono, ale ti ubozí jeho vojáčky vypíjí a to tak strašně, tak hrozně, že při pohledu na všechnu tu lidskou bídu, na všechno to utrpení, nakažlivými nemocemi podlomené mladistvé životy, do hadrů a špíny se choulící, cestou do nemocnice po stech umírající zajatce, do krvava rozedraná těla ubožáků po hřbitově roztroušených a na sluníčku vši hledajících, hladem a žízni trpících, přímo k šílenství nakloněných onemocnělých i těch na tisíce raněných, proklínajících a bolest upíjících — se vám zdá, že opravdu se tím věřícím ten jejich pámbu ze Skoplje a jinud vystěhoval. A jdete dále. Vejdete do tak zvaných baráků, postavených jako přístřeší pro zajatce, a tu oko vaše na nové spočine bídě, na nových spoustách války. Na staré, smrduté již slámě celé pluky zajatých u večer odpočívají a po práci na venku sem se uchylují, co zatím třeskatý mráz venku řádí a zde uvnitř horečka i nákaza!

A jestli venku teplo, hejna hrdlíček na stáji se sletují, uvnitř v tom "živém hrobě" nečistá těla nahromaděná se paří a zle vede se i mnohým těm našim, neboť i kázeň sama dosti přísná, třeba v tom ohledu našim přičiněním se pozměnilo tak ledačco. Býkovec a hůl již nevládnou, za to ale vládně smrt a mnohá nákaza: tyfus, difterie, spála, neštovice, tyfus skvrnitý, červenka, nemluvě ani o sepci a zápalu plic atd. A na to na vše v blízké nemocnici, páté rezervní, pouze dva lékaři, z nichž každý již nejméně prodělal horečku střídavou, ne-li tyfus sám. "Krev není voda" zde neplatí, po krvi se nikdo neptá, kdežto na zásobě čisté pitné vody záleží vše! Dotyčné autority vojenské i lékařské dosti se starají, avšak ty síly, ty mnohé prameny malého Srbska po tříletém boji zdají se mnohdy vyčerpaný a i v nemocnicích pravidelných dáme často jen tolik, co po ruce, čili co máme

Když již práce nás přemáhala, když družina naše (o pěti členech pouze) napjati musela síly veškeré, usmyslil jsem si, že tentokráte zajedu si do Dževdželije sám a nemaje odtamtud přímých zpráv přesvědčím se, zdali Dr. Guča nemohl by spíše vrátiti se k vlastní družině, nežli pomahati tamním dvěma družinám Amer. Červeného Kříže. Na písemné dotazy odpovědi nedocházely a tak jsem si tam zajel. Poněvač ale nával interních případů v tamní nemocnici byl ohromný, as 450, uznali jsme i na pokyn telegraficky z divise došlý, že bude snad lépe, když Dr. Guča zůstane, ač notajili jsme se obavou, že on může uděti se k smrti tam a my opět u nás ve dvou přeplněných pavilonech. Jen roz-

mrzení vraceli jsme se na druhý den do Skoplje. Na vlaku setkali jsme se s král. ministrem vnitřních záležitostí, gosp. Michajlovičem, i pohovořili jsme si s ním přímo znamenitě. "Těší mne, že i Vy z takové dálky jste dojeli, aby jste pomáhali nám a těm našim junákům, již bijí se za svou otčinu, svou kuču a zájmy svého národa, jenž byl tak zákeřně napaden! Samo nebe vás posílá v dobách nejkrutších zkoušek. Bijeme se statečně, však ty ohromné oběti na statecích i krvi sami poznáte . . . Tak tedy Češi z Ameriky a dovolte gospodine doktore, abych mohl pocelovati ten sokolský monogram, jenž na vždy připomínati nám musí co o posledním ratu proti Turku vykonala pro nás Obec Sokolská . . ." O jak nám bylo v té chvíli blaženě a hned v zápětí mihl se myslí obraz prostných na Letné a něco čemu se říká v prosté mluvě vojenské: "Konanenfutter". Výchova tělesná i k myslí doškonalosti! Jaká ironie osudu tam kde i to mužstvo naše přispívati mělo by prý k uplatnění hesla: "Viribus unitis!" A kde že zůstalo to naše "Na stráž!"? Či zaspalo se, aneb opravdu v rozhodných chvílích české hlasy neplatí, jako ty mnohé antimilitaristické fráze, bombast na tribunách c. k. dvorních radů, "vůdců" a bratřků à la Groš, ohebných páteří i "širšího svědomí." Porovnávám s těmi, již zde ten lid vedou i zadíval jsem se v to oko upřímné jednoho z nich a dál naslouchal. A majestátní ta postava, jakoby rostla a rostla před námi. "Nám bylo by velice líto, kdyby se tam u Vás, v té republice veliké, nechápal náš boj!" Ujištěli jsme jej o pravém opaku a to nejen v lidu téměř veškerém, ale hlavně tisku anglickém a ovšem podotkli jsme, že zvláště tisk český pohlíží na úspěchy srbské s radostí, protože pamatuje si nepřitele svého doma. Nezapoměli jsme ani na to co koná mnohý brk český v tisku americkém atd. "Sympatie těch nejbližších jsou nám nejdražšími, neboť" netrýskají ze žádných sobeckých pohnutek, nýbrž ze zřídla čistých citů, jež může míti jen svůj k svému. A že společně všichni Slované jste demonstrovali! Velmi přijatelné, šlechetné a pro nás posilující jako vše to dobré co nesete vy nám vstříc! Ostatně tam nahoře rovněž do jisté míry se ukázalo, my známe a s námi zná se tam, kde o osudu českého národa již dávno rozhodnuto. Již tehdy kdy první padl vstřel na rusko-německé hranici, když již my pod tíhou hrozných bojů a děsného krveprolití téměř poklesali — bylo rozhodnuto, že veliká znovu bude Polsko a federativní stát český samostatný s Moravou, Slezskem a Slovenskem. A toho nedoceřil nikdo jiný, nikdo jiný nemohl, nežli slíbil sám ruský car. A tak budete, jako jste kdys byli svoji a voliči, svoji jako my, když znovu nyní napředujeme!"

Zamyslel se šlechetný ten muž, zahledl do dálky a odmlčel. My pocelovali se s ním a vlak vjel do stanice. Tma snesla se nad krajinou a Skoplje v záplavě světél tonouce podobala se městu klidnému. Však v tureckých čtvrtích klidu mnoho nebylo, i mladí Turci museli k odvodu!

F. K. Šnepp:

ZE ZEMI BOJUJÍCÍ! Bratrský dopis z Ruska.

V Moskvě, v lednu 1915.

Válečný běs zastal nás nepředvídaně. Tak střelbitě aspoň rozvinuly se události a bitevní prapory na obou stranách, a rádo tvrzeno, že pro tentokráte Rusové zradili pověst své pomalosti, jak hbitě mobilisace ruských vojsk a ruské armády všemu světu ukázala.

Byly to prvé prázdniny, které že za celou dlouhou řadu let, co jsem tady, ztrávil v Rusku. Vzal jsem na se pro tyto prázdniny vedení oficiálních kursů pro vzdělání učitelů tělocviku, a postihlo mne neštěstí. Než při tom neštěstí přálo mně štěstí — horribile dietu. Unikl jsem jednomu neštěstí, bych si pomohl k druhému, minuv jednu smrt', žel jsem ke druhé. Tato však byla méně nebezpečná a byla

by lehčí nežli ta, která hrozila tam ve vzdálené vlasti, a nebyla-li by to smrt, byly by to muky, strašnější smrti. To pochopí každý, kdo rozumí, jaká muka za této války prožíval nebo prožívá každý příslušník českého národa, národa slovanského, jenž musil jít do boje proti Srbům nebo proti Rusům. Bolesti do šílenství ovládaly mé smysly a lomeovaly tělem v tom stavu, který mne vrhl posléze pod operační nůž, hltil jsem slzy hněvu a vzlykal jako děčko, když pod okny hlučně, povznešeně a spokojeně vířily manifestace za vojnu s Německem, ale byl jsem snad šťastnější (jak ubohé a bolestné, přece však podstatné slovo) nežli ti z našich, již ve vlasti musili jít do boje. Do boje za svou vlast? Nikoli! Jaká to úžasná tragika, jaká hrůzoplňná pravda. Pravda! Pravda — která snad, vyváží-li ty stesky a ta pokoření, kterým se nevyhnuli na Rusi ani slovanští příslušníci, ani my Čechové! Sud' to nevyzpytno a rozsud' konec války. Té války, která vzplanula, a v červánkách obětí krve slovanské, krve snad milionů, dala vyšlehnouti zářivým paprskům naděje a světlým bludičkám zatím, zážehům budoucí radosti, neboť svoboda je radost' radostí!

Než osud byl vyprovokován a vyzván na souboj. Válečná hrůza se rozšeštila nad všemi hlavami.

Rval jsem se s nesnesitelnými mukami těla a bolestmi až k smrti, svíjel jsem se vnitřní žalostí, že v tuto velikou historickou chvíli nemohu na ulici mezi lidmi zdravé, duševní strádání drásalo mou leb, že v ten ohromující a významný okamžik v dějinách Evropy a Slovanských národů, přikován jsem na lůžko, zmítal jsem se, zkrátka zmíral v dvojnásobném utrpení, bil jsem se s fysickou nemohoucností a s mravním šílenstvím slovanských smyslů, když pod okny světnice, jejíž čtyři stěny mne násilně svíraly, až k zadušení, braly se desetitisícové davy se slovanskými a romanskými prapory, mezi nimiž anglický vlál vzácnou svěhlostí, když tyto nesčetné davy manifestovaly vzletně, oddaně a povznešeně malou již ode dávna Slovanům věc, když jsem slyšel, jak se ty mohutné davy modlily za zbraně, které nesly do boje, zpívaly hymny nadšení, souladu a veliké vůle národa, posvěcených křížení národů, když se k uším mým donášel burácející chor všech slovanských hymnů a kartéte britské odhodlanosti a kultury....

A volal jsem téměř bez sebe:

“Otevřte okna, šíře, šíře — do kořán!! A když mne, nemohoucího pozvedli a přinesli k oknu a šileně blýštící se oko mé uvidělo to slovanské moře hlav, a uši zalehly gigantickou bouří toho moře, ne, nebylo ve mně studu, nestydím se jako muž za to — slzy mne zalily proudem, — plakal jsem jako dítě, skučel jsem jako zbitý pes, svíjel jsem se jako smrtelně raněný.... Ale kdož pochopí nevystrádaných a cizích bolestí?!

Než, neměl jsem právo plakati, neměl jsem právo strádati, šliti? Odpověz si na to zanícená slovanská duše, odpověz i svědomí člověka životem zakalené — odpovězte i city bytosti vezdejší!

Druhý den měl jsem býti dopraven do nemocnice. A což na tom, jestliže ke sterým bolestem, přidají lidé ještě jednu?

Již před tím vykonal u mně dvě návštěvy policejní komisař místního okresu. — Za co jsem měl děkovati těmto návštěvám? Nikomu a ničemu jinému, nežli svému mocnáři a příslušenství ke své “širší” vlasti. “Rakouské poddanství mé přivedlo ke mně představitele malé policejní moci se starostlivými otázkami: Kdo jsem, co jsem. Rakouský poddaný? Ano, a také Čech! (Ó, království Přemyslů a Poděbradů!) — Máte nějakou zbraň? — Žádnou jinou nežli český původ! — (Této zbraně však zástupce policejní moskevské vlasti nerozuměl a také jí nehledal).

Bylo to totiž před příjezdem ruského cara do Moskvy, a já žil na Tverské, hlavní ulici, po které car přijede i odjede.

Na všechny otázky, nemoha se hnouti, odpovídal jsem leže, docela prostě a jasně. Policejní komisař sice mně vyjádřil účast v mém nemocném stavu, politoval mne, polaškoval, že prý mne “policmajster dobře zná” (dodal jsem k tomu, že mne zná i policejní chef Moskvy — gradonačalnik) a druhý den přece jednou přinesl mi vyrozumění “gradonačalnika”, podepsané “policmejsterem”, že “jako rakouský poddaný, bydlící na Tverské ulici, mám se do 5. hodiny téhož dne vystěhovati z bytu.”

“Vy vidíte, jak vyhlížím! A když se nevystěhuji?”

Odpovědi mně bylo pokrčení ramen. — Nevystěhoval jsem se toho dne podle příkazu do 5 hodin, nevystěhoval jsem se ani druhého dne, ale podle náležitých informací dověděl jsem se, že neuposlechnuvší příkazu, budou vyvedeni ráno policií.

Na třetí den ráno, když mne svíjejícího se v bolestech, harcovali přes celou Moskvu do nemocnice, do níž mne lékaři odporučili, v této prohlásili: Nemžeme vás už přijati, dnes došel příkaz, bychom nemocnici uvolnili a připravili pro raněné! Tedy ve znamení doby harcovali mne znovu, působíce mně nesnesitelná utrpení, znovu do bytu, z něhož jsem měl býti vystěhován už před 2½ dnem. Den na to, na druhém konci Moskvy, přijali mne v “Sokolničeskou bolnici” — v Sokolnících. Tedy aspoň něco “sokolího”.

Avšak i zde, když mne pronesli Moskevskými formalostmi a oblékli již do nemocničního “chalatu” a dali číslo, tu došel oznamovací list — přes své politické jméno — Miloslavín — hrůzou oťrásl. “Vy jste rakouský poddaný?” Nevydržel jsem a pravil jsem: “A vám to není jedno?” a dodal jsem: Upokojte se, jsem Čech.” Ty dni totiž policejní chef Moskvy vydal veřejné nařízení, jež obecné příkazy o rakouských a německých poddaných, v stáří od 17 do 45 let zajmouti jako zajatce, aby je pak ubytovali v kasárnách nebo ve vězení a posléze odvezli do vzdálených sibiřských krajů, jsouce vyjmuti mužové slovanského původu.

Díky obětavosti a oddanosti své “chazajky” — bytné, která oběhala všechny úřady a pomocí moskevského “Českého komitétu” za jediný den mně opatřili legitimaci této české organizace, která vykonala v oné pohnuté době mnoho dobra pro Čechy i jiné Slovany, — legitimaci, stvrzující že jsem Čech a žádající o ruské poddanství. Tento certifikát byl výhradní v těch dobách záštitou před těmi persekucemi, kterým válečná doba vydala na pospas rakouské i německé poddané v Rusku.

Sluší ještě dodati, že na úřadě policejního okresu, kde jsem bydlil, kategoricky prohlásili Jekaterině Aleksejevne — starostlivé mé domácí paní, — tak řídký případ mezi Ruskami, — že ji měli za mou manželku, prohlásili: Nebudete-li míti stvrzení od francouzského konsulátu (rakousko-uherský byl již dávno v prachu), že je Čech, vytáhneme ho i z nemocnice. Proti tomu sice slavný chirurg nemocnice Chlebnikov, rozšafnější svého secundáře, stejně kategoricky jako policie, prohlásil: “To se ještě podíváme, dovedou-li ho odsud vzítí” — ale konec konců historie a její “zajatecký i šupový” výhled, díky obratnosti Jekateriny Aleksejevny byly zažehnány.

Zažehnány? Zdánlivě a na několik dní. Byl jsem totiž tolik nedůvtipný, neznaje pořádků ruské nemocnice, že jsem ponechal při vstupu do ní své šatstvo k uschování nemocniční správě. Když jsem pak po týdnu viděl, jak zanechané šatstvo žmoulají a hází do pytle, který potom zanášejí do velkých sklepů nemocnice, požádal jsem o vydání svého šatstva, hodlaje je poslati domů. Ani mne nenapadlo, že s tím budou potíže — mimo formálnosti — vždyť se

mne ptali při vstoupení do nemocnice, ponechám-li šaty u nich nebo nikoli? Minul však týden, minuly dva a šaty mě nevydávali. Obracel se k lékařům, v jehož moci bylo. „Jakže již dávno jsem podepsal výpisku“, ptám se.“ Obracel jsem se k němu znovu a znovu, až posléze mně pravil: „Je v tom háček nějaký, správce nechce nám je vydati.“ „Proč?“ táži se, načež mně nedovedl odpovědět, jenom dodal, že promluví ještě se správcem. Po tom mně přinesl zprávu, že z toho vane rakouské poddanství. „Co má s mými šaty dělati rakouské poddanství? Váš správce se zbláznil!“ Odpovědi mi bylo suché pokrčení rameny. Zase minulo několik týdnů. I postěžoval jsem si hlavnímu lékaři. Vyšetřím to. A zase jsem čekal, ale učinil jsem z toho otázku veřejného tajemství. Stalo se, že můj nemocný soused opouštěl nemocnici; náhodou jsem se vyskytl při tom, když žádal lékaře o vydání šatstva. Využil jsem příležitosti: „Nikolej Efimovič — a co mé šaty, snad je nyní dostanu?“ „Vám je ještě nevydali?“ A tu „feldčeniec“ pojednou odhalila tajemství: „Vždyť tu máme z kanceláře již dávno upozornění, že Vám šaty nemohou vydat bez dovolení okresního policejního lékaře.“ „A proč jste mně to neřekli?“ Zbytečné otázky! Lékař k tomu dodal: „No, ano, prohláseli vás za válečného zajatce. A co mají s tím co dělati mé šaty?“ Opakuji, zbytečné otázky! A jsou otázky, na něž netřeba čekat na odpověď.

Zkrátka, jak mně po té sdělil hlavní chirurg, (a co bylo již k vůli tomu mluvení, intervencí a zlosti), správce žádá, abyste mu napsal žádost, aby vám policie dovolila opustiti nemocnici bez prohlídky a vydala šaty! To bylo již krátce před tím, když jsem měl opustiti nemocnici. A znamenalo to: Policie by mně byla ihned při opuštění nemocnice zatkla a uvěznila. K vůli hlouposti, nedůvěře a zbrklosti správce nemocnice, který snad chce mít radost z toho, že v nemocnici má aspoň jednoho rakouského zajatce. Dopis můj k policejnímu řediteli však všechno rázem rozluštil a druhý den přinesli mně šaty i dovolení, že mohu jíti na všechny čtyři strany světa. Správce nemocnice, na nějž jsem si v dopise postěžoval, a ti, kdož mu posluhovali, měli z toho po tom výstrahu.

A myslíte, že byl konec mé nemocniční Odynei?

Jiná „feldčeniec“ expansivní stará panna, která zadržela správní sdělení, že mně pokládají za zajatce, nevěděla, jak jsem jim „vypálil rybník“ tím, že jsem si stěžoval přímo na policii, den před mým odchodem z nemocnice, uspořádala mně a všem nemocným celý „spektákl“.

Vyšel jsem, jako vždy z nemocničního baráku na procházku v nemocničních bílých šatech a chundelatém „chalatu“. A sotva jsem zašel za roh, přiběhli za mnou, abych se vrátil, že to prikazuje slečna „feldčeniec“. Vrátil jsem se, ale tato nechtěla ničeho a o ničem věděti. Byla z toho zase celá mrzutá, a když jsem konečně rozluštil nedorozumění, ukázalo se vskutku, že když jsem vycházel na procházku, ona shlédnuvši mně, zakřičela: „Zadržte toho „gospodina“, jeho nelze poučiti.“

Ubohá měla strach, že „vojenský zajatce“ uteče i v tom úboru, který se podobá noční košili a podvlékačkám a ve kterém měli by mne jistě za blázna na ulici, jenž vyskočil přímo z postele.

Inu, Rusové sami mají pro takové expansivní povahy ženské, název (dobrý, přiléhavý a výstižný): „Baba!“

Načrtl jsem skromný obrázek. Kdybych líčil podrobnosti, bylo by toho přespříliš. Ale i z toho, co jsem napsal, bratři čtenáři usoudí, že i nám Čechům, na bratrské Rusi, když vypukla válka, nebylo a není tak blaze a milo, jak za to mnozí mají.

Příště sdělím ještě několik obrázků. Je zřejmo, že se musíme všichni ozbrojiti trpělivostí a očekávati, že bude

lépe. Ovšem, komu bude lépe po válce, je otázka, kterou nyní obtížno a nechceme řešiti.

Válka zalila Evropu a všecken život její lpí a zastižen je v nejrozmanitějších projevech jejími důsledky. To jediné jest přesno.

Josef Štíbr:

OD SRDCE K SRDCI.

Že výchova sokolských učitelů jest věcí nejdůležitější v sokolské organizaci, neupřel nikdo, a že za ta veškerá leta jsme si málo udrželi učitelů odborných v našem středu, ačkoli jsme měli síly dobré, zajisté přisvědčí každý, kdo jen trochu jest s našimi poměry v Sokolstvu americkém obeznámen.

A co toho příčinou, že, ačkoliv jsme se co naše síly stačily namáhali, kursy pořádkali, společných evičitelů povolávali, tělocvičné knihy a spisy vydávali a kupování usnadňovali, ještě dnes takový shon po dobrých učitelských silách v našich jednotách skoro jako před 25 a více roky?

Všímám si po celých 35 roků, co jsem zde v této zemi, práce sokolské. Jsem dychtiv zvědět, jak se mají a co dělají bratři v San Franciscu, v New Yorku, v Chicagu, ve Wilber, Neb. atd.

Rád se dočítám, co činí předsednictvo Č. O. S., co Sokol v Hamburku, jakož i jak se naši uplatňují na Rusi. Radoval jsem se i z úspěchu myšlenky sokolské ve Francii, Anglii i Itálii, jakož jsem v mysli s nimi dlel v Lublani, Záhřebu, Lvově, Brně a jinde, kde dobré jméno Sokolu dobývali a slovanskou věc, kterážto práce již přináší a přinese ovoce, propagovali.

Jdu se podívat na práci „Červených“ Sokolů, Dělnických Jednot, jakož i Katolických Sokolů, které vidím raději v tělocvičném úboru, nežli v mysliveckém neb kadetském kroji s břízou na zádech neb šavli po boku, obzvláště když se nemohou vyhnouti a šlapou při našem sokolském pochodu a pracují dle pokusů a návodů našeho Tyrše.

Kdo hlouběji o věci přemýšlí, ten zajisté se mnou souhlasí, že třeba se bránili našemu Tyršovi a té jeho myšlence, že přece musejí sáhnouti po jeho učením a časem přiznají, že ve zdravém těle sídlí zdravý duch a tím se naši věci prospěje. To však čas sám sebou přinese a já se vrátím k věci původní, proč tyto řádky píši.

Jest znovu vyvolána otázka výchovy našich sokolských učitelů, a má-li se pořádati pro ně kurs, neb má-li býti povolán společný evičitel.

Já tvrdím, že ani prvé ani druhé věci neprospěje trvale a že otázka výchovy našich učitelů spočívá jinde.

Ovšem, oba jmenované prostředky by na čas vzpružily činnost i zájem na delší čas, avšak pro celkovou organizaci do budoucna, prospěch trvalý by nemělo. A proč? Běru si za měřítko minulé kursy, jakož i návštěvy společných evičitelů.

Kolik máme ve svém středu těch, kteří působili za dob společných evičitelů ať kde jsou ty naše síly učitelské, které navštěvovaly kursy?

Máme z nich pouze tři, kteří jsou zaměstnáni co evičitelé, avšak ne v našich sokolských řadách a ne naším přičiněním. Sokol Čermák a Sokol Pecival, kteří se zajisté nedostali vlivem naším na svá místa co učitelé tělocviku na veřejných školách, jakož i Sokol Kostlán, který jest učitelem na německém ústavu.

Měli jsme schopné síly, jako: Štulíka, Straku, Svobodu, Tesaře, Trísku, Stýbla, Jádříčka, Slavětinského, Martinyho, Fryše, Hallera, Filipa, Engelthalera, Hurta, Holka, Lišku, Vonáška, Bartuňka, Řihu, Haška, Zahořika a jiné, jakož i na tučty bratrů z mladší generace, kteří se mohli uplatnit a kteří odstupují ze svých míst.

Zde se dotknu té bolestné struny, proč nemáme více schopných učitelů?

Před jistým časem napsal br. Čermák v tomto listě, by se Sokolové rozepsali, co soudí tom, zda-li mají být sokolští učitelé placeni neb ne. Jelikož jsem tu dobu byl zaměstnán a "placen" co učitel u mé jednoty, nechtěl jsem se o té věci rozepsati, by se mi třeba nevytýkalo, že si hájím své teplé hnízdo, nyní však jsem na "pensi" a nemohu si tedy u bratrů škoditi, podám-li zde svůj náhled, jak já na místo učitele v sokolských jednotách pohlížím.

Jelikož vím, v jakých poměrech si česko-americké Sokolstvo stojí, jsem si také vědom toho, že ani jedna sokolská jednota za poměrů, v jakých se nachází, vinou nepochopení a nedostatkem podpory našeho lidu, nemůže řádně svému evi-čitelu platiti. To by se však nechalo obejít tím, že by ho mohla aspoň částečně za jeho práci odměňovati a přimlu-ovou členů lehčí živobytí mu zaopatřiti, tak aby potřebný čas a svoji schopnost mohl obětovati jich dorostu a členstvu.

Tímto způsobem, věřím, že by se více našich bratrů povolání tomuto obětovalo a své síly věci sokolské zasvětilo.

My žádáme dnešního dne na sokolském učiteli schopnosti větší než v jakémkoli lidském povolání, kde si lidé zabezpečují živobytí, ba i blahobyt pro sebe a své rodiny.

My na příklad žádáme na sokolském učiteli, by znal anatomii, zdravotvědu, lučbu, písemnictví, vychovatelství, historii, bohosloví, zeměpis, dějepis, přírodovědu, měřič-ství, názvosloví, hudbu, zpěv; by byl trochu filosofem, básníkem, spisovatelem, řečníkem a kdo ví co ještě, a když přijde na kus chleba, křičíme: ni zisk, ni slávu.

Každému kupčíku, který se k nám vetře, dáme za mě- síc zisk i slávu, ale našemu člověku, který nám i svou duši zapíše, tomu do uší s troubou jak při zboření Jericha hlásá- me: "Ni zisk, ni slávu!", a ten na stará kolena, když jeho síla tělesná i duševní jest jak štáva z citronu vyždímána, vrací se zpět ku své krejčovně, ševcovně neb doutníkář-ství aneb jinému oboru, někde ho ponecháme domovníkem neb uklízečem naší svatyně.

Pravdu sobě mluvíme, dobří spolu budme. Jsme potomci Husa a Táboritů, kteří hlásali: "Miluj pravdu, mluv prav- du a haj pravdu!" Ale ta pravda jest často nežádoucí.

Bratři, nemluvím zde v hořkosti, nahlížím na běh života tak, jak jest vyměřen. Nejsem snílkem, bych chtěl viděti ráj na zemi, avšak rád bych viděl, co jest v dosahu, by bylo využito, obzvlášť u nás Sokolů, kteří jsme si velké cíle sami vytkli.

Z tohoto důvodu, a jen pro dobro naší věci, volám: odměňujte bratry, kteří mají nadání a dobrou vůli k práci, a ulehčujte jim břímě života, by mohli více času a mysle obětovati pro naši společnou věc.

Když jim nemůžete platiti, by mohli sebe a své rodiny slušně živiti, dejte jim vy aneb svým vlivem získejte za- městnání, by pro sokolskou práci dosti času získali, a pak zajistě se budou bratři více pro podobná místa vzdělávati, učiní z toho své životní povolání, a vy si budete pak mocí dobré síly vybírat.

Hledme, jak ještě dnešního dne ty rozličné sekty si svých kněží váží, jim život zpřijemňují a práce jejich jest pouze jednosměrná, vychovávati v náboženství a nějaké to nedělní kázáníčko přečíst. Za to si v přepychu hovoří. Říká- me, že vira jest zpátečnictvím, chlubíme se, že máme lepší přesvědčení a naši lidé že hlásají tu pravou zásadu, avšak ti hlasatelé při svém hlásání většinou mrou hladu. Jak lidé věříci své učitele odměňují, vidí každý, ale nebude snad od místa, když uvedu jeden příklad. Jedna česká církev, ne- mohouc svému kazateli, který dříve pracoval zde v "růž- ných" (nebudiž toto vykládáno, jako bych tímto chtěl onoho pána zlehčovati, jelikož znám jej co řádného muže, pro českou věc mnoho vykonavšího), slušný plat dáti, protože příslu-

nici její byli všichni lidé chudí, zaopatřili tomuto místo školního policisty (truant officer) s platem \$800 ročně.

Později však, jelikož prý se to nesrovnávalo se etí ka- zatele, jej přinutili se tohoto vzdáti a uvolili se jinak jemu pomoci.

Mnoho-li sokolských učitelů by zavrholo podobné místo a mnoho-li sokolských jednot by uznávalo, že podobné místo by pro jejich učitele bylo nedůstojno?

Bratři, dokud neupravíme tyto poměry, nemůžeme žá- dati a očekávati úspěchu v získávání učitelských sil sokol- ských. Znam zde několik učitelů německých, kteří nemají více schopností než naši učitelé sokolští, avšak Němci jim pomáhají do postavení ve veřejných školách, na hřištích, zkrátka, kde mohou a na jejich místa v jednotách opět nové sil evičitelských odjíždí, kde jim kyne stále, placené za- tomuto oboru více věnuje a jejich spolky silnými jsou.

Vím, že třeba se ozvou zase hlasy: Ni zisk, ni slávu!, a že v Čechách více lásky pro věc, že se prospěchu nehledí a učitelové sokolských jednot bezplatně působí, na to odpo- vídám: V Čechách většinou evičitelé lehčí povolání mají, které buďto schopnostmi sami sobě obrali aneb jim sokol- skými jednotami k němu, jak jsem naznačil, dopomoženo bylo.

Dnešního dne víme, jak na příklad na Rus velká síla sil evičitelských odjíždí, kde jim kyne stále, placené za- městnání co učitelů tělocviku, a při mé návštěvě 5. sletu v Berouně slyšel jsem z úst Honzátkových, jenž přijel na prázdniny do Berouna s Rusy: "Tak vidíš, bratře Štíbrě, když jsem evičil tady Sokola, tak jsem neměl někdy, kam hlavu položit, a přespál jsem v Sokolovně na žíněnce; teď ovšem vidíš, jak si mne váží a jakou radost mají, že mne vidí. Tak to máš, hochu." A já pravím: je tomu tak.

Doufám, že těchto několik řádků povede k přemýšlení pro dobro naší společné věci, pro kterýžto účel byly psány.

DVĚ NOVÉ JEDNOTY SOKOLSKÉ UVEDENY DO SVAZU N. J. S.

Velká slavnost v Montgomery, Minn. — V La Crosse, Wis., přivítáno založení jednoty sokolské chladně.

V sobotu, krátce před polednem, byl na nádraží v St. Paul, Minn., neobyčejný ruch. Scházela se tu chasa sokol- ská obého pohlaví, bez rozdílu stáří k záletu do Montgo- mery, kde večer měla být uváděna do svazu N. J. S. nová jednota. V St. Paul sešli se členky a členové jednot St. Paul, Minneapolis a Hopkins a jedné káry nebylo dosti ku pojmutí čaekých dítek sokolských těch rodin.

Cesta do Montgomery byla nám, již zvyklí jsme na rychlou jízdu, bez dlouhých zastávek, trochu fádni, mrzutá, a nebyť zpěvu našich dívek, doprovázených Sokoly, bylo by těch 53 mil jízdy snad ještě fádňejším.

Vlak v Montgomery byl očekáván členy jednoty s hudbou a když se byl utvořil průvod na nádraží, pochodováno k síni p. Kozlové, kde rozbit byl stánek Sokolů. Průvod budil značný zájem nejen obyvatelstva města, ale i těch četných farmářů z okolí, kteří ve městě dleli.

V síni průvod se rozešel, evičiči členky a členové při- pravili se ku zkouškám společným, které za doprovodu hudby vedl snaživý a obětavý br. Drassal, náčelník jednoty St.-Paul- ské. A tu dlužno říci, že jeho zásluhou je založení jednoty v Montgomery, jakož i účast takového počtu členů jme- novaných jednot na této slavnosti uvádění do N. J. S.

Ač br. Drassal není žádným placeným agitátorem, snaží se co může, aby v okolí svém probudil co nejvíce možno život sokolský a práce ta se mu obdivuhodně daří, neboť nebude tomu jistě dlouho, že i jednota v New Prague při- hlásí se ku praporu N. J. S.

A v té snaze je podporován jednotou v St. Paul, která nelituje přinést i finanční obět k povzbuzení nově založených jednot.

O 5. hodině byl společný oběd a o 7. hod., na kteroužto dobu položeno zahájení slavnosti, s ní počala se zaplňovati. Za krátko prostorná síň, měřící kol 60 při 75 st. neb více, byla zaplněna. Střed před jevištěm byl vyhrazen cvičicím, v jehož čele byli Montgomerští junáci.

Slavnost zahájil br. Dvořák, starosta jednoty St. Paul. Projevil upřímnou, nelíčenou radost nad účastí všeho lidu montgomerského při této slavnosti a projevil přání, aby tak hojná přízeň byla i nadále zachována Sokolům. Těmto pak kladl na srdce, by se snažili nejen přízeň si udržeti, ale ještě rozšířiti. Řeč jeho provázena byla potleskem.

Na to představen jednatel V. V. N. J. S., jenž v řeči promyšlené probíral vznik Sokolstva a pak výsledky práce

Pak následovalo cvičení na hrazdě a prostná cvičení členů jednot St. Paul, Minneapolis, Hopkins a Owatonna. Začátek těchž se nedařil, ale pak se cvičící přece jen s hůdbou shodli. Následovalo cvičení na náradí, jež zakončeno cvičením Sokolek ze St. Paul na koni na šíř. Pořad zakončen byl rejem, načež následovala taneční zábava, která potrvála do 5. hod. ranní.

V tu dobu také chystali se br. Vonásek a Drassal k odjezdu do La Crosse, Wis., kde měli uvést jednotu zde založenou do N. J. S. Vlak však místo o 6. hod. přijel po 7. hod. a vlak jedoucí ze St. Paul do La Crosse zpozděn byl o 4 hodiny, takže veškeré výpočty byly překaženy. Slavnost uvádění byla položena na 2. hod. odp. a zástupci sokolští nedostali se do La Crosse až k 5. hod. Byli na nádraží očekáváni výborem a automobilem dopraveni do síně p. Hniličky, kde obecenstvo a Sokolci trpělivě čekali.

Posluchači St. Paulského kursu

1. řada: St. Bednář (Hopkins), R. Schovane (St. Paul), Fr. Trojan (St. Paul).—2. řada: G. Luňák (Hopkins), Karel Chmelík (Minneapolis), F. Drassal (St. Paul), W. Miller (Hopkins), J. Vondrášek (Minneapolis).—3. řada: Jos. Landa (St. Paul), G. Uhlíř (Hopkins), St. Pokorný (Hopkins), Emil Lapie (Hopkins).

sokolské. Řeč jeho častěji provázena byla potleskem. Zakončena bylo prohlášením jednoty Montgomerské za člena N. J. S., což provázeno zvoláním „Na zdar!“ Zdravice proneseny byly br. Fr. H. Dvořákem za Sokol St. Paul a nové jednotě do vínku dán zlatý dvaeceti dollar. Za Sokol Minneapolis promluvil br. Jos. Šrámek; za Sokol Hopkins br. Jindřich Pokorný; za T. J. New Prague p. Macháček. Na to přikročeno k prostným cvičením, která provedli Montgomerští vedením br. Štěpánka. Ač to bylo první vystoupení, obstáli ve zkoušce dobře a obecenstvo neskrblilo pochvalou. Následujícím číslem bylo cvičení Sokolek St. Paul pod vedením sestry Žďárské. Možno říci, že to bylo nejlepším číslem programu. Pak následovala prostná Sokolek Hopkins a i tyto zasluhovaly si veškerou tu pochvalu, kterou je obecenstvo provázelo. Sokolky z Owatonna, jež spolu se Sokolky owatonskými přijely v automobilech, měly cvičení tanečních kroků, které provedly při hudbě na piano vedením br. Chotta.

První vystoupení Sokolů v La Crosse bylo přijato jaksi chladně. Kdo však zná La Crosse, ten musí obdivovat tu smělost té hrstky nadšených stoupenců myšlenky sokolské, odvažujících se probudit národní život v městě tomto. Když již se toho odvážili, doufejme, že v práci setrvají, že nedají se prvními nezdrady zraditi, ale naopak, že jim tyto budou pobídkou k neustávající činnosti a vytrvalosti.

Byli jsme uvedeni do síně i s taškami a obecenstvo požádáno o další trpělivost, než bychom se umyli a převlékli. Zatím Sokolci připravovali se k tomu, nač se tolik těšili. Všichni již měli úbor cvičební. Když jsme vstoupili na jeviště ze zahrady vstupovali naši junáci vedení br. M. Poláškem, jenž byl členem Sokola v Čechách. Přesvědčil nás, že za 12letého pobytu svého v této zemi nezapoměl dosud to, čemu se v řadách Sokolstva přiučil. Sokolové vešli do síně zpívající: „Nuž vzhůru, pestrý Sokole!“ a rozestoupili se na vyznačená místa k prostným. Provedli 5 sestav, každou v ji-

né době, při počítání. Cviky provedeny s překvapující až přesností, uvážili-li se délka doby naevičování.

Když přecičili, starosta této nové ratolesti, bratr Vondrášek, bývalý člen Čechie v Chicagu, představil bra. F. Drassala, jenž si vzal za úkol promluvit k evičícím členům několik slov povzbuzení. Mluvil od srdce, když prohlásil, že nerad mnoho mluví, ale že raději práci koná. Ano, takovým je Drassal. Výsledky práce a činnosti jeho jsou nejen povšimnutí, ale i uznání hodny.

Řeč jeho jistě nabyla ohlasu v bodrých myslích našich nových bratrů.

Pak starosta představil jednatele V. V., a též v delší řeči, jež s pozorností vyslechnuta a na konec potleskem provázena byla, probíral příčiny vedoucí k vyvozování činnosti v různých dobách lidských a jakou význačnou roli hráli Sokolové v seznamování světa se skutečností, že Čechové snaží se býti na úrovni všem civilisovaným národům. Pokukoval na ovoce té činnosti zahraniční v této pohnuté době, pobádal k uctění památky mistra Jana Husa, atd.

Na konec řeči své obrátil se k členstvu a toto v "pozoru" odpovídalo na otázky, jež jim kladl před prohlášením jednoty této za člena N. J. S.

Na to evičící členové utvořili pěknou skupinu a za zpěvu na "Strahovské bráně" odešli ze síně za potlesku obecnstva.

Po večeri šli se zástupci N. J. S. s činnovníky jednoty a zde projednali různé otázky vedení jednoty se týkající. Po 7. hod. začalo přšet jak když z konve leje a tím možno omluvit i tu slabou návštěvu při volné zábavě.

Jaký to rozdíl! V Montgomery bylo vstupné pro pána 50 ctů. a dámu 25c, mládež do 12 let 15 ctů. a byla sůi skoro přeplněna. Zde vstupné bylo 75 ctů. pán s dámou, další dáma 10c a v tom bylo zahrnuto pivo a zákusky, které po 10. hod. podávány — a vybralo se pouze něco přes 30 dollarů.

UVEDENÍ SOKOLEK ROZVOJ A CHICAGO DO N. J. S.

V neděli dne 11. dubna přijímána byla do N. J. S. nová větev, sbor Sokolek Rozvoj, čítající 61 členkyň. Sokolky Rozvoj chtěly událost tu oslaviti okázale, ale nezdařilo se jim to, čehož jen jest litovati. Vinu toho nese ve značné míře počasí deštivé, nepříjemně chladné s oblohou tmavou, jako olovenou, na spadnutí. Budova školy F. B. Zdrůbek, kde uvádění bylo konáno, byla vyzdobena nejen zvenku, ale i uvnitř prapory českými a americkými a Sokolky přišly do síně s náladou v pravdě slavnostní. Slavnost položena byla na druhou hodinu odpolední, ale obecnstvo se špatně scházelo, a co zvláště' zarazelo, byla nepřítomnost členů Sokola Rozvoj. Několik jich přišlo na výpomoc, ale to bylo vše. Ke čtvrté hodině starostka pí. M. Skalová vyzvala sestry, by zaujímaly místo v obdélníku uprostřed síně ze židlí učiněném a když se tak stalo, zahájila slavnost těmito slovy: Ct. shromáždění: Jest mi potěšením zahájiti tuto významnou slavnost pro nás Sokolky v této části města a jsem jista, že tu radost nad tím, co podnikáme, sdílí i všechny sestry a s nimi i zde přítomné obecnstvo. Na prvním místě dokazujeme, že Čech ani v této zemi cizí nepřestává Čechem býti, a že dbá o udržení jazyka mateřského. Ukazuje to i vlastenecké naše nadšení a snažení. Bud'te nám vítání vy všichni, kdož jste přišli se podílet na radosti naší, vyplývající z toho, že dochází znovu k uplatnění heslo: "Ve spojení síla". Po tomto uvítání tajemnice sestra F. Bišková přečetla nástin činnosti Sokolek Rozvoj za dobu jejich trvání, který zde uvádíme v plném znění:

Stručný náčrtek činnosti Dámského Odboru Sokola Rozvoj v Irvingu Parku. — V řdané sokolské schůzi dne 18. března 1911 dal bratr Jos. Březina návrh, aby byl založen Dámský Odbor Sokolek. Přítomná sestra Anna Králová vzala sobě na starost sestry získati. Dne 6. dubna 1911 byla

první schůze a sice v místnosti br. Matase. Schůzi přítomno bylo 17 členek. Za předsedku zvolena byla Anna Králová, za místopředsedku Marie Lébl, za tajemnici sestra Josefa Gregorová, účetnici byla sestra Božena Křesálek, pokladnici Emilie Matoušek. Na návrh br. starosty Jaroslava Gregora ustanoveno schůze odbývatí 1. a 3. čtvrtek v měsíci. Mezi sestrami sebrána prozatímní částka \$2.50. Dne 30. května 1911 sokolky účastnily se "tagování" ve prospěch školy. V měsíci květnu zemřela nám první sokolka a sice Alma Husáková. Dne 19. srpna 1911 účastnily se sokolky slavnostního uvedení Sokola Rozvoj do Národní Jednoty a zároveň prvně evičily. Slavnost odbývala se v zahradě br. Matase. V říjnové schůzi 1911 zvolena sestra Dudová za tajemnici, když sestra Gregorová se odstěhovala. Sokolka Barbora Ringlová darovala účetnicou knihu. Úřednice r. 1912 byly následující: Anna Králová, starostka, Marie Lébllová, náměstka, R. Dudová, tajemnice, Bož. Křesálková, účetnice, Emilie Matoušková, pokladnice. Dne 16. dubna \$100.00. Úřednice na rok 1913 byly následující: Sestra Šíst-\$136.79. Ve schůzi dne 1. srpna 1912 povoleno sokolům dar 1912 byl pořádán ples, který se vydařil. Čistý příjem činil ková, starostka, A. Hlavatá, náměstka, T. Stefllová, tajemnice, Bož. Křesálková, účetnice a E. Matoušková, pokladnice, Bož. Licehamrová, náčelnice. Pořádaná Mikulášská zábava, která vynesla čistých \$50.90. Dne 22. února pořádáno veřejné evičení. Úřednice na rok 1914 byly následující. Sestra A. Hlavatá, starostka, Marie Skalová, náměstka, T. Stefllová, tajemnice, Al. Březinová, účetnice, Žahourová, pokladnice. Poněvadž sestra T. Stefllová nemohla zastávat místo tajemnice, zvolena byla Františka Bišková. V měsíci květnu usnešeno vyslati četú do Omahy k závodům. Dne 13. listopadu 1914 dán návrh Bož. Křesálkovou, bychom se přidaly k Národní Jednotě. — Úřednice na rok 1915 jsou: Marie Skalová, starostka, M. Hudková, náměstka, Františka Bišková, tajemnice, Al. Březinová, účetnice, Jos. Kobzinová, pokladnice, Bož. Licehamrová, náčelnice. Schůzi konáno bylo od začátku řádných 46, mimořádných 7. Veřejných evičení 5, výlety 3, zábav 5. — Členek dnes jest 61, dorostu čítá Sokol 164. — Sepsala Františka Bišková, tajemnice.

Když dočetla, zahrála hudba směs národních písní, načež následovala sestra Bišková s tímto proslovem, předneseným s přiměřenou rázností.

"V srdci vlast a v paži sílu! Bratři Sokolové, sestry Sokolice! Bylo-li nám někdy důtklivě si připomínati tohoto hesla velikého zakladatele sokolstva, nesmrtelného doktora Miroslava Tyrše, tedy zajisté nyní jest tomu tak především. Ano, dnes, v tomto velkém okamžiku, kdy přijímáte nový náš sbor k své Jednotě, kdy se tomu mocnému kmenu sokolstva amerického nové, svěží a jistě novou sílu, nové oživení znamenající větve dostává, měli bychom a musíme si všichni vzpomenouti, že ne prázdnou frází musí nám býti tato zlatá, velká slova: v srdci vlast a v paži sílu!

Já přála bych si co nejvrouceněji, abyste dnes přijímali všechny Čechy v Americe ve svůj střed, aby všichni ti naši bratři a sestry, žijící zde od Atlantiku až k Pacifiku, utvořili jeden velký, mohutný tábor, tábor českého sokolstva. Cítím a vy jistě všichni se mnou, že právě v tomto okamžiku dochází k dávno a toužebně očekávanému aktu, kdy bude třeba každého sokolského srdce, každé pevné, bystré paže sokolské! Vlast naše k nám volá, bratři a sestry! Vlast naše, ta velká, slavná, drahá vlast naše česká, ta velká slavná trpitelka! Volá k nám, potřebuje nás! Nás všechny co zde žijeme, neboť všichni jsme její děti, všichni jsme ji povinni láskou a oddaností, ale nás Sokolky volá především, neboť my jsme její stráží, my jsme jejími bojovníky božími. Vždyť přece za tím účelem bylo založeno Sokolstvo, takové je chtěli mítí jeho otcové Fugner a Tyrš. Tužit tělo, tužit kázeň, milovati vlast, neznati bázeň!

Sokolstvo je národní vojsko, sokolstvo bude tvořiti přední řady bojovníků za svatá práva národa našeho, za osvobození vlasti naší od jha cizáckého, za volnost a svobodu slavné Čechie!

Jsem hrdá, že jsem Sokolkou a tu hrdost se mnou cítí a jsou jí prodechnuti všichni ti moji bratři a sestry našeho sboru, který dnes do svého středu přijímáte a jehož jménem city naše a přání tlumočiti zde bylo mi uloženo. Bud'te ubezpečeni, že ve sboru našem skutečně naleznete to, co jste zajisté všim právem očekávali — řadu dobrých Sokolů a Sokolie, vědomých sobě cílů Sokolstva českého, odhodlaných eile tyto sledovati statečně, neúnavně a s láskou a nadšením.

Zde nás máte nadšené k věci sokolské, hotovy ku všem obětem pro naši česku věc a plně sobě vědomé významu nejkrásnějšího všech hesel sokolských: v srdci vlast a v paži sílu!" —

Když skončila, představen přítomným starosta V. V. br. J. Šiman, jenž v delší řeči zmiňoval se o důležitosti tělocviku, o povinnostech sokolských a na konec provedl uvedení odboru k N. J. S.

Jelikož starosta Sokola Rozvoj, jenž byl na pořadu, nebyl přítomen, vyzván jednatel V. V. o nějaký proslov, a týž vyhověl žádosti uvítáním nového Sboru za veškeré členstvo Národní Jednoty Sokolské. Po něm promluvil p. Schultz. Navázal na proslov sestry Biškové a kladl důraz na duševní výchovu. Když skončil sestra Anna Braunová přednesla následující řeč a učinila tak s účinkem zřejmým na všechny posluchače. Její slova příjemně pronesená, utkvěla jistě každému v mysli.

"Cténé sestry Sokolky, Sokolové, a příznivci Národní Jednoty Sokolské. Jest tomu právě pět let, co založen byl Odbor Sokolek v Irving Parku. Pamatuji se zcela dobře, jak odbor náš musel strádati, poněvadž nebylo místa, kde by jsme cvičily. Pak jsme neměly cvičitele a scházely hlavně ty prostředky — nešťastné finance. Tu Spojené Spolky v Irving Parku učinily pro nás důležitý krok postavením sokolovny. Za to jsme zavázány díkem. Druhým krokem a vzpružením Sokolek bylo vyslání čtyř slavnostní na závody v Omaze, aby representovaly Odbor náš. Třetím a hlavním bodem našeho vzpružení jest dnešní den, kdy uváděny jsme do Národní Jednoty Sokolské. Jsme pamětlivy hesla: "Ve spojení síla."

Budiž dán dík hlavně starším sestrám, které ač necvičí a nemají tudíž prospěchu z členství, přec svými příspěvky a radou jsou nám nápomoeny. Další dík budiž vzdán příznivcům Odboru našeho, a my mladé sokolky zavažme se, že ochotny jsme a budeme z dorostu vychovávatí statné ženy, tak aby byly chloubou všem Čechům americkým. Jest to naší svatou povinností, však pomoci jest nám třeba, a proto žádala bych zde přítomné starší a mladší dámy, které k nám dosud nepatří, aby se přihlásily ještě dnes ku sboru našemu. K další činnosti Sokolek Rozvoj volám: ku předu, zpátky ni krok! Na zdar!

Na to představena sestra Helena Klausová, do nedávna cvičitelka Plzeňských Sokolek, aby v řeči anglické, jak si byly sestry od Rozvoje vyžádaly, promluvila k uváděným o významu práce sokolské. Uvádíme řeč její v překladu, ač přáli bychom si, bychom tak mohli učinit i v anglickém jazyku, aby širší vrstvy zde rozených Sokolek měly z ní užitek, by mohly z ní čerpat poučení o prospěchu, který kyne těm, kdo pěstují soustavný tělocvik.

"Sestry Sokolky Rozvoj a členové Národní Jednoty Sokolské! Když jsem přijmula vaše laskavé pozvání prostřednictvím V. V. učiněné, abych u příležitosti této promluvila k členkám o Sokolské myšlence a tělesné výchově, byla jsem nemálo tím potěšena, že se mi dostalo příležitosti projevení své náhledy o práci, o kterou vždy jsem se zajímala a o níž

by se měly zajímat všechny ženy i muži, jimž záleží na dokonalosti tělesné a na zušlechtnění lidí.

Co jest ideou Sokolskou? Dle Tyrše, velkého zakladatele Sokolů sokolská myšlenka míní vývoj národa jak tělesný tak i duševní, mravní. Chee vychování silných, zdravých, smělých a ušlechtilých lidí a chee proniknouti těmi vlastnostmi celý národ.

To byl úmysl Tyršův a za tím cílem pracoval, když založil Sokola. Pomocí soustavného cvičení pěstoval těla zdravá a v nich i zdravou mysl. Kdo chee být zdravým, musí pečovati o všechny součástky těla a musí je všechny uváděti v pohyb, musí je zaměstnávat a tím je sesilovati. Pamětlivi bud'te té skutečnosti že lidské tělo je stroj sestávající z jmených součástek a že ten stroj má-li řádně pracovati, musí mít každou tu součástku v pořádku, aby mohl konat řádně práci od něho očekávanou. Mnoho jest ještě těch, kdož se domnívají, že účelem cvičení je docíliti silných svalů. Ne, to není cílem cvičení a zakladatelů Sokolských jednot. Jedná se na prvním místě o sesílení každého orgánu tělesného. Musíme siliti dřív naše vnitřní ústrojí, než přikročíme ku pěstování svalů. Srdce, plíce musí být silny, má-li být síla svalů něco platná. Vyvinuté svaly nejsou nic platny, nejsou-li naše srdce, plíce a zažívací ústrojí v pořádku. Prvním úkolem každého by mělo býti dbáti o správné nesení těla. Když tělo je řádně vzpřímené, skoro každá součástka je ve svém místě. A nemáme nésti tělo vzpřímené pouze když stojíme v šiku, ale i při chůzi, při práci, i když sedíme. Nestačí býti vzpřímeny pouze při cvičení prstných, to tělo musí býti rovné i při cvičení na náradí a co hlavního i mimo tělocvičnu při práci denní. Jak si možno zvyknouti na správné nesení těla? Nejlépe jest postavit se před zrcadlo a přivésti tělo do pravé míry. Udrží-li se v míře té nějakou chvíli, svaly těla vám brzy samy oznámí, kde jste tělu hověly. Tím si zvyknete na udržování těla v přímé posici. Zvykejte si držet hlavu vzhůru, neboť je-li hlava držena vzhůru, skoro celé tělo je v dobré posici a vždy dbejte toho, by prsa byla vypnuta.

Následuje pak povinnost udržování těla v zdravém, silném stavu a k tomu se napomáhá v tělocvičně různými cviky a cvičením na náradí.

Mnozí z těch, kdož celý den pracují, vymlouvají se, že kdyby nebyli unaveni prací denní, že by chodili do cvičení. Bojí se únavy, myslí si, že únava po celodenní práci by ještě zvětšena byla cvičením. Jaký to omyl. Tělocvična je místem k osvěžení se po celodenní námaze. Máme dva druhy osvěžení a to: činného a trpného. Trpným osvěžením je návštěva divadel, čtení knih, naslouchání hudbě a pod. Činným osvěžením je, když běháme podíl na různých, hrách při nichž je potřebí tělesné činnosti, jako na příklad při hře míče, při tanci, plování a pod. Osvěžení nějakého druhu každý člověk potřebuje, neboť když byste dle starého pořekadla žádali od hocha jen samé učení a práci, brzy by otupěl. Velká většina lidí dává na úkor sobě samým přednost osvěžení trpnému místo činnému a přec podílění se na cvičení je nejlepším druhem osvěžení, jakého můžeme zažiti. Některé sestry si myslí, když přijdou do cvičírny a cvičí dle rozvrhu cvičitele jistá jim vybraná cvičení, že je to práce. Ale právě ten výběr cviků, je-li učiněn aby vyhovoval zákonům systematického cvičení, je nejužitečnějším prostředkem k upevnění zdraví, k osvěžení těla. Přijdete-li do cvičení a dáte se do hry a začnete provádět různá cvičení, neboť ohled na jejich nesnadnost, brzy se znávíte a místo osvěžení bolí vás tělo. Když však cvičíte podle rozvrhu, vycházíte z cvičírny lehčí, veselejší, jste osvěženi. Co je vám tedy prospěšnější, pravidelné cvičení, neb ono bez lahu a skladu. Měla jsem třídu, již jsem cvičila hodinu a půl v jednom tahu, bez přestávky a ani jediný její člen nestěžoval na únavu a všichni prohlásili, že si odpočinuli, a byli v takovém rozpoložení, že

by podniknout mohli zápas. To dokazuje, že zdravá činnost přivedená tělesnými cvičeními přivádí radost ze života a nadšení pro velké věci, vyvinuje smélost, sebedůvěru a dodává sílu. Co by vám byl platný život, když byste neměly radost z něho mít, když byste ho nemohly užít? Radovati se ze života, radovati se s přátely, to vše vám poskytuje tělocvična. Mohu vám přednésti jeden příklad na důkaz pravdivosti tohoto tvrzení. Nedávno přišla ke mně mladá dívka, která cvičí pod mým vedením asi dva měsíce a pravila: slečno Klausová, musím vám říci, že ráda do cvičení chodím a že je mi teď daleko lépe než mi bylo, když jsem do cvičení nechodila. Cítím se tak, že bych celý svět objímala." Proto radím vám všem, které pracujete, abyste navštěvovaly pro osvěžení cvičírnu, abyste se tělocviku nevyhýbaly z obavy že se unavíte ještě víc. Odpočínáte si lépe, budete osvěženy a posíleny k práci následujícího dne víc než když po práci místo do cvičení dojdete do divadla, neb koncertu, kde tělo vaše nebude uvedeno v pohyb. Protože ty částky těla, které byly během dne v práci stlačeny, nedostaly ani večer příležitost k činnosti, protože byly znovu odkázány k nečinnosti.

Doufám, že jsem vám těmito slovy dala předstvu o vlivu cvičení tělesných na tělo a zdraví a doufám, že zkusíte pravdivost tohoto tvrzení a pilnou návštěvou cvičení budete činit zadosť poslání sokolskému. Jest tomu víc jak 50 roků, co Sokolové šíří své ideje o tělesné výchově a to že myšlenka ta pronikla skoro všemi kraji českými, staví Sokolské hnutí do popředí výchovy a činitelem jí tvoří v zdraví, blaha a duševní schopnosti národa.

Přistupujete k největší české tělocvičné organizaci Národní Jednotě Sokolské a zavazujete se slibem, že budete nápomoeny v té šlechetné a velké práci, kterou koná pro dobro lidu. Jest od vás očekáváno, že se přičíníte co nejvíce budete moci, abyste pomohly šířit sokolskou myšlenku. A to nemůžete učinit jen tím, že jméno vaše bude na knihách v seznamu členů, neb pouhou návštěvou schůzí. Musíte se vúčastnit cvičení, musíte sebou do cvičení i družky své přivádět. Jest od vás očekáváno, že budete přímými, upřímnými spolupracovníci. že budete konat práci sokolskou v zájmu svém i těch spoluúčastníků, že budete se snažit dočistit toho nejlepšího, nejslechetnějšího, toho největšího ve všem. Sokolská myšlenka se může uplatnit jen tenkrát, když všichni, kdož jí přijali za svou, pracují k jejímu rozšíření, k jejímu zdokonalení a jejímu rozkvětu. Jste povinni to sobě, své jednotě a Národní Jednotě Sokolské.

Doufám, že když se jedná o váš vlastní zájem, když se jedná o tak důležitý zájem nejen pro národ náš, ale pro veškeré lidstvo, že vynasnažíte se, abyste se staly hodnými jména Sokolka.

Končím s přáním mnoha zdaru vaší práci a přeji si, by všechny se mnou provolaly jste srdečné sokolské Na zdar!"

Po řeči této, jež byla všemi přítomnými s vděkem přijata, požádána zástupkyně Plzeňských Sokolek, pí. Terezie Nováková, členkyně Vzdělávacího Odb. N. J. S. o pronesení několika slov. Vyhověla a pravila: Když jsem slyšela čísti ve schůzi pozvání vaše k účasti na této slavnosti, umínila jsem si, že zde budu. Překvapilo mne, že vy tak mladý sbor přistupujete již k N. J. S., co zatím jiné mnohem starší, stojí ještě mimo kruh náš. Připadalo mi, že chcete být mezi prvními, a to mne těší a mám tušení, že i nadále budete se snažit být v popředí všech pracovníků sokolských. K tomu provolávám Na zdar.

Když skončila, hudba zahrála americkou hymnu, při níž jako při české, obecenstvo stálo. Pěvecký sbor, řízením p. Husáka, zanotoval pak "Bývali Čechové", a tím uváděcí obřady skončeny. V dolejší místnosti přičiněním sokolek byly podávány chutné české koláčky, výrobky to našich

českých sokolek. Na to všichni oddali se taneční zábavě a ta potrvála do pozdních hodin večerních. — — —

Blahopřejné dopisy, které byly odboru zaslány, přečetl jednatel V. V. Byly od sboru Rozkvět Svobody, čís. 70, S. P. J., kdubu Vesna, Českých žen a dívek v Irving Park, sboru Josefa Havlíčková, čís. 129, J. Č. D., školy F. B. Zdrůbek, Ochotnického Kroužku a T. J. S. Rozvoj.

Sokolky Chicago.

V pátek večer, dne 9. dubna, uveden byl k N. J. S. Odbor Sokolek Chicago. Stalo se tak při pravidelné schůzi a delší řeč k Sokolkám, v hojném počtu přítomným, promluvil br. Šiman, starosta V. V. Po něm promluvil br. V. Roubal, br. Antonín Pecival, jednatel V. V. a br. starosta Sokola Chicago, Mrázek. Ze sester měly proslovy starostka, sestra Štěpánková a sestra Baumrucková. Po schůzi zasedalo se v jídelně ke stolům, obtěžkaným koláčky a jinými sladkostmi, ku kterým přijíjena káva.

JUBILEJNÍ HUSŮV DŮM.

Zpráva z Výboru pro postavení Jubilejního Husova Domu. (Dokončení).

Vše to plní nás plnou důvěrou, že nyní v jubilejních dnech Husových ukáže se nadšení a obětavost všeobecná v takové síle, na které bude možno vybudovati památný stánek celé české Ameriky v rozměrech důstojných. V té důvěře přijal a schválil výbor pro postavení Jubilejního Husova Domu plány na stavbu budovy, jejíž vyobrazení zde podáváme.

Popis budovy jubilejního Husova Domu.

Budova rozdělena je na 3 části a sice: na hlavní budovu střední, jejíž rozměry jsou 75-0x125-0 a po každé straně této křídla o jednom poschodí se sklepem v rozměrech 30-0x70-0. Rozložena jest dle zákonů městských, státních i zdravotních a každá stopa využitkována co nejpěčlivěji. Vyhovuje všem moderním požadavkům doby nyníjší, všude hojnost venkovského vzduchu a světla.

Všechny místnosti větrány čili ventilovány a vytápěny neb chlazeny budou uměle zvláštním způsobem asi takto: Venkovský vzduch vssáván bude větráky (fany), kdež čistěn bude vlněnými filtry a ohřátý aneb chlazený odtud hnán bude přes kalorifer do rozváděcích kanálů, jež umístěny budou ve zdích. Spotřebovaný vzduch odváděn bude podobnými průduchy ven. Vše osvětlováno bude pomocí elektriny a plynu.

Přední strana budovy, která jest 135 stop dlouhá, bude z lisovaných cihel a hlazeného kamene — strany ostatní a většina vnitřních příček bude z obyčejných cihel. Střechy, jež drženy budou na železných nosičích (trusses), budou z cementu (reinforced concrete) a z téhož materiálu budou všechny stropy a podlahy. Celá budova bude ohnivzdorné konstrukce.

Při rozložení přihlíženo a dbáno zákonů akustiky, t. j., by zvuk, v jednom místě vyvozený, byl v plné síle i odstínech slyšán ve všech částech místnosti.

Plány vypracoval architekt p. Antonín Charvát a rovněž i obrázek vypracován v úřadovně jeho. Popis budovy napsal nám laskavě zřízenec jeho stavitelské firmy, p. Karel M. Prehal.

Budova rozložena bude, jak následuje: Hlavní budova — sklepení. U předu po každé straně bude místnost na vytápění a větrání rozměrů 10-x28-9 každá a mezi těmito bude skladiště uhlí, rozměrů 19-4x35-0. U zadu, pod platformou řečnickou a šatnami nalézati se budou skladiště rozměrů 38-0x22-10.

Podlaha sklepení bude 4-10 pod chodníkem a toto bude 8-0 vysoké. Podlahy budou cementové a taktéž stropy. Pod hlavní síní, čili hledištěm, žádného sklepení nebude

a cementová podlaha, jejíž sklon bude 0-1 na 1-0, bude ležeti na zemi.

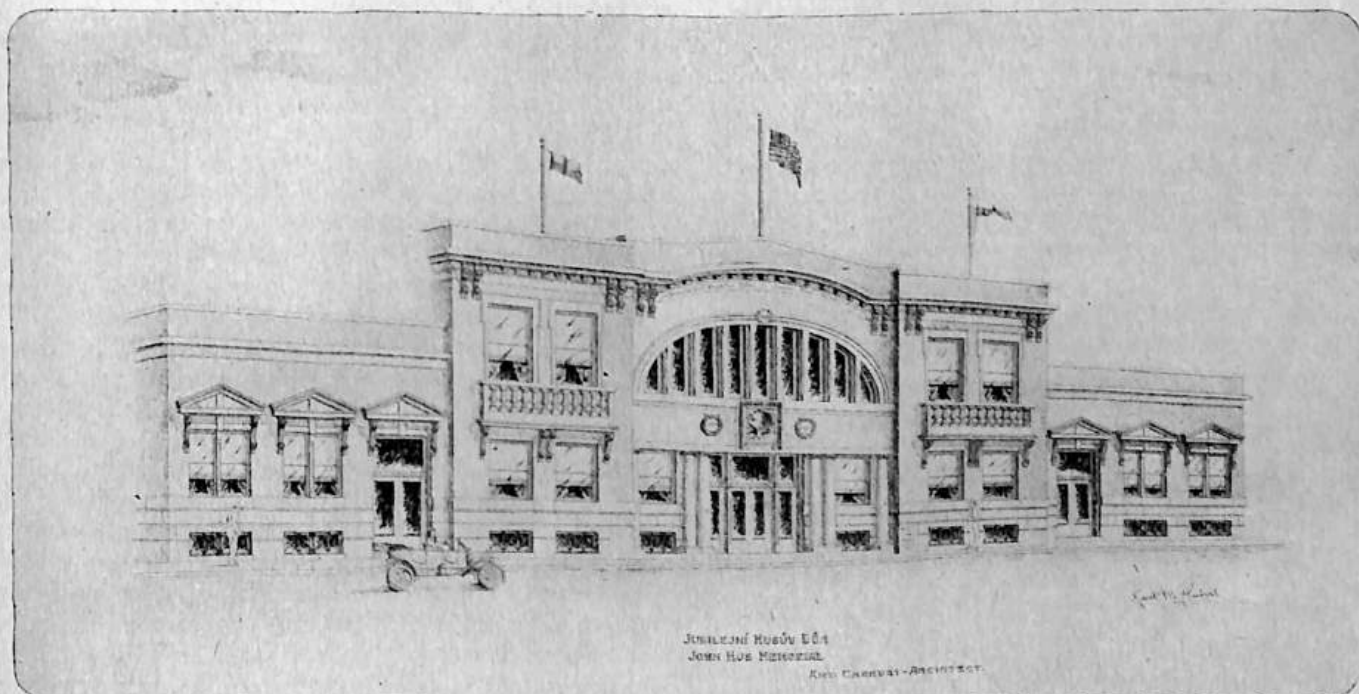
První poschodí: — Hlavním předním vchodem, který skládá se ze 4 dveří a jest 13-2 šířky, přijdeme druhými čtyřmi dveřmi, pěti schody výše do předsíně 12-0 široké a 26-0 dlouhé, ze které jest možno lístky si zakoupiti, šaty uložití do šatny, která jest 18-4 široká a 21-0 dlouhá, neb možno jíti do úřadovny na tomto poschodí v rozměrech 15-0x19-0, jež sloužiti bude za ústřední pracovnu a opatřena jest šatníkem, anebo přímo jíti do hlavní síně, či po každé straně po 6-0 širokých schodech jíti do poschodí druhého. Pod těmito schody jest na straně pravé ještě schodiště do sklepa. Ještě u předu, s vchodem z hlavní síně na straně pravé jsou toaletní místnosti pro pány, rozměrů 8-0x21-6 a na straně levé právě takové místnosti pro dámy. Vše nyní jmenované jest 12-0 výšky.

pravé jest skladiště 10-0x15-8, na levé místnost pro topiče
těchže rozměrů a po obou stranách schodiště dolů.

Křídla. — Křídlo na straně levé používáno bude za místnost pro pokračovací vyšší školu a pro kursy ku vzdělání učitelů na české svobodnomyslné škole, dále pro knihovnu a pro památnosti čili menší museum, ku kterémuž účelu může použito býti i prostorného sklepení.

Křídlo pravé používáno bude pro českou svobodomyšlnou školu a pro poučená i zábavná představení pro dorůstající mládež.

Předkládáme tyto plány i zevrubný popis zařízení budovy s vytčením účelů, k nimž sloužiti bude, jsouce přesvědčení, že uvítána bude zpráva tato s potěšením všemi, kterým jak národní, tak svobodomyslný náš život není prázdným slovem. Pracujeme pro budoucnost naší česko-americké větve a chceme učiniti jubileum Husovo mezní-

Hlediště:—Vnitřní rozměry tohoto jsou 72-0x71-0, jest zde 640 míst a od řečnické platformy k prvnímu sedadlu jest 10-0. Z hlediště jest 7 širokých východů tak, že žádná panika nemůže neštěstí přivoditi. Hlediště jest průměrně 26-0 vysoké.

V zadu na středu jest řečnická platforma 38-0 široká, 24-0 hluboká a 21-0 vysoká, 4-4 nad podlahou hlediště. Po každé straně této jest 10-0x9-6 šatna, na straně pravé pro pány, na levé pro dámy s toaletní místností a umývadlem. Osm schodů po každé straně na řečnickou platformu, odkud opět schodiště do druhého poschodí a pod ním schodiště do sklepa. Potom jest zde ještě 4-9 široký vchod do uličky.

Druhé poschodí:—U předu nad středem jest ložová síň 32-0 dlouhá a 27-0 široká, ku které přiléhá po každé straně přijímací pokoj 11-0 široký a 21-9 dlouhý. Odtud vede východ na chodbu, z které po pravé straně přijdeme do toaletních místností pro pány, po 6-0 širokých schodech dolů do prvního poschodí aneb dvojíťmi dveřmi na galerii. Totéž na straně levé, ale toaletní místnosti pro dámy. Vše 12-0 vysoké.

Galerie:—Nad hledištěm nalézá se po stranách 14-0 na straně u vchodu 16-6 široká galerie s 250 místy a dostatečným zvyšováním, by z každého místa mohlo být vidět. Galerie má 4 východy. U zadu na tomto posehodí na straně

kem v našom verejnom živote. Spoločáme, že jak v Chicagu, tak po venkově od jednotlivců i našich spolků dostane se snaze naší podpory neochotnější, abychom památné dílo mohli dokonati ku počtu památky našeho Mistra Jana a ku prospěchu celého svobodomyslného tábora v Americe.

Za výbor pro postavení Jubilejního Husova Domu:

Jos. W. Egermayer, předseda, 2418 Greenshaw St.

Leop. Růžička, tajemník, 1721 W. Van Buren St.

Za Svobodnou Obec v Chicagu:

Dr. Fr. Iška, předseda; Alois Vaňouček, tajemník.

NESTOR SOKOLSTVA ZEMŘEL.

Z Kolína dochází zpráva, že tam 26. ledna zemřel nejstarší Sokol, bratr Adolf Hájek, notář kolínský, ve stáří 90 roků. Zesnulý byl posledním z pamětníků prvních počátků tělocviku v Čechách, od svého mládí horlivým jeho podporovatelem a také až do nedávné doby činným pěstitelem. Zásluhy jeho v Sokolstvu jsou veliké, o čemž svědčí, že mu byla udělena medaile České Obce Sokolské, že byl čestným členem Sokola kolínského, jehož byl dlouholetým nejprve náčelníkem, pak starostou a čestným starostou Sokolské Župy Tyršvy. Pohřeb jeho, kterého účastnily se veškeré sokolské jednoty z okolí, konal se v pátek 29. ledna o 2. hod. odpoledne ze Sokolny kolínské.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S., North America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Editor:

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zdeň tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které ednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Dr. Winfield S. Hall:

Jenníkovy prázdniny.

Z knihy "Otec a syn".

Jan, syn lékařův, vypráví otci, co všechno viděl o prázdninách na farmě strýce svého.

VII.

Následující neděli Jenník vyprávěl u oběda již o želvách. Již v pondělí ráno našel maloulinkou želvičku, ana snažila se dostat se ven z ohrady bedničkou způsobené, malými nožičkami svými škrala se po stěnách bedničky a ovšem bezúspěšně. Chtěl ji nějak nakrmiti i chytil malého broučka a hodil ji ho, ale ona se jej ani netkla. Na druhý den přibýlo tam opět o jednu želvičku a ve středu zase o jednu a všechny se snažily dostat ven z bedničky. Nadzvedl tedy bedničku, aby viděl co se asi stane a ku podivu hned jakmile se ohrada uvolnila již vylezly a lezly dolů s kopce k vodě. Netrvalo jim dlouho as za patnácte minut dostaly se ku břehu a hops již byly ve vodě, kde zdálo se, že jsou již jako doma.

Otec ptal se jej na raky a hoch se chlubil, že našel pár rácat a to v děrách, pod kameny, v tůni a jiné trochu větší, že chytil na dně nehlubokého potůčka, kdežto u břehu se zdržovali ti nejmenší, takoví maličtí, že zdálo se, jakoby byli zrovna vylezli z vajíček.

Když toho odpůldne byli s otcem na procházce jako obvykle, ptal se lékař: "Milý Jenne a nyní mně pověz co dle tvého úsudku jest nejzajímavější a divotvorným přímo na tom světě?"

"Živé bytosti", prohodil hoch po malé chvílce váhání.

"A které z těchto živoucích bytostí jsou nejzajímavější?"

"Živočichové," odvětil Jan.

"A které ze živočichů jsou nejzajímavější a přímo báječné?"

Jan se zamyslel, nevěděl jestli by jmenovati měl spíše ptactvo aneb srstnaté živočichy, konečně však odhodlal se a prohodil, že srstnatí živočichové jsou nejzajímavější a opravdu obdivuhodní. "Matky těchto srstnatých hledí se lépe mláďat svých i zdají se býti o mnohem rozumější těch druhých."

"Velmi dobře," pochlivil hochu otec. "Avšak který ze srstnatých živočichů, řekněme ssavců jest nejdokonalejším?"

Jenník na chvíli se zamyslel. Nejprve chtěl říci, že pes jest velice chytrý, ano i kůň velice rozumný, ale nejdokonalejšími přec jen se mu nezdáli.

Konečně otec, vida hochovy rozpaky, zeptal se znovu: "A což my, lidé, jakž pak my, kam nás zařaditi?"

"Tak jest otče", zaradoval se Jenník, chápaje, "vždyť my věru nejsme nic více, a nic méně, nežli živočichové a k tomu ovšem ssavci. A jako tací jsme věru jen nejzajímavější a nejdokonalejší!"

"Ano, můžeš s plným vědomím říci, že člověk jest zvířetem nejdokonalejším. Vždyť tytéž zákony, které jsme seznali v Přírodě, čili ve světě velikém, ve vesmíru, vládou také ve světě malém, v člověku, v jehož podstatě myslení a bytí se takřka jako v zrcadle odráží a samy sebe obezírají. Že člověk se všemi svými přednostmi a vysokými schopnostmi není dílem nějakého boha, nýbrž plodem Přírody tak dobře jako všichni jeho spoluzivočichové, a že povstal z nenáhlého přirozeného vývoje a sebevychování tuto velikou a zřejmou pravdu jen pověrečný a zbedněný mohl by v pochybnost bráti. Zdaliž chápeš, hochu, slova má i chceš více ještě znáti, celkem nové, o čemž dosud jsi nevěděl?"

Jenník zahleděl se na otce i poslouchal bedlivě jen, aby mu ani slova neušlo: "To víš otče, že rád bych znal."

"Lidstvo nejdokonalejším jest ze všech živých bytostí na světě vůbec. A život člověka lze rozdělit na pět období: Nejprve jsme nemluvnátka, pak již dítky, na to jinoši anebo děvušky, pak muži aneb ženy a konečně starci a stařeny. Mně však nejzajímavější se jeví období střední, kdy děvušky i jinochové dorůstají, aby se z nich stali mužové a ženy. V životě našem pak výchovou mysle i utužení těla o to pečujeme, aby byli to mužové celí, karaktery, nezdolných povah, přímí a poctiví a ženy družky jejich i v tom ohledu rovnocenné, jako muži uvědomělé a vzdělané. K cíli tomu nutno již od samého mládí začítí a rodičům tu mnohá naskytá se povinnost a úkol nejkrasší. Však k věci vlastní."

"Jak zajisté již víš, podle vysvětlení matčina, my lidské bytosti vejdemo do života tímže způsobem jako na příklad hříbě a podobně. Ano, člověk, kůň, vůl, lev, orel, čermák, želva, žába a ryba všechny tímže způsobem se rodí, do života vchází,

to jest, berou původ svůj a z nepatrné částčky hmoty živoucí, jakž tvoří se ve vaječniku matčině. Tato část' živoucí hmoty zove se vajíčkem. Vajíčko to se zúrodní, aneb k vlastnímu vývinu přivede vlivem jiné částě živoucí hmoty, jakž chová ji otec čili rodič mužského rodu, u zvířat tedy sameček.

“Z úrodného vajíčka všechny bytosti živoucí takto se vyvíjí a tak i rostou a dospívají. Rybí vajíčka se kladou a z nich líhnou se rybičky a ty konečně rostou a v dospělé ryby se mění. Ze želvího vajíčka líhnou se želvy, rostou a prospívají až do zatvrdnutí skořápek čili štítků svých. Z vajíčka čermáka líhne se holátko, jež posléze dospívá, roste, až sám si svou rodinu založí, hnízda staví a tak jde to dál a dále od roku k roku, od rodiny toho druhu k rodině jiného druhu, kdežto vajíčko koňské vyvíjí se po zúrodnění v těle matčině, tedy kobyly, as tak v době jednoho roku, když otcem, čili hřebeem bylo zúrodněno. Když se hříbátko narodí, přijde na světlo denní již působivé pohybu a částečného pozorování.”

“Podobným způsobem děcko lidského pokolení, asi za tři čtvrtě roku se vyvíjí u nitru těla matčina, a přijde na světlo denní, to jest narodí se a již vidí, slyší, cítí, třeba malinké bylo robátko.”

“Lidské dět'átko jest však celkem bezmocným po mnoho měsíců, vlastně roků i vyžaduje naprosto, obezřelě a přísně dohlídky rodičů. Za prvé musí je krmiti a šatiti v jeho bezmocnosti jako nemluvněte, pak musí mu dávat pokrm i šat a ovšem přístřeší, když již dospělo v období života, kdy učí se jak starati se poněkud o sebe, však nemajíc dosud zkušeností ve světě, aby mohlo být z hnízdečka domovního, abychom tak děli, propuštěno.

“Jednotlivá období života, jakž výše jsme si pověděli jsou: ono děcka, dětství a dospělosti. Prvé období trvá as tři leta, druhé deset až dvanácte a poslednější sedm až deset.

“V době prvotní dítě naučí se jísti samo; naučí se chodit, naučí se vyhýbatí různým nebezpečím, jako sahati na horká kamna a jiné horké předměty. Naučí se uvarovati pádu se schodou a na jiných místech. A většina těchto úloh životních se zapamatuje z vlastní zkušenosti.”

“V napotomném dětství očekáváme již od dítěte, aby se naučilo samo strojit; očekáváme od něho ve styku s druhými se pohybovati a co možná zdravé i silné vyvíjetí, jak doma tak i ve škole. Nejprve jde dítě do opatrovny, na hřiště, aneb na venku již bereme jej do polí, aby naučilo se znáti jiné, aby naučilo se všelikým hrám i zaměstnáním je zde výrobou všelikých maličkostí, tam učíme je krmiti drůbež a podobně. Od šesti let posíláme je do školy a ku konci dětství očekáváme, že hoch aneb holka prošli osmou třídu školy gramarní, navštěvovali o prázdninách, aneb v neděli a v sobotu nějakou tu školu svobodomyšlných a hlavně připravovali se do života a o to bytí své v budoucnou posilou a utužením v tělocvičně, tedy vývinem těla k vývoji mysle se přičiňovali našim vedením. Musíme si totiž uvědomiti, že tělesná cvičení jsou nezbytnou součástí rozumné životospřávy a pouze za plného porozumění zdravotní-

cké stránky tělesných cvičení docílují se dokonalého účinku výchovného: to jest ozdravení celkového, jež jest základem pro zdárnou práci za nové, dokonalější společenské řády, tedy lepší lidstvo vůbec. Dále poskytujeme jim vzdělání odborného, podle toho jakž je do života uvéstí hodláme v tom či onom oboru připravené, tak aby se pak sami živiti mohli. Naučíme je číst psát počítat, vésti účty a jiné předměty, naučíme je, aby byli zásadními, pevných povah, zdraví a št'astní hlavně. Naučíme je vlastnímu rozumování i varujeme je před každou pověrou, před každým tmářstvím a zpátečnictvím. A o všem tom hoch, jemuž jest let patnácte musí již věděti! A tu zdůrazňuji zvláště, že tělocvičku nutno věnovati v dobách těchto vlastního vývinu pozornost největší. Vždyť vznik tělocvičky moderního naznačuje sám, že byl již nejvyšší čas k operačnímu zákroku, nemělo být s lidstvem a společností vůbec pozdě. Buditelem moderního tělocvičení byly vlivy středověkého — náboženství. Vždyť považ si hochu drahý, že v bytí zvláštní, od těla odlišné “duše” začal kdysi člověk věřit omylem. Nedovedl si prostě — neznaje věd přírodních — vysvětliti příčinu svého vlastního žití jinak, nežli jakousi nadpřirozenou složkou, utajenou v přirozeném svém těle. Tuto nadpřirozenou složku — která ve skutečnosti nikdy nebyla — pojmenoval “duší”, místo činností mozkové a šedé hmoty i buněk tohoto. Když uplynula tisíciletí, uvěřil svému vlastnímu omylu tak pevně, že dal základ ku pevnému panství pověry nad lidstvem veškerým brzy té a potom jiné formy náboženské.

(Pokračování.)

Emil Tůma:

ČINNOST SOKOLSTVA V ČAS VÁLKY.

(Pokračování.)

Neúmornou prací bratra nezmary — statistika Jaroslava Prokopa, bratří, kteří jste byli v Praze a navštívili jste sletovou kancelář, pamatujete se na něho dobře, jeho do tmava spálená plet' přinesla mu jména nejčernějšího Pražana — sestavená čísla, která dávají jasný přehled o činnosti a účasti ve válece. Mám po ruce statistiku sáhající do října, tedy do třetího měsíce válečného, kdy ještě nebyla do zbraně povolána druhá výzva ani nebylo dosud dodatečných odvodů, při kterých se odvádělo na pořad. Br. Prokop rozeslal 1376 jednotám válečné dotazníky, z těch 333 zůstalo bez odpovědi. Dle došlých 1043 dotazníků, měly jednoty, které je zaslaly 31. prosince 1913 76.755 a z' těch bylo již v říjnu 22.174 zavoláno. Možno říci, že plných 30% bratří bylo hned v počátcích války povoláno na vojnu. V říjnu. Dle počtu br. Prokopa měla Č. O. S. v říjnu 1914 celkem 111.193 mužů, těch bylo povoláno asi 30%, což by činilo 33.358, k tomu na jaře a v říjnu nově odvedených 10% jest 11.119 a 5.523, kteří si odbyvali svou službu tříletou a vůbec aktivní, činí dohromady 50.000 mužů. Z toho lze odvoditi, že ke konci října by téměř každý druhý Sokol byl vojákem. Sokolstvo však jinde ještě pracovalo. Sokolové podnikaly sbírky, hostili vojáky na nádražích, starali se o raněné, podporovali rodiny padlých bratří, podporovali i odcházející bratry do boje, upravovali lazarety, darovali zařízení pro ně a ošetřovali o ošetřují raněné a nemocné dodnes. 747 jednot dalo podnět ke sbírkám a také je provádělo. 294 jednoty oznámily, že sebraly 194.056 K. 259 oznámilo, že přispěly ze svých pokladů, celkem 22.680 K

32 hal. Udaje ty jsou však velmi neúplné. V listopadu byly 54 sokolské tělocvičny přeměněny na lazarety. Nebyl však udán ještě náklad na to vynaložený. Do té doby se postaraly jednoty Sokolské o 9168 lůžek pro nemocné. Mimo to vydržují také dětské opatrovny, platí lazaretní personál j. v.

Třeba však ještě uvážit, že všichni bratři lékaři, opatrovníci i pomahatelé, jakož i sokolské opatrovnice vykonávají veškeré práce úplně zdarma, kdežto titíž jsou v jiných nemocnicích a u Červeného kříže vesměs řádně odměňováni. Po válce teprve bude možno říci, co Sokolstvo učinilo. Ale přece za 3 měsíce v počátcích války obětovalo Sokolstvo mimo ohromné práce přes půl milionu k pomocné válečné akci.

Do služeb nemocničních bylo dáno celkem 253 sokolských tělocvičen. 11 tělocvičen bylo mimo toho použito pro účely jiné, tak na příklad k účelům školním, pro vojsko anebo i pro haličské vystěhovalce.

Koncem října konalo zdravotnickou službu ve 41 jednotě 741 bratr a v 28 jednotách na 300 sester. 401 jednot pomáhalo při přenášení raněných s 4691 bratrem a 1775 sester v 184 jednotách. Pohotově měly jednoty 448 nosítek, 374 povozy a 91 automobil. Velmi povážlivým však br. Prokop shledává, že jen 461 jednot mělo po ruce lékárníku.

Dále zjistil, ovšem že také ne úplně, že do udané již doby 105 jednot obstaralo pohoštění vojáků na nádražích, 174 při polních pracích, 124 jednoty pomáhaly podporovati rodiny po pozůstalých bratrech, 88 jednot šilo prádlo a jiné potřeby, 16 jednot pečovalo o děti, 37 jednot pořádalo ošetrovatelské běhy a 62 pořádaly zdravotnické přednášky.

Ale v konání služby bezpečnostní se nalezalo množství bratří. Službu tu konalo 259 jednot a oznámily 124 jednoty s počtem 4300 bratří.

Jednotlivé jednoty se držely v konání dobra znamenitě, rovněž i župy. Tak na př. Sokolská župa dolnorakouská ve Vídni se zorganizovala na 11 okresních sborů a činnost její se vztahovala na 109 nemocnice. Tisíce knih rozdala po nemocnicích a dodávala denně 633 denních listů do těchto. I o prádlo se starala, jehož rozdala celkem 1210 kusů. Vše zaopatřeno sbírkami.

Jednota v Budapešti se starala o knihy pro raněné Čechy v tamních nemocnicích léžící. Rozdala jich do listopadu na půl třetího tisíce a na Červený kříž věnovala 282 K. Pomáhaly ji v tom i jiné české spolky.

Ústřední správa správa sokolských lazaretů vydala A. Scheinerovu pohlednici na vzpomínku na sokolský lazaret.

Ústřední správa sokolských lazaretů jest sestavena následovně: Předseda: Dr. Josef Scheiner. Za hospod. odbor ČOS. Vincenc Štěpánek; za zdravotní odbor Č. O. S. Dr. Václav Mudrych; zapisovatel: Jar. B. Zyka; správce lazaretů: v Sokole Pražském: Dr. Jaroslav Urban, Sokole Praha III.: Antonín Matouš, v Sokole Praha VIII. Lud. Schrötter, v Sokole v Žižkově: Dr. Jan Masák. Dozorci instrumentáře: Ludvík Očenášek. Dozorkyně prádla: Milada Zachová. Vedoucí lékaři: v Sokole Pražském: Dr. Duch. Panýrek, v Sokole Praha III. Dr. Břetislav Bouček, v Sokole Praha VIII. Dr. Josef Zafouk, v Sokole v Žižkově Dr. Frant. Souček. Lékaři a medikové: v Sokole Pražském: Dr. J. V. Král, Dr. Kynčlová, Dr. Lukl, MUC. J. Scheiner, MUC. Pelerová Marie; v Sokole Praha III.: Dr. Václav Špaček, MUC. Frantál Josef, MUC. Havelka Jan, MUC. Vošklivý Karel; v Sokole Praha VIII.: Dr. J. Heindl, Dr. Fr. Brdek, Dr. Miláček, Dr. Řehák; v Sokole v Žižkově: Dr. A. Bayerová, Dr. J. Masák, MUC. Rud. Köhler; zástupce předsd. Č. O. S. v lazaretu Praha II. Dr. Scheiner, Praha III. Dr. Urban, Praha VIII.: V. Štěpánek, Žižkov Dr. Masák.

V sokolských časopisech uveřejňovány jsou rady a pokyny pro všechny možné případy a nahodilosti, takže se staly nepostradatelnou pomůckou každému. Vojenský lékař ve Štýrském Hradci řekl: "Češi nenařikají, jen zatínají zuby". no, poznamenává redaktor Sokolského Věstníku — tvrdí k sobě, měci k bližnímu. —

V listopadu přichází smutná zpráva, že padl br. Fr. Morávek, byl to bratr činný, ušlechtilý, ale nenalezl milosti na poli válečném. Jeho krásné tělo ofotografované na matných deskách v serii krásných těl sokolských, vystavených v roce 1912, budilo údiv svou mohutností a lepostí. U Ivangorodu padl br. Oldřich Pragr, jeden z nejvěstších představitelů tělocviku prostého v Sokolstvu a přeborník mnoho násobný. Padli také br. Karel Kučera z Mšena — Lázní a Jan Fidrart, bývalý náčelník jednoty v Chlumci nad Cidlinou.

Koncem listopadu volal br. Ruch ve Věstníku "Osobnost nic — celek vše." V němž zdůrazňuje jedinou vůli: Zachovat rod. Trvat v stálém zdokonalování se, ušlechťování, tím víc a více uschopovat se k širšímu a bohatšímu prožití života. Být — ale být lepším. Být svobodným — nikoliv však na úkor jiných. Ne jsem obrem ale jsme obrem. Vše celek a nikoliv jednotlivce. Za jasnou ideou život i celou životní práci vyššímu účelu než jest pouhé odpotlačení své jméno já. Je zapotřebí, aby člověk věnoval část svého sebe. Zachovat rod ale lepší. — Dorostová komise Č. O. S. znova po evičení mládeže nejpilnějším. "Nejstarší sestupte k nejmladší, hospodáři k učedníkům, velká doba probouzejší bratrství. Z lásky k budoucnosti naší vezměte za knížky do ruky a sbírejte vědomosti o výchově dorostu..." Zda by slovo těchto nemělo být povšimnuto i zde, kde se nám dorost až úžasně rychle odeizuje? Mezi pomůckami, které doporučuje komise, je v první řadě Čermákův tělocvik, což zajisté naplní radostí každého upřímného Sokola amerického, neboť jest to uznání zajisté největší nejen bratru Čermákovi, ale i nám všem. — V listopadové schůzi povolila Č. O. S. nových 50.000 korun na lazarety sokolské. — V Domažlicích zemřel náčelník tamní jednoty br. Ševčík. — Br. Springer daroval, jako roční dar, knihy tělocvičné Č. O. S. Zmíněný br. daroval i pro Archiv Sokolstva Amerického mnoho knih, které jsou právě ve vazbě, načež budou odevzdány Vzdělávacímu Výboru N. J. S. — Na paměť 30. výročí tragické smrti našeho vůdce dra. Tyrše měl být uspořádán Tyršův seminář a byli proň zajištěni ti nejlepší řečníci, leč válka znemožnila uskutečnění pěkného podniku toho. — Br. K. Heller sepsal provolání k studentstvu, aby do řad sokolských vstupovalo. — Z jednot vídeňských povoláno do zbraně 630 bratrů záložníků a na 400 jich Vídeň opustilo — nebylo zaměstnání. To ovšem způsobilo velikou mezeru, ale bratři i sestry ve Vídni nestanuli, nýbrž pracují s úsilím velikým všude, kde mohou ukázati, že dobrého je zapotřebí. Veškeré Sokolovny byly sprostěny daně domovní, bylo-li jich použito za lazarety. Po kursu sokolských ošetrovatelek, který podjalo celkem 28 sester, přihlásilo se jich 11 hned do kursu pro službu na bojišti. — Místodržitelství úředně nařídilo celé řadě německých listů, aby otiskli úřední opravu vyhané zprávy, kterou proti Sokolstvu přinesly. — Klerikální denník "Čech" osopil se na Sokolstvo a jeho činnost ve válce, protože prý Sokolstvo všechno co udělá, nese na buben, což prý těm raněným ztrpčuje každé sousto. Inu, Sokolové k účelům těm hned na počátku války povolili ze svých pokladen a sebrali mezi členstvem na půl milionu. Ale velebný "Čech" podotkl, že prý nebylo uvedeno, co se sebralo mezi obecnstvem. Ovšem, nenapsal to z nevědomosti, ale z darebáctví, poněvadž dobře redaktoři věděli, že Sokolové to, co sebrali mezi obecnstvem, odvedli přímo válečným úřadovám a že se nechlubili cizím peřím. Jím však šlo o to, aby nebyly kláštery, fary

Technická

Příloha.

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK,

Pouze příspěvky pro tuto část bud'tež adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Prostná cvičení.

Není snad jediné Jednoty, kde vedoucí, náčelník neb evičitel nestěžovali by si na to, že členové vyhybají se evičením prostným. Někteří schválně přicházejí do evičení pozdě, až budou prostná odbyta, někde se evičící bratři schovávají a objeví se v tělocvičně až po prostných — a ti, kteří se jim vyhnouti nemohou, nastupují k nim s netajenou nechutí.

Kde toho hledati příčinu?

Byl jsem nejednou svědkem evičení, kdy prováděna byla prostná — pročet jsem vždy bedlivě prostná, sestavená pro evičební hodinu, která někdy do technické naší přílohy k uveřejnění zaslána byla — pročítám prostná i v jiných listech, kdykoliv se mi dostanou do ruky, a tu nerozpakují se říci, že hlavní vinu, že prostná s takovou nechutí jsou evičena, nesou vedoucí sami.

Hled'me si na prvním místě uvědomiti, jaký jest účel prostných.

Účelem prostných původně bylo připravit tělo pro eviky vydatnější, tedy pro eviky nářadové. To jest příčina fyziologická. Ten nejlepší skokan neodvází se k nejvyššímu skoku, pokud údy krev poněkud nerozproudil; žádný běhoun nepokusí se o rekordní běh, pokud se dříve náležitě nerozehřál! Nejohratnějšímu borei nepodaří se bez předchozí průpravy těžší sestava na nářadí. Krev musí dříve býti do rychlejšího běhu přivedena a zanést v každý sval více života. A toho docílíme prostnými — ale prostnými vydatnými, při nichž ten účel jejich tane stále vedoucímu na zřeteli.

A tu dovolím se bratři vedoucích otázi: docílíte těchto účinků, když dáte evičencům neb evičenkám eviky tak složité, že nežli dospějete k poslednímu tvaru, tvar první jest již zapomenut? Můžeme právem mluvit o příjemném rozprouzení krve celým tělem, když po každém prvku evičenec neb evičenka musí vzpomínati co následuje? Anebo i když po 10 minutách si konečně celou sestavu zapamatují, mohou z jejího provedení míti fysický prospěch, když provádějí celou sestavu nejistě, s úzkostí, aby se nespletli? Může míti evičenec neb evičenka nějaký prospěch

z takových prostných, kde pracuje mozek více nežli sval? Jest možno probuditi zálibu v prostných, když evičenec sám cítí, že z nich žádného prospěchu nemá?

Prostnými budíme v evičencích smysl pro společnou práci, kde "já" mizí a jest nahrazeno slůvkem "my". I u dětí dobře volenými prostnými jsme s to vzbuditi pocity radosti nad pěkným jich provedením, kde každý ku krásnému výsledku svoji hřívnou přispěl — a tu budíme v evičencích též smysl pro krásno.

Ale chceme-li, aby zájem o to krásno byl vzbuzen, musíme provedení umožniti — 16 doboými sestavami, kde není ani dbáno logického postupu, toho nedocílíme!

Při prostných má si každý evičenec a evičenka osvojiti uhlazené pohyby — jak paží tak i nohou — ale ani dospělý nemůže správné poloze kterékoliv části těla věnovati pozornost, když paměť jeho zápasiti musí s dlouhou sestavou! Tedy ani toho výsledku nedocílíme — a tím se stává, že ty ubohé postoje při veřejných vystoupeních tak na vedoucího stále žalují.

Prostnými snažíme se u evičence vyvíjeti pozvolna ko-ordinaci, aby ku konci evičebního období již tento měl vládu nad svým svalstvem — by hravě provedl složitější evik, o který by se neevičenec marně pokoušel. A jsme s to tuto ko-ordinaci pozvolna vyvíjeti, když již začátečníky počneme mořiti 16dobými sestavami?

Jak vidět, sestavováním prostných pro evičební hodinu prohřešujeme se proti všem základním pravidlům, jimiž bychom se řídití měli — a výsledek? Nechut' k prostným — a v těch, kteří se jim nevyhýbají, výsledek rovná se 0!

Volte, bratři, evičení jednoduchá — nejen pro oko sestavená — volte pouze sestavy nanejvýš snadné, hled'te, aby fyziologický účinek evičení byl patrný, možno-li vysvětlite po každé sestavě krátce účelnost eviků, jaký vliv míti mají — vložte mezi prostná eviky s místa, poskoky, atd., volte sestavy, které lze po prvním naznačení hned bez obtíží provésti, sestavte si evičení tak, aby evičenec téměř na základě evičení a) chápal, co následovati bude v evičení b), t. j. zachovávejte harmonický jejich postup,

evičte v ruchu rychlejší do příjemného rozehrání a záhy shledáte, že prostná stanou se u evičenců tak oblíbenými, jak jsou dnes neoblíbenými.

Podám zde několik postupných úloh prostných pro hodiny evičební — a sice pro družstva nižší i vyspělejší, která mohou sloužiti jako ukázka, jak jednu a tutéž osnovu upravit lze pro třídy nejnižší i vyspělejší.

* * *

Základní postavení: Stoj spatný, připazit.

Pohyby paží rovných — postoj rovné i sehnuté.

Kde je možný hudební doprovod, polka neb pochod.

Ruch střídavý, (kde jest naznačeno evičení 1! 2! 3! 4! provedem evičení v ruchu rychlém, t. j. jeden pohyb v jedné době, čili na jednu 1/4 notu — 1—2! ruch volnější, jeden pohyb na 2 doby.

Vyspělejší evičenky mohou prováděti složitější evičení činkami dřevěnými, Sokolové činkami železnými (3 lb.).

I.

a) Předpažit 1! připazit 2! (opakovat 4krát — dohromady 8 dob. Ruce v pol. palcové).

b) Předpažit a dřep 1—2! vztyk a připazit 3—4! opakovat 2krát — 8 dob.

Opakovat evičení a) a b) střídavě několikráte.

Ruce v bok:

c) Předklon 1—2! vzpřím 3—4! čtyřmi kroky na místě půl obrat v levo. Opakovat 4krát, až vykonáme dvojný obrat.

d) upažit a připazit 1—2! opakovat 4krát, jako evičení a). Ruce v pol. hřbetní.

e) upažit a poskokem stoj rozkročný 1—2! připazit a poskokem stoj spatný 3—4! opakovat 2krát.

Opakovat evičení d) a e) střídavě.

Ruce v bok:

f) záklon 1—2! vzpřím 3—4! čtyřmi kroky na místě půl obrat v pravo; opakovat 4 krát.

g) Vzpažit 1! připazit 2! opakovat čtyřikrát.

h) Vzpažit a výpon 1—2! plný stoj a připazit 3—4! opakovat dvakrát.

Opakovat evičení g) a h) střídavě.

Ruce v bok:

i) Úklon v levo 1—2! vzpřím 3—4! čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo; 5! 6! 7! 8! opět úklon na levo a čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo. Opakovat úklony v pravo a kroky na místě s obraty v pravo.

j) Zvolna upažit a hluboký vdech 1—4! připazit a zvolna výdech 5—8! zvolna upažit a hlavu mírně naklonit na zad, vdech 1—4! připazit, hlavu vzpřimit a výdech.

Sestup a odchod.

II.

K úloze této můžeme se opět vrátiti, aniž bychom se musili obávat, že opakováním téhož evičení malým evičencům ji znechutíme. U vědomí že jsou evičenci s eviky dobře seznámeni, provedem úlohu způsobem následujícím:

Zástupy odpočítány jsou na "první" a "druhé".

Zástupy "první" začínají evičením a) a končí evičením b); zástupy "druhé" evičení b) a končí evičením a).

Při opakování evičení c) "první" začínají klony, na první 4 doby, a končí kroky a obratem; "druzí" začínají kroky a obratem a končí klony.

Spůsobem tímto provedem všechna ostatní evičení.

Pozn. — Stěžoval si br. evičitel, že mnou stále doporučovanými jednoduchými prostnými nelze vystoupiti při veřejném, jelikož by se evičení stalo divákům nudným. Ale ujišťuji tě, bratře, že když by jsi provedl se žáky na veřejném úlohu II., jak naznačeno, docílil by jsi většího úspěchu, nežli oblíbenými výdržemi, obrazei a skupinkami, z nichž děti nemají žádného užitku. — Tímto jednoduchým evičením by jsi docílil: 1) že by jsi evičení naevičil v krátké době, takže by jsi nemusil náeviku obětovati celé měsíce; 2) provedení bylo by dokonalejší, 3) čas náeviku věnovaný nebyl by časem zmařeným, neboť celé tělo jest při něm všestranně zaměstnáno; 4) evičení svojí jednoduchostí a v rychlém tempu prováděné odpovídalo by více živému temperamentu dětí, nežli ty u nás oblíbené rozvláčné obrazce. A když už se nám o ten obrazec neb skupinku jedná, mohli bychom upravit evičení následovně: evičení a) b) c) skupina; d) e) f) skupina; g) h) a i) skupina.

III.

a) Předpažit 1! rozpažit 2! předpažit 3! připazit 4! Opakovat 4krát, dohromady 16 dob. Při předpažení ruce v poloze palcové, při rozpažení ruce v poloze dlanní; otobčením paží do polohy dlanní napomáháme více k rozpětí hrudníku.

b) Předpažit a výpon 1—2! rozpažit a dřep 3—4! vztyk do výponu a předpažit 5—6! zákl. post. 7—8! Opakovat dvakrát.

Opakovat evičení a) a b) střídavě.

c) Předpažit 1—2! rozpažit a předklon 3—4! vzpřím. a předpažit 5—6! zákl. post. 7—8! 3 kroky v před zaujmout stoj spatný na 4-tou dobu a čtyřmi kroky na místě půl obrat v levo. Opakovat 4krát, až vrátíme se na původní místa. Při evičení s místa můžeme na 1. dobu rukama tlesknout neb evičíme-li činkami, činkami naraziti buď před tělem neb nad hlavou; napomáhá to značně k stejnému a ráznému vykročení.

d) Vzpažit 1! rozpažit 2! vzpažit 3! připazit 4! opakovat 4krát.

Při rozpažení ruce v pol. dlanní, a poněkud na zad odchýleny.

e) Vzpažit a dřep 1—2! vztyk do výponu a rozpažit 3—4! dřep a vzpažit 5—6! zákl. post. 7—8! Opakovat dvakrát.

Opakovat evičení d) a e) střídavě.

b) Vzpažit 1—2! rozpažit a záklon 3—4! vzpřím a rozpažit 5—6! Zákl. post. 7—8! Opakovat evičení z místa jako v evičení c), ale obraty v pravo.

g) Vzpažit 1! upažit na pravo 2! vzpažit 3! připazit 4! v následujících 4 dobách upažit na levo. Opakovat střídavě 4krát — 16 dob.

h) Vzpažit a stoj roznožný poskokem 1—2! upažit na pravo poskokem do stoje spatného a dřep 3—4! vztyk po-

skokem stoj roznožný, vzpažit 5—6! zákl. post. 7—8! Opakovat 2krát, ale po druhé upažit na levo — 16 dob.

Opakovat evičení g) a h) střídavě.

i) Vzpažit 1—2! upažit na levo a úklon na pravo 3—4! vzpřím a vzpažit 5—6! zákl. post. 7—8!

Tri kroky v před, stoj spatný na 4. dobu, a 4mi kroky na místě celý obrat v levo. Opakovat úklon v levo. — Opakovat, ale upažit na pravo a obraty v pravo.

Zvolna upažit vzhůru — ruce v pol. hřbetní — a vdech — 8 dob. Zvolna připažit a výdech — 8 dob. Opakovat několikrát.

Pozn. — „Snadno se radí, ale nesnadno provádí....“ čtu v stíznosti jednoho bratra a stíznost tato mne též pohнула, že tyto ukázky zde podávám. Někteří bratři nemohou pochopiti, že je možno, aby při veřejném vystoupení evičili menší i vyspělejší evičenci společně a každé oddělení aby mělo evičení své vyspělosti, svému stáří přiměřené. A tu dovolím se otázkou: jest to tak obtížné, upravit pro menší evičence úlohu první, a později naznačenou úlohu III. dáti evičencům vyspělejším? Kde dvoudobé evičení provedeme Skrát, tam 4dobé evičení provedeme 4krát — a tu ani ten hudební doprovod by nebyl na závalu, jak někteří za to mají. Jenom si dát říci a půjde to! Ovšem, kde bychom volili eviky, jak u nás se děje, 16dobé, spleťté sestavy, tam ovšem provedení by dělalo obtíže; ale dávati eviky takové začátečníkům jest v odporu se všemi zákony tělocvičné hygieny, i tělocvičné paedagogie.

(Dokončení příště.)

Sestavy kroků polkových v různých variacích.

Tak zvané eviky kroků polkových poskytují nám hojnost látky k různým sestavám, a to hlavně proto, že můžeme je výhodně spojovati i s eviky pořadovými, čímž eviky tyto stávají se ještě rozmanitějšími. Cvičíme-li krokům, jest jisto, že ani ten nejjednodušší, nejobvyklejší a nejznámější krok, jakým je krok polkový, nenaučíme se hned správně v první hodině evičební. Musíme opakovati — a chceme-li docíliti provádění vzorného, musíme opět a opět opakovati. Leč stále a stále opakování téhož evičení opět stává se jednotvárným, nechutným a evičenky, jmenovitě ty menší, jejichž mysl touží stále po nějaké změně, nenalézají žádoucího obrození v evičení, které stálým a stálým opakováním se jim zprotivilo do té míry, že již pouhý povel k provádění eviků dotýčených vyvolá na jejich obličej výraz mrzutosti.

Co tu činiti?

Zde uplatniti může učitel své umění — onu tajuplnou moc, kterou vládne, aby starou látku dovedl podati ve formě nové — aby nechutnou pilulku skryl v příjemný obal, neb aby přivedl evičenky neb evičence do takové nálady, aby nepřijemný úkol podal evičenkám neb evičencům v plášti zábavy. Řekne-li vám někdo, že evičenci nemají choditi do tělocvičen se bavit, takovým tělocvičným kaprálům řekněte, že také nechodí děti do evičení proto, aby tam byly duševně mořeny.

V knize „Tělocvik“ a v „Tělocviku ženském“ jest podáno několik ukázek eviků polkových — ale zde podám několik příkladů, jak evičiti polkový krok ještě v různých variacích, při čemž eviků základní zůstává nezměně-

ným. (Měl jsem v anglické škole evičitelské muže, jimž eviky kroků působily obtíže a tu sestavil jsem několik úloh, aby jeden a tentýž krok mohl býti stále a stále opakován a při tom aby evičení nestalo se jednotvárným a výsledek byl velice překvapující. Proto také jednoduché ty sestavy zde jako ukázku a zároveň pomůcku podávám.)

I.

1. Polkový krok v před v čelném řadu.
 2. Polkový krok na zad v čelném řadu.
 3. Obratem v l. (pr.) v zástup v l. (pr.) bok a evalový krok stranou v levo.
 4. Cvalový krok stranou v pravo.
- (Spůsoby provádění jsou dostatečně známy, proto zde je neuvádím.)

Naevíčíme všechny čtyři kroky v první hodině aspoň tak, aby prováděny byly rytmicky správně, t. j. dle takto. Při evalovém kroku šin stranou a přísun musíme provésti hbitě, na jednu dobu.

II.

1. Dva polkové kroky v před v čelném řadu (první krok 1! 2! začneme levou, druhý 3! 4! začneme pravou). Čtyři doby.

2. Na 5. dobu obrátí se evičenky neb evičenci v zástup v pravo v bok, a provedou v zástupu 4dobý evalový krok stranou v levo. 5! 6! 7! 8!

Na 1. dobu opět vykonají půlobrat v pravo (zády v původní směr) a vykonají dva polkové kroky na zad, počínaje pravou nohou. 1! 2! 3! 4!

4. Na 1. dobu opět půlobrat v pravo, a 4dobý cvalový krok (v zástupu) v pravo stranou.

(Pozn. — Dovoluje-li místnost, můžeme pokračovati, ne-li, pak zastavíme a provedeme celou sestavu znovu. Tu to můžeme měniti následovně: a) začneme polkový krok pravou na místě levou; b) začneme v zástupu cvalovým krokem stranou na místě kroku polkového v řadu čelném; c) evičenky odpočítány jsou na „první“ a „druhou“; první začínají polkový krok levou, druhé pravou; nebo: první začínají cvalovým krokem stranou, druhé polkovým krokem v před, atd. atd.)

..III.

Totéž evičení ve dvojicích.

1. Obě evičenky počínají polkový krok levou v před. 1! 2! 3! 4!

2. Cvalový krok v levo stranou (s půlobratem v pravo. 5! 6! 7! 8!

3. Půlobrat v pravo (zády v původní směr) a dva polkové kroky na zad (počínaje pravou). 1! 2! 3! 4!

4. Půlobrat v pravo a cvalový krok stranou v pravo.
Pozn. — Můžeme opakovati několikrát — ale aby se evičenky příliš neunavily, po každé 16dobé sestavě pochoďují 16 kroků v před. Při evičení 2. jest levá evičenka za pravou, a tu klade ruce na její ramena. Při evičení 4. jest pravá za levou, a klade též ruce na ramena přední. Při provádění kroků polkových v před neb na zad nitřní ruce spojeny ve výši ramen neb obě ruce v bok.)

..IV.

Opakovat evičení III., ale při evičení 2. kladou první (přední) ruce v bok, a druhé (zadní) položí ruce na jejich lokte, které čtyřikrát, t. j. při každém kroku sevrou. Při evičení 4. jsou „druhé“ v předu a „první“ v zadu a tu evičení opakuji.

Opakovat, ale při evičení 2. první (přední) položí ruce na ramena a zadní položí ruce na jejich lokte. Při každém kroku hmitnou lokty předních dolů a nahoru, t. j. přitlačí záloktí těsně k hrudi a opět je zvednou rychle do polohy rovné. Při evičení 4. první učiní totéž druhým.

(Že po každém cvičení dopřejeme cvičenkám oddech pochodem 16dobým, netřeba snad ani opakovati.)

V.

1. Opakovat cvičení I. (dva kroky polkové v před), ale začít zevní nohou, 1! 2! 3! 4!

2. Půlobrat dovnitř (čelem proti sobě) a 4dobý evalový krok stranou, 5! 6! 7! 8!

(Pozn.—Na 5! 6! 7! a 8! dobu ruce spojit v upažení.)

3. Půlobrat a dva polkové kroky na zad.

4. Půlobrat a 4dobý evalový krok stranou (zády k sobě) a ruce spojit v upažení.

Opakovat dle libosti — každých 16 dob buď pochod v před neb zatáčení dvojice — 8 kroků v před a celé kolo ve dvojicích v pravo neb levo, aneb první dvojice v levo, druhá v pravo a opáčně.

VI.

Když jsme byli všechny zde uvedené změny nacvičili, provádíme všechny ve spojení s pochody ve čtveřicích. Každá dvojice při cvičení kroků cvičí pro sebe, ale při pochodu ve čtveřicích ruce spojit ve výši ramen.

7. Cvičení III., 16 dob a čtveřice zatočit celé kolo v levo 16 dob.

2. Cvičení IV. 16 dob. a čtveřice zatočí celé kolo v pravo 16 dob.

3. Cvičení V. 16 dob a první čtveřice celé kolo v levo, druhé v pravo, atd.

Jest to jen malý příklad, jak možno cvičební látku si rozmnožiti, při tom stále jeden a tentýž cvik opakovati a přece stálým opakováním neučiniti cvičení jednotvárným.

Hovorna cvičitelů.

New York, 2. května.

Přihodilo se mi již častokrát, že při udávání sestavy při cvičení na bradlech pokos, bylo mně vytýkáno, že při pojmenování mety kola zanožmo cvičím opáčně, že dělám totiž kolo přednožmo a naopak zase jmenuji-li kolo přednožmo, že dělám kolo zanožmo. Poněvadž mne na to upozorňovali i staří cvičitelé, kteří i při pořádání našich kursů přednášejí, — kteří mají o věci, jak se říká, ustálený názor, — a já nemohu se nikde dočísti, že jejich vysvětlení je správné, nýbrž všude nacházím met onen popsaný, jak já jej nazývám a jak jsem se jej také kdysi učil znát, zdám o vysvětlení toho, bychom o té věci měli stejný názor.

Jedná se, jak již podotknuto, o mety zanožmo a přednožmo na bradlech ve vzporu pokos. Já jmenuji kolo konané jednonož nebo snožmo nad jednou žerdí, při kterém se pohybuje jedna nebo obě nohy ve směru od zadu ku předu kolem zanožmo a v opačném směru pohyb nohama konaný, kolem přednožmo. Proti tomu bývá oněmi cvičiteli tvrzeno, že kolo, které já nazývám kolem zanožmo, má být správně nazýváno kolem přednožmo a kolo, jež jmenuji kolem přednožmo, je kolo zanožmo. Uznávají sice, že počáteční pohyb začíná zanožením, ale končí prý se přednožením a dle toho se také ten met má nazývat. Uvádí také za příklad tak zvanou "přednožku přes obě žerdě" ze vzporu pokos uprostřed bradel konanou, kde prý se začíná také zanožením a končí se přednožením, a dle toho se met ten tak jmenuje. Oni bratři pokládají "přednožku přes obě žerdě" za jeden prvek a tím se mýlí. To jest jen se všeo-
becnělý zkrácený a starší název dvou prvků, které se provádí spojitě: kola zanožmo snožmo nad jednou žerdí a přednožka v opačnou stranu přes žerd' druhou. Jsou ještě jiné podobné zkrácené názvy metů, kde počáteční pohyb je stejný a zakončení je jiné a dle toho se celý výkon jmenuje. Známe "odbočku přes obě žerdě", kde počáteční met je

kolo zanožmo snožmo a přednožka s půlobratem v tu stranu, v kterou ji konáme, dále "zanožku přes obě žerdě", kde začínáme podobně kolem zanožmo snožmo s celým obratem a končíme zanožkou v páchnou stranu. Dle toho nemůžeme bráti "přednožku přes obě žerdě" jako jeden prvek a od toho odvozovat názvy některých metů. Názvy všech metů odvodíme od jich počátečního pohybu, — proč by zde byla výjimka? Ku příkladu kolo únožmo na koni (na šíři) ze vzporu v předu končí přešvihem přednožmo na zad a přece se jmenuje kolem únožmo, poněvadž začíná unožením, — to samé je u kola přednožmo jednonož ze vzporu v předu, které končí unožením nebo mety jednonož ze vzporu v zadu. Na bradlech v mém případě začínáme při kole zanožmo zanožením a tudíž bude to také správné pojmenování onoho metu. Cvičitel, který připravoval naši četnu k závodům do Omahy, konal při jednom závodním výkonu met zanožmo, jak já jej zde udávám za správný a přes upozornění jedním starším cvičitelem, že má met onen konat opácným pohybem nohy cvičil tak dále a při závodech v Omaze nebyla ona četa upozorněna, že onen met je nesprávný. Dle mého názoru názvy prvku musí býti stejné u všech jednot sdružených v N. J. S. a proto chybují já a ti ostatní, kteří stejně se mnou mety ty tak nazývají a píší, nebo se mýlí ti, kteří mně to vytýkají, a také tak vyučují. Přál bych si, by na tento dotaz odpověděl některý známý bratr z Technického Odboru N. J. S., nebo nechť bratři opačného názoru mému, odůvodní správnost svého pojmenování. Na zdar!

V. Lipský.

Pozn. poř. — Dříve ještě nežli došel mně tento dopis, obdržel jsem posudek br. Sedláka, který dotýká se téže věci. — Zároveň uvedl jsem otázku tuto jako předmět rozhovoru v našem technickém výboru a výsledek byl, že pojmenování br. Lipského uznáno správným. Br. Sedlák píše:

Na první pohled budete mi vytýkat, že píšu věci maličké, však vmysleli-li se hlouběji do všeho, poznáte důvody mé k tomu správnými. Pojednání mé týkat se bude různých metů, při kterých nejvíce se chybuje a rady nezná. Všímněte si, kterak provádíme pohyby nohou na povel — přednožit, unožit neb zanožit. Směr pohybu je tu určen již předponou — před-, u- a za. Máme-li ale přednožení a chceme z postoje toho zanožit, pohyb nohy děje se z předu na zad. Chceme-li ze zanožení přednožit, noha koná pohyb ze zadu ku předu. Toto právě svádí mnohé bratry k omylům při metech na bradlech pokos. Domnívají se, že met jest zanožmo, koná-li noha pohyb z předu na zad a obráceně přednožmo. Jedno pravidlo pevně máme tu při pojmenování metů vůbec. Počátek pohybu je nám směrodatným. Chceme-li provést kolo zanožmo, máme nejprv nchu či obě na zad zvednouti, abychom pak pohybem ku předu tyto mohli přes žerd' přenést. Obráceně při kole přednožmo. Nejprv zvedneme nohu ku předu a pak pohybem na zad přes žerd' ji přenášíme. Pamatujme si ještě dobře, že na bradlech pokos nejsou mety únožmo a odbočme možné (kromě na začátku) a že pojmenování: přednožka neb odbočka přes obě žerdě, není správným, chceme-li sledovat pravidlo v předu uvedené. Cviky tyto možnými jsou jen z podporu pobok, kde můžeme je provádět buď přes jednu žerd' neb obě. Tyto dva tvary složeny jsou vlastně ze dvou metů: kola zanožmo snožmo v pr. (l.) a přednožky v l. (pr.), při prvé cviku bez obratu, při druhém s obr. v l. (pr.). Správné pojmenování při přednožce přes obě žerdě jest: Kolo zanožmo snožmo v pr. (l.) a přednožka v l. (pr.). Při odbočce totéž pojmenování s přidáním: s obr. v l. (pr.). Nejvíce však je nám potřeba osvojit si dokonalou znalost metů na koni, kde cviky tyto kromě sedů jediné provádíme a pojmenování těchto dosti jest obtížným. Tomu ale věnujme jindy stat' samostatnou.

Na zdar!

Sedlák.

a jiné zastíněny Sokolstvem. Proto hned volal, aby se šel lid podívat, co oni v nemocnicích a jinde dělají a jak oni sbírají. Volá jiné, aby na jeho nedošlo. O Orlech ovšem sám "Čech" před tím napsal, že sebrali 961 K 71 hal., ale to je ovšem maličkost a podle darů sokolských nevynikne a proto mají Sokolové mlčet, aby Orlové požehnaní měli slovo. — Orlům jsou a byli Sokolové vždy něčím nestavitelným a protivným a najednou zašli jejich předáci tak daleko ve své zášti, že to až veřejností pohnulo. Mohou však býti jinými, když vůdcové jejich jsou nestvůrami v rouše černém zaobalené? Nejsou všichni kněží takovými, to nemysli si nikdo a nikdy neváhám dobrému knězi dáti to co mu náleží, i zde v Americe se jich dost najde, ale takový hlasatel slova božího, jako je pověstný tvůrce pochodu "Orlů" Páter K. D. Lutinov, spisovatel, nezaslouží opravdu, aby směl se knězem zváti. Zatím co miliony lidí si přeje míru, píše podařený tento kněz válečný pochod. Pochod, hodný Rozy Šandora, zní:

"Dál! Ku předu!" hřmí povinnost.
Jdem kreslit nové mapy,
my máme živé barvy dost,
tot' krve rudé šlapy.

Jdem nové říše budovat,
jak Prozřetelnost chtěla,
dost máme kvádrů — řad a řad —
tisíce mrtvá těla.

Svět celý hnil už jako hrob,
my hmoždíři jej zořem
a starou prácheň starých dob —
plamenným smetem mořem!

Do pokroku hry falešné
jen houfnicemi houknem
a kultury té vetešné
pozlátko liché sfouknem.

Svět starý pln rouhačů
a neřest zpychla hrozná,
za pláče pum a kartáčů
snad opět Boha pozná.

Byl prohnán a zhýralý
a šlapal darů Božích,
od molů celý prolezlý
mu vyprášíme kožích.

Bratr bratra jako zlosyna
chtěl dávat jen a rváti:
Nuž, dnes je slavná hostina,
jen račte sobě přátí.

Před námi požár, děs a shon,
za námi stohy trupů
a cholera, mor a ston,
a havran se dá v lupu.

Hurrá! Hurrá! V před vojáci!
Jsou svaty naše pluky,
My nebojujeme z legraci:
Jsme nástroj Věčné ruky!

Jen dál a dále! Hromem v před!
Dál krve ručejemi!
Musíme zbořit starý svět
a stvořit novou zemi.

Bratři! Položte vedle sebe krátký přehled práce Sokolské a pak si znovu přečtete hnusnou tuto slátaninu, již psala ruka pomazaná, která má lidu věřícímu podávat tělo Páně, aby spasen byl. Porovnávati není třeba, ba ani nesmíte.

Ano, skorem bych souhlasil, že by měli stvořit zase nějaký anděle novou zemi, ale o jedno bych je prosil, — aby netvořili žádného Boha, jemuž by se na paty mohli lepiti takoví velební otcové, jako je Lutinov.

Bratři, vezměte do ruky Denisovo dílo "Konec samostatnosti české" — v pohnutlivé době nynější jest vůbec zapotřebí, aby v něm bylo bedlivě čteno — a hned na první straně najdete "Národové a králové třáslí se před letáky papežskými a inkvisice pokrývala svět sítí svých soudů" — a po této touží i dnes to jest přáním Lutinovým.

Bylo by však záhodno, aby zpěv byl zaslán papeži, který přece tolik po míru touží. Svolal by sněm kostnický? A věru že by slovutnému básníku tomuto patřil. Po pěti stech letech by ještě bylo zapotřebí, aby přišel Hus a bylo by zapotřebí, aby přišel Kristus, ale dnes by musel míti karabáč delší, nežli jej měl při prvním vyhánění nehodných z chrámů. (Pokračování).

ZE SJEZDU D. A. S.

New York, 6. května 1915.

Jelikož jsem byl pověřen zastupovat V. V. N. J. S. při posledním sjezdu D. A. Sokola, konaném 1. a 2. května t. r., považuji za svou povinnost podati zevrubnou zprávu o průběhu téhož dle své schopnosti.

Sedmý sjezd Dě. Am. Sokola v Dě. Am. Sokolovně v New Yorku byl zahájen starostou Úst. Výb. Adolfem Koňasem, jenž uvítal delegáty proslovem, v němž pronesena slova pravdy, srdečnosti a povzbuzení. Nabádal zástupce ku svorné práci a poukázal na dosavadní činnost, a přivítal též mne srdečně a upřímně a vyslovil dík Výk. Výb. za vyslání zástupce. Musím též konstatovat, že mě bylo dáno právo se podílet na všem jednání. Na to byla provedena volba činovníků a různých výborů sjezdu. Když toto vyřízeno, schůze odročena na neděli dne 2. května v 9 hod. ráno. V neděli byl sjezd zahájen v 9 h. ráno, potrvál do 12:30, načež byl oběd a opět se zasedalo od 2. h. do 6:30 večer.

Na sjezdu bylo zastoupeno 11 sborů s 33 zástupci a 6 sborů Sokolek s 18 zástupkyněmi. Na to čteny různé blahopřejné dopisy a telegramy, mezi nimiž i zdravice Výk. Výb. N. J. S. a T. J. S. New York. Na to podal výbor na pověření listiny svou zprávu a táž přijata.

Všeobecně uznána nutnost sjednocení Sokolstva ve Sp. Státech netoliko jen po stránce mravní jak slušno jest v tendencích, jež jsou vůdčími všemu českému Sokolstvu, ale také po stránce technické. Jak známo, každá jednota podrží svoji samosprávnost, jen vzájemné vztahy se upevní. Proto také usnešeno, aby jednání výboru pracujícího na spojení dle clevelandské porady bylo uznáno za správné a resoluční výbor vyzván, aby resoluční projev mině sjezdu a ta má být zaslána Výk. Výb. N. J. S.

Na to podána zpráva technického výboru, která byla s různými opravami a doporučeními přijata.

Usnešeno, by na příště byl četovou cenou stříbrný štít, jenž má připadnout vždy sboru, jehož četa ho třikrát dovede.

Dále usnešeno, aby žádný sbor v D. A. S. zastoupený nepodílel se činně na žádném veřejném evičení s některou sektářskou jednotou neb tělesem vůbec.

Kroj má zůstat ten samý, jaký byl až dosud.

Dále usnešeno, by na příště jízdné delegátů sjezdu bylo placeno Úst. Výborem, načež podána zpráva finanční a rovněž zpráva redaktora orgánu Jednoty. Orgán má být zvětšen o čtyři stránky a tisk zadán tiskárně Hlasu Lidu.

Při projednávání otázky úrazové podpory usnešeno, by každý evičenec, jenž se poraní při pravidelném evičení, po vyšetření provedeném sborovým náčelníkem a starostou dostal podpory \$5.00 po dobu deseti týdnů.

POŘAD

slavnosti padesátiletého výročí založení první

SOKOLSKÉ JEDNOTY

v St. Louis, Mo., ve Spoj. Státech

ve dnech 29., 30. a 31. května v místnostech T. J. Sokol,
9. a Allen Ave.

29. května:

Uvítání hostů a slavnostní akademie.

30. května:

1. Slavnostní řeč.
2. Ukázková cvičení hostů a veřejné cvičení Sokola St. Louiského.
3. Volná zábava.

31. května:

1. Projížďka hostů městem.
2. Zábava na rozloučenou s hosty se smíšeným programem.

Jednoty Župy Střední, na místě prvním, jsou žádány, by se slavnosti této co možno nejvíce osobně účastnily.

Jednotám vzdálenějším i jednotlivcům, pokud poměry jejich dovolí, doporučujeme účast na této významné sokolské slavnosti.

Resoluční výbor vypracoval čtyři resoluce a sice 1. vztahující se ku podpoře Čes. Nár. Sdružení v Americe, pracujícího ku podpoře a snah za osvobození českého národa a dosažení jeho samostatnosti.

II. Uznání rovného občanského práva mužů a žen.

III. Vzhledem k uctění pětistileté památky mučedníka Mistra Jana Husa a IV. projevující souhlas s prací výboru, jenž sleduje bratrskou snahu sloučiti české Sokolstvo ve Sp. Státech pod společný prapor.

Znění resolucí jest následující:

RESOLUCE.

Sedmý slet Jednoty Děl. Am. Sokolů ve Spoj. Státech Amerických prohlašuje souhlas s českým národním programem vytknutým Čes. Nár. Sdružením v Americe na konferenci Clevelandské v měsíci březnu 1915. Všem sborům Jednoty D. A. Sokola ukládá sjezd za největší jejich povinnost nejenom mravně i finančně podporovati, ale horečně pracovati pro osvobození Národa Českého a pro jeho samostatnost. Všude tam, kde stává odbočka Čes. Nár. Sdružení, necht' sbory D. A. Sokola přistoupí za členy a v místech, kde odbočka Č. N. S. doposud ustanovena nebyla, at' Sokolstvo Jednoty naší pomáhá zorganizovati odbočku takovou v souhlasu s ústředním výborem Č. N. Sdružení v Chicagu. V uvážení toho, že budoucnost českého národa jest v záce, sjezd apeluje na všechny vrstvy amerických Čechů, aby po dobu evropské války stáli věrně a seeleni ve službách výše uvedené akce a žádá veškeré české časopisy mimo českou vlast, aby svorným spolupůsobením pomohly upravit cestu k nejvyšším cílům národním. Životy českých vlastenců,

které v poslední době utraceny byly Habsburskou persekucí a krev česká, prolitá na evropském bojišti i nesmírná utrpení, kterými musí český lid projít, nesmí býti přineseny nadarmo. Proto v jeden šik za osvobození českého národa.

RESOLUCE.

Sedmý sjezd D. A. Sokolů v Americe prohlašuje touto resolucí souhlas s emancipačním hnutím žen ve Spoj. Státech.

Uznáváme ženu za stejně rovnoprávnou jako muže a žádáme členstvo a všechny pokrokové české voliče, aby při volbách, když rozhoduje se o hlasovacím právu žen, působili vlivem svým i lístkem hlasovacím k tomu, aby žena dosáhla těchže občanských práv, kterým se těší muži.

Zvláště tohoto roku při podzimních volbách ve státu New Yorku necht' pracuje členstvo naše i sbory naše k tomu, aby stát New York zařaděn byl mezi státy, které poskytují ženám všech práv občanských.

RESOLUCE.

Sedmý sjezd D. A. Sokolů v Americe považuje den 6. července 1915 za největší svátek českého lidu. V den ten budiž důstojným způsobem uctěna pětistiletá památka mučednické smrti Mistra Jana Husa, nejslavnějšího Čecha, všemi sbory Jednoty D. A. Sokola.

To necht' se stane společně se Svazem Svobodomyslných nebo s jinou místní pokrokovou organizací; tam kde jiných pokrokových sdružení českých není, jest povinností sboru našeho postarati se o uspořádání důstojné oslavy. Jako průkaz svobodomyslné tradice českých dějin, buď teč na všech oslavách památky Mistra Jana Husa přijaty resoluce, v nichž

se washingtonská vláda žádá o zdanění církevního majetku. Resoluce takové zaslány pak necht' jsou k rukoum presidenta Wilsona a na členy kongresu v jednotlivých okresech.

RESOLUCE.

Sedmý sjezd D. A. Sokola v Americe projevuje souhlas s prací výboru, který pracuje na sloučení českého Sokolstva ve Spojených Státech a ověřujeme zástupce naší Jednoty ve jmenovaném výboru zastoupené, aby dále pracovali v zásadním smyslu smlouvy clevelandské a příští Ústřední Výbor náš v práci jejich je podepře. Totéž žádáme, aby se stalo u Výk. Výb. Nár. Jednoty Sokolské.

Na to přikročeno k volbě redaktora orgánu a zvolen V. B. Tůma, za administratora A. Kubát; organizatory zvoleni S. Beneš, V. B. Tůma a J. Bartůnek.

Dále usnešeno, by částka \$500 byla povolena fondu ve prospěch akce vedené za účelem dosažení samostatnosti českého národa.

Na to provedena volba Ústředního Výboru, sídlem jehož zůstane New York.

Příští sjezd má být odbýván za 3 roky v New Yorku.

Před ukončením sjezdu jsem jménem Výk. Výb. poděkoval za poetu mně prokázanou.

M. Grabenstein.

Vojta Náprstek: Co srdce poji—moře nerozdvoji.

VŠEMU ČESKO-AMERICKÉMU LIDU!

Za hlomozu zbraní a dunění děl rodí se nová Evropa. V záplavě krve, ve spoustě nakupených lidských těl vyrůstá nad hrůzami války omlazující květ svobody národů.

Národy slovanské: Poláci, Chorvaté, Slovinci, Srbové, Slováci, Češi, volají po svobodě a od bitvy bělohorské, kdy pohřbena česká samostatnost, **nebylo vhodnější doby**. Rudé červánky svobody vzházejí nad bojišti. Také českému národu!

Přátelé českého národa a jeho oprávnění zástupci s nasazením života a jmění odhodlali se k těžké, zodpovědné a obětavé práci: přesvědčit Evropu, že českému národu za jeho oběti ve válce musí se dostat spravedlnosti — svobody, svéprávnosti, práva na volný rozvoj všech jeho sil.

Česká Amerika jako největší zahraniční větev českého národa, vyzvána ku pomoci. Český lid krvácí na různých bojištích! Kdežto my Čecho-američani jsme vyzváni k jediné a to nejmenší oběti: peněžní, na získání zájmu evropských velmocí a rozhodujících činitelů pro svobodu lidu českého!

Kdo z Čechů amerických i v době tísnivých poměrů, chtěl by se zříci své povinnosti k vlastní krvi a nechtěl by spolupracovati a přispěti ke konečnému cíli — osvobození rodných zemí česko-slovanských?!

Kdo by chtěl vyhnouti se dobrovolné dani a odepřítí dar v této velké chvíli, kdy statisíce české jsou odhodlány k obětování životů?!

Dějiny, jež soudí vše dobré a zlé, zastaví se na své cestě staletími také u české Ameriky! Zaznamenají s neúprosnou přesností, co dnes Češi američtí pro svou rodnou zemi za mořem vykonají. Bude česká Amerika zapsána v dějinách za svobodu vlasti, či bude pro vždy zapsána na výstrahu všem pokolením, našim vnukům a pravňukům:

“Srdce Čechů amerických zůstalo zatvrzeno k zoufalé prosbě vlasti českých — vystěhovalci česko-američtí zapomněli a zapřeli svou vlastní krev, krev Jana Husa, Jana Žižky, krev Jana Komenského....?”

Každá ruka česká, jež vpíše do sběrací listiny svůj dar, své jméno—píše dějiny boje českého národa za svobodu.

Za České Národní Sdružení (ústřednu) v Chicagu Josef Tvrzický-Kramer, taj. Dr. Ludvík Fišer, předs.

Za odbočku Českého Národního Sdružení v Cedar Rapids, Iowa: Fr. M. Bárta, Fr. Filip, J. J. Hájek, J. J. Hrbek, Vlasta Hrbkova, Marie Hůrková, J. W. Pichner, C. B. Svoboda, prof. B. Šimek, Jan Tlustý, Emil Tůma, dr. R. Weinsteinová, výkonný výbor.

V Cedar Rapids možno přispěvky ve prospěch Českého Národního Sdružení složit ve všech spojitelných.

Z Hébertova “Zákoníku síly”.

Ráznost vůle, statečnost, chladnokrevnost, pohotovost, odvaha, houževnatost, náklonnost k tělesnému i duševnímu úsilí, konečně dostatečná vláda nad sebou samým tak, abych za všech okolností přemohl strach, nikdy se netřásl před nebezpečím, býti necitelným k závratí, vzdorovati bolestem tělesným i duševním. To jsou vlastnosti mužné.

Člověk byt' střední tělesné hodnoty, ale energický, rázný, statečný a houževnatý má v životě vřeh nad člověkem schopností neobyčejných, ale lenivým, bojácným, a bez duševní síly.

K výeviku druž se ještě střídmost, t. j. mírnost v jídle a pití a skromnost v potřebě, t. j. jednoduchost ve volbě pokrmů.

Ze dvou osob stejné tělesné hodnoty má vždy vřeh ten, jenž pro svou výživu spotřebuje menší množství pokrmů a nápojů a spokojí se s jídly prostšími za všech nesnadných okolností jako jsou: války, katastrofy, výpravy, živelní a jiné pohromy.

A. O.

— 25leté trvání své bude oslavovat v dnech 22. a 23. t. m. Sokol Slávský, při čemž bude napomáhati celá Župa Fugner-Tyršova. V sobotu bude pořádána akademie v síni Č. S. P. S. a v neděli bude cvičení v Plzeňském Parku, které bude předcházeno průvodem.

Ba víc, kamkoli v čemkoli je dospěno, to nezdržuj nás myslit a pátrat dál, zda by snad přece nemohlo všechno též jinak a ještě lépe být. V tom ohledu budiž heslo sokolské: “Věčný ruch”, aneb chceme-li též věčná nespokojenost.— (Tyrš, Úvahy a řeči, str. 3.)

500LETÁ OSLAVA MUČENÍKA JANA HUSI VE VÝSTAVNÍM MĚSTĚ SAN FRANCISKU, CAL.

“Svaz ‘Jan Hus’ Slovanských Svobodných Zednářů” pořádá u večer v den 8. července t. r. v Auditorium “Scottish Rite Masons” v městě San Francisku, Cal., důstojné oslavení 500leté památky upálení v Kostnici Mistra Jana Husi, přivoděné z návodu a zrady papežské stolice. “Svaz Jana Husi” ve své vlastenecké skromnosti nešetřil píce, ni námahy, aby oslavením této významné události uvedl širému světu v známost, že Husův duch svobody v smýšlení do-

sud v plné míře oplývá jeho potomky, at' kdekoli ve světě rozptýlení. Za účelem toho dosvědčení získal "Svaz J. H. S. S. Z." z Řádu Zednářského dva nejproslulejší na pacifickém pobřeží americké řečníky, jichž slavná jména zaručují již úspěch inteligentního shromáždění amerického. Slíbena též účast prominentních amerických vlastenců vládních, státních i soukromých. Thema prvního jest: "Jan Hus a národ český"; druhého: "Svoboda a pokrok duševní". Vývin válčení do té doby poskytne další příležitost k zmínce žádoucí pro národ český: NEODVISLOSTI! Umělecká část programu jest doplněna předními a nejlepšími silami z tábora amerického a sluší s díkem podotknouti, že veškeré účastenství těchto schopných sil, řečnických i uměleckých, bylo získáno z ochoty v Bratrstvu Zednářstva amerického — pro dobro národa českého! Součást českých sil, vzdor pokusu a námaze, nebylo lze z příčin nepřemožitelných získati aneb docíliti. Londýnský vydavatelé "Život a doba Jana Husi" — "Dějiny národa českého" — "Praha" a "Husitské války" od hraběte Luetzowa, též z ochoty dodají pět tisíc úhledných knížek, pojednávajících o době Husově atd., které budou obecenstvu rozdávány.

Čechové! Komu z vás poměry dovolují, účastněte se v den této Husovy světové oslavy. Učiňte ji přítomností vaší důstojnou Češtva! Oni věhlasní řečníci, magnetismem své výmluvnosti, přitáhnou sílu účasti americké. Aby vám bylo místo předem zabezpečeno, neodkládejte teď požádati tajemníka svazového o číslo sedadla (přílože 2 ct. kolek). **Vstup volný.**

Když se nás přihlásí 125 aneb více, dráha vypraví zvláštní vlak elektricky osvětlený s nápisem: "Jan Hus" Fifth Centennial Celebration at San Francisco". Získáme nízké spací ceny v turistických vagonech s pohodlím pro každého. Vlak vyjede z Chicaga dne 1. července (ve čtvrtek) o půl desáté večer a přibude do San Franciska v neděli ráno o půl deváté, tedy v čas ku pondělní slavnosti "Amerického dne neodvislosti". Účastníci východní (s použitím snížené ceny z domova) se mohou připojit k výjezdu v Chicagu, a západní přistoupí na stanicích po délce dráhy, a tím se rozmnoží "Husův vlak slavnostní". O jízdné jest postaráno, ale o byty se musí každý sám poohlédnouti; snad krajané tamní přijdou po přistání radou a pomocí vstříe. Zpáteční cesta se vykoná (lístky platné tři měsíce) dle osobní vůle a libosti, přes Los Angeles a San Diego (jízdné včetně) s výhodou po různých počasných zastávkách. Úplnou další informaci ochotně sdělí tajemník svazový na požádání (přílože vždy 2 ct. kolek). Bratrům Slovanských Zednářů se tuto připomíná, by neotáleli se zasláním svých jmen a své členství u Lože na tajemníka k doplnění památného "Husova slavnostního adresáře", který bude obsahovati program a trest' slavnostních řečí.

Čechové! "Svaz J. H. S. S. Z." touto předběžnou přípravou vykonává svou národní povinnost vůči památce velkého a slavného mučenika Mistra Jana Husi. Co nemohli a nemohou "naši" v otčině vykonati, jsouce bratrovražednou válkou umoženi, toho vykonejme "my" zde; nic nám nepřekáží, leč dobrá vůle a ochota. At' na nás svět patří!

Na shledanou při oslavě!

Ředitelstvo "Svazu 'Jan Hus' Slovanských Svobodných Zednářů".

Karel E. Dada, předseda, Three Oaks, Michigan.
Maximilian Kirchman, tajemník, P. O. Box 678, Gary, Ind.

Největší pošetilostí jest vstupovati do života s ohnutou šíjí. Život je posvěcen vzpírání. Třeba nám se přimíti, jak vysoko jen můžeme a tak dlouho, až narazíme.—(Hebbel.)

F. K. Šnepp:

Ó, BOJUJÍCÍ!

Z bratrských nálad — pokrevných i slovanských.

I.

Světodějné události zahrnuly nás na ráz a neočekávaně. Na ulicích zabýskla se ocel, zadrnčely šavle, pestře a bez počtu zamihaly se vojenské stejnokroje přecetných a rozmanitých ruských vojsk, život zaproudil chvatněji a v neobvyklém řečišti.

Vypukla válka, a nežli jsme se nadáli, první výstřely zaharašily na bojišti a první kule zasvištěly k metám a k cíli té državy, kterou, odpust' mu to Belzebub, kdosi vtípně (a seznával-li, jak též bolestně) nazval "širší" vlastní naši, a my Čechové, strádající odedávna, že nemáme vlastní, obratem ruky a mysli mohli jsme se zaradovati jako málokterý jiný národ na světě z toho, že máme najednou a pojednou hned vlastní dvě. Za to nyní také dvojnásob trpíme. Zalarmovali a pohnali své proti svým. České srdce, po věky trpící a tesknící, prožívá teď stav, že mu rovno není a sotva může býti tragičtějšího. Než o tom na jiných místech.

Lehkou rukou hozená bomba sváru a války mezi národy vybuchla, roztříštila se, zapálila — ožehla velké i malé národy a rozdmýchala požár požárů a nenávisť nenávisť. V českém srdci, zpevněmavnělém a na bolestném, tetelí se vlahá naděje: budeme-li moci ke konci válečné epopeje chvalořečiti té bravurní ruce a lehkomyšlnosti — potvrdí-li též pro český národ klassický výrok: Finis coronat opus? A zatím....

Zatím trpíme, tiskneme zuby, zatínáme a kousáme rty, a kdo umí a věří ještě, ten se modlí. Kdyby vezdejšek nebyl tak špatný a život tak strašný, modlili bychom se i my, vzývající jediného boha — svatou Spravedlivost. Ale český národ, jenž už tolik trpěl a jehož nejlepší city spravedlnost už tolikrát provokovala a oklamala — může-li, dovede-li, umí-li se ještě modliti? Vždyť i to zbožné a posvátné Slovanství nejednou a strašně se mu vysmálo a nejhlubší a nejvnitřnější chvění zradilo a poplvalo.

Skutek zůstane skutkem....

Veliké Rusko metnulo los. Bratři Poláci na něj vsadili, i českému národu a jiným slovanským národnostem los ten poslán jako legitimace do budoucnosti. Budoucnosti?

V našem věku nerodí se již proroci, jenom cikáni zůstali. Nebudeme proto ani prorokovati, ani hádati. Věštění ponecháme biblickým dějinám a od cikánů chraň nás prozřetelnost! Ani do čtení hvězd se nepustíme, ježto neumíme čísti dosavade ani na své zemi, ve své planetě....

Nebot' život jest život!

A válka drtí miliony lidí a zadupuje nejzazší doktoriny a všeliké dogma kultury, lidství a ideálu.

Život jest boj, ale válka životem není a nesmí býti.

Kéž současná válka zdvihne aspoň prolilehlou thesi hohenzslerského "Überkeisera"! My Slované netoužíme po vavřínech a povznešenosti nadlidí, každý z nás ve své slovanské nehledanosti a přímosti chce zůstatí prostým člověkem a jen člověkem. Ideálů vojenské morálky a ethiky militarismu se vzdáváme. Nikoli z bojácnosti — slovan-skou chrabrost a zmužilost bojující bránictví již v šeru věků dokázali právě Češi, a zrovna v té Evropě, která nyní bojuje a bude bojovati, a v přítomnosti znovu vyznačili a potvrdili Srbové; snad proto, že jest to národ malý, tísňený — snad ale také proto zvláště, že jest to národ slovanský. O velikost odvahy, vezdejší zdatnost, o mužnost a udatenství s Teutony se přiti nebudeme. To na základě historie i současné války, a ušlechtilost aspoň nám Čechům nevyrvaly ani největší vojny, neužmula ani poroba, a nedáme si jí vzíti ani při novém, jakémkoli neštěstí.

Než nevyzpytno vyzváno na souboj. A bojuje, válčí, bije se o lepší.

Dá se veliký souboj velikých národů, velikých i početně, i duchem, pak i mravem svým velikých, i když početně malí. Doufání, naděje, kýženi?

Ne, život nás utužil, strašná skutečnost pak pouze posiluje život náš.

Válka běsní a to jest faktum.

II.

Z nenadání vybouřily Evropu do zbraní?

Válečné trouby zavzněly, palaše se rozhoupaly, houfnice zarachotily, litá saň vojny se rozzuřila a od července minulého roku žijeme jenom půl, ba méně života se zahraničním světem. Divá saň války zadržela spojení a zadržuje běžné a obvyklé plynutí života a zastírá mraky dýmu a parami krve obzor a rozvin kultury. Válka ponenáhlu vešla v koleje. Spojení se zahraničím všelijak se pak už poddávalo, ba přes stráž a srážy jednou za uherského čtvrt roku možno bylo spojení i s obyvateli válčících zemí — riskem sice, leč přece. I americké listy a noviny začaly zase docházeti. Literatura z Čech dosud však úpí v zajetí a nám na Rusi je nedostupnou — snad toho nemusíme litovati, rakouská i ruská usurpace tisku dávno je již dobře známa, proto a zvláště nyní volné americké slovo těší mnohonásob — těšilo ovšem i dříve, neboť svoboda je to nejceennější a nejdražší, co přináší život.

Válka zatnula žílu i korespondenci. Ani neutrální državy nepomohly, nemohly pomoci. Avšak válka vešla v koleje, německé válečné piráty podařilo se odzbrojiti a radost proto máme aspoň do té míry, že Vám, bratři a sestry v zaoceanské dálavě můžeme znovu psáti a od Vás zase čísti několik svěžejších slov, vyrostších na láněch volnosti.

Posíláme tudíž americkému Sokolstvu bratrský pozdrav a v duchu tiskneme ruku všem — v nové i staré vlasti.

Do staré vlasti pak s pohnutím a krvácejícím srdcem posíláme prostřednictvím nové vlasti stejně věrý a oddaný pozdrav všem a především českému Sokolstvu a raněným pobratincům.

Netužte, sestry a bratři na skutečnost!

Víme, že bolest drásá srdce Vaše, jako naplňuje naši duši. I nám není tak lehko, jak namnoze se domníváte. Již z toho, co i v tomto listě budeme mít možnost vyřici — časy a poměry jsou zlé, a také ruská Palas Athena je neúprosná — poznáte, že my s Vámi přežíváme martyrium bratrské lásky a pobratimské oddanosti.

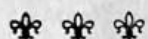
Naše sny živěji a silněji nežli kdy jindy nesou se ke staré vlasti a myšlénka za myšlénkou stihá staročeské boje a české zápoleň na slovanských nivách.

Trpíme jako vy, netrpíme-li více....

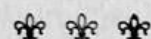
Běžný věk jest věkem úžasu plného egoismu — nejen individuálního, nýbrž i egoicem kolektivního. A nese úžas úžasů.

Nevzpomínáme již ani zlých a těžkých chvil, kdy bratr vraždil bratra, ale dnešní chvíle potupy nejvnitřnějších a nejbližších citů jsou trpkými zkouškami slovanského lidu a profanací mezislovanské oddanosti a všeslovanského souladu. Nejvyšší, ač při tom i nejsmutnější a nejbolestnější útěchou je nám to, že český národ nikdy nezrazoval a nezradil svých blízkých i vzdálenějších pokrevenců, byť i trpěl pode jhem jich útisků a pronásledování a zvrácených ideových a vzájemných představ. Ve slovanských armádách k lítosti znamenáváme mnoho událostí a vznětů, které v nejprostší a nejupřímnější předstvě neměly mítí místa, ba o nich nemělo vzniknouti ani pomyšlení. Nemáme tu na mysli ani tak prononcované mínění o vzájemné svárlivosti — jsou bolestnější a úžasnější skutky a činy. Mnozí zazlí, jsme však toho přesvědčení, že není nemístno ani bez užitku dotknouti se pravdy právě v těžké a bolestivé krizi.

(Dokončení).

DOPISY.

Hopkins, Minnesota, 3. dubna.

“Ve spojení jest síla”, jest nám všem známé heslo, žel že mnohý nevědomec vidí vždy jen ve spojení hrob. Také my měli příležitost takové sýčky poznati. Byly nám kladeny z různých stran překážky, když bylo vysloveno přání, přistoupiti k Nár. Jednotě Sokolské. Byla v tom vždy malována jen záhuba naší existence. Avšak pevná vůle byla silnější, a překonala vše. O nevědomce a zpátečníky není nikde nouze a tím méně zde. Dnes vidíme, že jsme byli bloudili neznajíce cíle a že bloudili jsme v temnu. Máme nyní příležitost porovnávatí onu činnost během tak kratičké doby oproti dřívější. Jsme ovšem příliš nedočkaví a chceme zde mítí ty naše ideály velmi rychle. Aniž bychom si uvědomili, že žádné dílo nebylo vystavěno v pouhém okamžiku a tudíž také výsledek naší činnosti za pouhého půl roku, kdy teprve budujeme základy, nemůže býti takový, jaký jest možný po několika letech. Tolik však jest jisto, že za tu kratičkou dobu jsme osvěžili na duchu i tělese našeho spolku. Máme příležitost se podílet na lepších, ba na velkých snahách, k vykonávání toho, co vyžaduje náš nový život, život v pravdě Sokolský a pokrokový. Jest tu předně náš časopis, který zaujímá své místo mezi předními a který jest nám zdrojem různých pomůcek v péstění těla i ducha. Musí ovšem býti čten, má-li vykonávati to, čemu jest věnován. Ovšem, že mnozí, ba velmi četní tak nečiní, právě ti, kteří toho nejvíce potřebují. (Jakž ani jinak snad nemůže býti.) Stává tu ta stará, politování hodná výmluva “já neumím česky číst.” A teď uvažujme bratři! Zda by nebylo velikou hanbou člověku říci, že neumí čísti v tom jazyku, který dobře ovládá v mluvení, v řeči mateřské a k tomu ještě v době, kdy se naskytá více než mnoho příležitosti se mu přiučiti při trochu jen opravdové snaze a pili. Jsme si vědomi, že ve veřejnosti zaujímáme své místo a tato v nás kladé také svou naději. Neboť jsme zde jedinou jednotou, která v sobě pojímá takový počet mladého živlu, mladé generace, ve které dlužno skládati veškeré naděje naší budoucnosti. Není-li pěstován strom mladý, jest pak v stáří neplodným, jeho ovoce jest trpké, nežádoucí.

Chceme-li žádati plodu od těchto našich svěřenců, musíme jim rovněž dáti výchovu nejen takovou, aby následovali nás, nýbrž aby nás daleko předčili, jak na poli národním, tak i hospodářském a kulturním. Víme, že žijeme v době veliké soutěže, která za sebou strhuje vše, co jest nedokonalé, nevyspělé a které podlehe vše, co nemá se k životu s dostatkem sil duševních i tělesných. Naším ideálem a povinností jest vychovati budoucnosti pokolení zdravé, silné, svěží, takové, které by dovedlo vzdorovati zhoubným vlivům a překážkám mu v cestu kladeným. Kde možno toho docíliti? Zajisté že nejinde než v našich tělocvičných jednotách. Ovšem, že jest zde ještě mnohého třeba k zdokonalení nedostatek dobrých vůdčích sil. Víme, že v okamžiku nebylo nic, a k dobrému dílu jest třeba času, pily, snahy úsilovné. Stává se ale také, že ty naše nejlepší síly námi vychované, se nám pak odcizí v době, kdy jest jich nejvíce potřebí.

Jaký úsudek si můžeme učiniti o člověku, který jest dva měsíce v jednotě, navštíví třikrát cvičení a pak řekne, že mu to není nic platné. Jiný Filištín zas nám blábolí něco o kotrmeleích a opět jiný, jenž jest měsíc členem, pak z rozkazu “velebného”, jenž se o tom dozvěděl, zarazí návštěvu, aby prý se nepokazil. A kdybychom takto stopovali různé, podobné úsudky, dopátrali bychom se mnohých zajímavostí. Nechci snad dělati rebela, ale maličko pravdy neuškodí, ale

pro tu ovšem bývá mnohdy pohoršení. Ted' trochu přemýšlejme o těchto ne snad jednotlivcích. Jest schopna osoba zdravé myšlenky, která myslí, že za šest evičebních hodin bude mít pevné svaly, ohebně svižné tělo, které jest po tolik roků zanedbáváno anebo že bude schopno za tři dny nějakých akrobatických výkonů? Jiný zas si není vědom, že nežijeme v době, kdy byl tělocvik považován za zbytečnost a že již dávno tomu, co veškeren vzdělaný svět mu přikládá veliké důležitosti ve vývoji lidstva.

Jest nám překonávati všude různé nesnáze, zvláště v agitaci v získávání členů. Co se týče agitace, musím mnohým členům vysloviti díky, za získávání takového počtu příslušníků. Bylot' přijímáno každou schůzi 10 až 30 členů, což počet zajisté slušný, svědčící o dobrém pochopení, významu a činnosti jednoty naší. Jest to základ dobrý, který musíme upevniti, by nebyl nijak otřesen a vzdoroval všem nebezpečným nárazům. Musíme předejiti tomu, by osobní, sporné zájmy jednotlivců nebyly naprosto přenášeny v jednotu. Každému jest třeba dbáti toho, by co nejvíce se sporu uvaroval, neboť je-li soulad mezi jednotlivci, jest soulad v celé jednotě.

Naše evičební večery jsou dosti čteně navštěvovány a oživeny; v evičební síni jest vždy kolem 40 neb 50 evičenců, Sokolů i Sokolek, také žáků jest dosti slušný počet. Konáme pilné přípravy k našemu sokolskému sletu ve státu Minnesota. Též se připravujeme na slavnost veřejného evičení a uvádění k N. J. S. Těl. Jednota Sokol v Montgomery, Minn. Dramatický odbor naší jednoty sehrál dvakrát historický dramat "Václav Hraběcký z Hrabčic". Rovněž evičitelský kurs zimní, pořádaný jednotami St. Paul, Minneapolis a Hopkins, byl zdejší sborem obslán a členy vyslanými pilně navštěvován. A nyní bratři a sestry, vzhopme se opět k další činnosti a přiložme ruce k dílu, ku sletu našich Sokolů tohoto státu. Ukažme kus naší práce veřejnosti. Všude, kdekoliv vystoupili čeští evičenci, bylo jim vysloveno největší uznání a pochvala. Doufejme, že tomu bude i zde.

V. Miller.

Sbor Sokolek Tábor Slovanské Lípy.

Sestry Sokolky: — Chápu se péra, bych oěpt něco napsala. Mnoho toho tentokrát nebude. Dne 2. dubna měly jsme pravidelnou schůzi, v níž uvedeno bylo do našeho sboru deset nových sester a opět několik jich bylo navrženo, což jest zajisté velmi potěšitelným zjevem a důkazem, jaké přízni širokých vrstev obecnstva se náš sbor těší. — V předcházející schůzi zvolen byl výbor na opravu stanov. Opravy byly všechny schváleny a sborem přijaty. Nechej našemu sboru, zvláště sestrám úřednicím předpisovati, ale myslím, že nebude na škodu, když podotknu, že je radno, aby se dostavovaly do schůzí poněkud dříve, aby tyto mohly býti ukončeny před pozdními hodinami večerními. Zasllechla jsem stížnost několika sokolek, že schůze se protahují dlouho do noci a že přestanou schůze navštěvovati, nebudou-li dříve zahajovány. Doufám, že mi bude prominuto toto upozornění. Činím tak pro dobro našeho sboru. — Též jsem opět šla nahlednouti do tělocvičny, kde pravidelně evičí moji dva synové ve vyšším oddělení, ale jaký smutný pohled se mi naskytl! Cvičilo tam pouze osm sokolů! Co jest to na tak silný sbor? Kde jsou příčiny a jaké jsou, proč evičení jsou tak slabě navštěvována? Bratr Pokorný zajisté činí vše, by evičení zpříjemnil a já myslím, že vinu nesou ty sokolky, neb rodiče, kteří synům nenakazují, by evičení pravidelně navštěvovali. Ze sokolských tělocvičen vycházejí celí mužové, nejen tělesně, nýbrž i duševně v každém ohledu zdatní, což zajisté by měli uvážiti všichni ti, kdož mohou na sokoly působiti, aby evičení pravidelně navštěvovali.

Vyslovuji zde moji a nás všech hlubokou a upřímně citěnou soustrast sestře a horlivé evičence, Elišce Kárové, nad

úmrtím jejího drahého bratra, Dra Káry, jenž položil svůj život v obět' pro trpící sbratřený národ srbský. Šel jako milosrdný samaritán, by pomáhal trpícím nešťastným obětem bratrovražedné války a přinesl tu obět největší, svůj mladý, nadějný život! Čest a památka nehynoucí budiž mu zachována!

Četla jsem v našem milém orgánu dopis ze sboru Plzeňských Sokolek, v němž sestra dopisovatelka sděluje, jak pečlivě se sestra Splavecová stará o to, aby naše drahá mateřština byla co nejvíce tam pěstována a dopis ten mne velice potěšil. Tak by se mělo díti všude, by nezůstávalo při pouhých slovech, nýbrž abychom plnili věrně odkaz zakladatelů sokolstva, Fuegnera a Tyrše, kteří nechtěli v sokolech vychovávat lidi pouze tělesně zdatné, nýbrž i lidi národně uvědomělé, pravou to národní stráž. Jest to naší svatou povinností, abychom naši mládež udrželi v našich řadách a kde se tak neděje, tam jest povinností naší špatně porozuměno a není smutnějšího zjevu nad ten, kde děti českých rodičů česky neumí, neb češtinu bídne ovládají, neb dokonce se za ní stydí! Bohužel, že ten zjev není řídkým ani u našich mnohých předáků! — Též jsme si trochu zapolitisovaly, ale na štěstí toho nebylo mnoho. — Končím pozdravem na všechny sestry a doufám, že moje dobře a upřímně míněná slova naleznou aspoň někde ohlasu.

Antonie Kutáková, dopisovatelka.

Omaha, Neb., 15. dubna.

Chci sdělit něco o dvou veřejných evičeních zde nedávno odbývaných a sice "gymnastických" závodech pořádaných Y. M. C. A. před měsícem v Auditorium a o veřejném evičení českých jednot omažských a south-omažských v naší Sokolovně v neděli 11. dubna. K závodům Y. M. C. A. byly konány veliké přípravy jako obvykle a pozvány přední čtyři všech tělocvičných sdružení zdejších. Po několik hodin byli diváci týráni "závody" a sice pouze jen v běhu a tím také celé závody skončily. Teprve když asi v 10 hod. večer nastoupily k náradí čtyři, v nichž naši čeští hoši tvořili velkou většinu, viděli jsme pravý tělocvik a také zdejší anglické listy druhého dne psaly, že teprve v tu chvíli bylo viděti skutečné athlety. Z našich hochů jsme měli všichni radost a ačkoli jim nerad lichotím, přece jen rád doznávám, že z ostatních národností na závodech se podílejících, bylo velmi málo boreů, kteří se našim v držení těla vyrovnali. Vítězství odnesli naši a sice Fr. Říha 3 ceny, Jan Říha 3 ceny a Fr. Kocourek 2 ceny, celkem 8 cen z 9. Mimo to T. J. S. Omaha vyhrála prvou četovou cenu, stříbrný pohár. Měl jsem toho večera jen to jedno přání, aby to obecnstvo, které se zájmem přihlíželo na evičení našich hochů a při tom na bezvýznamné prostoeviky mládeže od Y. M. C. A., vidělo řádné veřejné evičení s prostnými od našich hochů a děvčat. Příležitosti se dostalo k tomu veřejnou minulou nedělí, kdy Sbor Oamžských Sokolek pořádal veřejné v Sokolovně, za účasti všech ostatních jednot omažských i south-omažských. Pokud mi známo, byli tam přítomni zástupci od školní rady městské, Y. M. C. A., Y. W. C. A. a j., a jednomyšlně přiznávali, že před českým tělocvikem a prostoeviky jež pozorovali, musí smeknouti. Před započetím programu provedly všechny sbory pochodový rej v sále, načež Sokolky Omaha provedly evičení prostná se skupinami, po té žákyně Sokolek Omaha provedly rej s prostnými s tyčemi. Pak provedly rychle rostoucí sbor Sokola Tyrše prostné evičení, načež south-omažské Sokolky Libuše provedly tři tělocvičné tance, valčík, polku a mazurku. Po nich žákyně Sokolek Libuše provedly evičení s praporky a posledním číslem prvního oddílu bylo kroužení kuželů starší čtyři Sokolek Omaha. Po té sehráli hru v míč (voley ball) žáci Sokola Omaha. Následovalo prostné evič. Sokolek Tyrš a sbor Sokolek Omaha provedly šotyš, tance Plzeňských Sokolek, Chicago, po nich

Sokol Omaha provedl prostné evičení a pak přišlo jedno z nejpěknějších čísel toho odpoledne a sice směs zahrádkových tanců žáků Sokolek Omaha. Jsou to těloevičné tance upravené Marií Němeovou (vnučkou Boženy Němeové), s náčrtý a návodem i notami a textem písní, jimiž se tanečky provádí. Cvičitel Sokolek Omaha a jejich žáků Boh. Bartoš připravil nám již jednou krásnou podívanou a pobavení na malé žabky, které pěkně evičily a při tom si popěvovaly. A tentokrát mohli diváci na 28 děvůškách oči nechat, jak se otáčely a poskakovaly a při tom jasně zpívaly, že bylo každému slovu rozumět. Tyto těloevičné tanečky měly by se státi částí vyučování nedělní školy, jakou navrhoval všude pro města učitel Beneš, — přidat k nim hodinku českých her a chvíli vyprávění pohádek a připravilo by se tím našim dětem svobodomyslných rodičů nedělní půl dne, na který by se celý týden těšily. Doufám, že k tomu u nás i jinde co nejdříve dojde. — Po malých děvůškách přišli ještě žáci Sokola Omaha s prostnými a program zakončil sbor Sokolek Omaha původním těloevičným tancem br. Bartoše k Dvořákově „Humoresce“, který se velice líbil a s nímž doufám se seznámí i jiní evičitelé. Návštěva tohoto evičení byla veliká, jaká by nás před několika lety ještě byla ohromila a je vidět, že zájem o náš těloevik jest mnohem větší nežli býval, mezi našimi krajany i cizonárodnými spoluobčany. U večer se konal ples, rovněž za velké návštěvy. — Úspěch tohoto vystoupení všech jednot společně byl dokonalý a měl jsem srdečnou radost z každého čísla a každého sboru, at' bylo jedno podařenější jiného, neboť jsem pozoroval jen zájem o český těloevik, českou soudružnost a nie jiného. Měli by tak na to pohlížeti i všichni evičenci a evičenky a co nejvíce se varovat jedné jediné vady, která zažaté kvetoucí sbory boří, a sice žárlivosti. Jen nežárlit — přát každému úspěch a poctivě se snažit o svůj vlastní! — Po závodech Y. M. C. A. a nyní po našem vlastním veřejném evičení stále větší pozornosti a zájmu získává návrh několika nás bratrů, že by stačilo pro všechny omažské i south-omažské, kdyby se uspořádalo jediné společné veřejné evičení do roka.

Vyžádalo by to sice výlohy, snad \$400 i více, ale na tři mužské a tři ženské sbory není to žádná velká suma a při sebe menší agitaci by se zcela jistě tolik sebralo na vstupném. A takové každoroční zdařilé vystoupení před širokou veřejností by získalo nám Čechům většího zájmu Američanů, i většího zájmu naší mládeže pro český těloevik. Může-li Y. M. C. A. vystoupiti před americkou veřejností se svou „honěnou“ a slaboučkým prostoevikem, dojistě že i my bychom docílili dokonalého úspěchu evičením, o němž Američané pravili, že je pravým požitkem jej pozorovati. Návrh v tom smyslu byl již v T. J. S. Omaha přijat a zvolen výbor, který v tom směru bude spolu s ostatními jednotami zdejšími pracovati. — Doufám, že poslední zdařilé společné vystoupení získá všem sborům zdejších nových příznivců a členů a s bratrským „Na zdar“ znaménám se

Stanislav Šerpán, T. J. Sokol Omaha.

Baltimore, Md., 22. dubna 1915.

Jak v životě soukromém, tak i v životě spolkovém, události veselé střídají se s událostmi truchlivými. Smrt zase zasáhla svoji ledovou rukou v řady naše a vyrvala nám dva bratry. Br. Jos. Smetana zemřel dne 3. dubna ve státním sanatorium pro souchotináře, br. Fr. Fišer zemřel dne 15. dubna ve svém domově na zápal plic. Prvý byl členem naší jednoty pouze několik měsíců a jak se již někdy u větších jednot stává, ani jsem jej osobně neznal. Lituji však jeho předčasného odchodu, nímž zmařeny všechny dobré úmysly mladého muže. Br. Fr. Fišer zemřel v mužném věku a jeho smrt překvapila každého z nás. Byl členem pouze přispívajícím, ale s ochotou hleděl se uplatniti všady, kde schopnosti mu dovozovaly a zastával mnohé

funkee, jimž se „činní“ členové vyhýbají. Česká svobodomyslná škola ztratila v něm nadšeného a nežístného pracovníka. Rodinám obou zemřelých vyslovuji jménem naší jednoty soustrast.

Sokolstvo není organizací politickou a tudíž nezasahujeme přímo v akce politické, nieméně těší nás úspěch našich bratrů na politickém kolbišti, necht' je to v staré vlasti naší nebo na půdě americké. Potěšilo všechny bratry naše skvělé vítězství starosty V. V. N. J. S. br. Šimana, k němuž mu upřímně blahopřejem. Doufám pevně, že v krátkém čase budu moci se zmíniti o politickém úspěchu člena naší jednoty. Čechové Baltimorští, v politice dosud odstrkovaní, mají nejlepší naději domoci se řádného zastoupení a kdož zazlíval by nám radost nad tím, že má to býti náš bratr Aug. Klečka, který má prorazit tu silnou zeď' předsudků proti naší národnosti?

Jednota naše zřídila si svůj vlastní pomocný fond, který dosti utěšeně vzrůstá, aniž by byl kdo obtěžován. Členové uložili si sami dobrovolnou daň, kterou správně odvádí a jen velmi nepatrný počet členů daň tu platit odešlo. Divadelní Odbor naší jednoty snažil se náš fond rozmnožiti tím, že dával několikrát představení ve prospěch fondu, a ač představení ta vesměs zdařile provedena, nesečkala se s žádoucím výsledkem po stránce hmotné. Nepochopení členstva i širší veřejnosti na jedné a téže hospodářské poměry na druhé straně, zavinily asi tento smutný zjev. Z fondu zasláno bylo 25 dollarů k rukoum br. Rudiše Jičínského, by peněz použil ku zmírnění bídy českých zajatců v Srbsku.

V poslední schůzi jednoty naší jednáno o dopisu, zasláném Vzděl. Odb. N. J. S. Jednota naše vítá s radostí utvoření Vzdělávacího odboru a my tady vynasnažíme se, pokud síly naše stačí, abychom pro vzdělání členstva konali aspoň tolik, co konáme za účelem výchovy tělesné. Náš přednáškový výbor bude as přetvořen na vzdělávací odbor jednoty, který bude moci v budoucnosti pracovati soustavně dle plánu, vypracovaného naším ústředím. Že nutno hlavně pracovati knihou, o tom sporu není a proto jednota naše bude každé tři měsíce vypláceti výboru na knihovnu pravidelný příspěvek na zakoupení nových knih. S nákupem knih se sečká do té doby, než naše ústředí bude moci samo zprostředkovati objednávky. Doufám totiž, že Vzděl. Odbor tuto starost převezme, neboť výhoda toho pro nás všechny je samozřejmá.

V neděli 11. dubna pořádala jednota naše veřejnou přednášku, která byla dosti četně navštívena. V zahajovacím proslovu nastínil jsem postup naší budoucí činnosti vzdělávací a starosta br. Ant. Franz promluvil o důležitosti těloviku při výchově mládeže. Br. starosta úplně zaujal své posluchače, neboť přednáška jeho byla prosta všech slovních hříček a jádrem svým mířila přímo k věci. Není pochyby, že aspoň někde bude slov br. starosty dbáno. Ostatní program byl vyplněn vesměs pěknými čísly. P. J. Dolejš z Clevelandu, který studuje na zdejší hudební konservatoři, přednesl dvě krásná houslová sóla za doprovodu slečny Mařenky Ječňeh. P. Dolejš je velmi nadějný mladý umělec a jeho ochota svědčí též o tom, že je dobrým Čechem a má porozumění pro práci jednot sokolských. Br. Štětka se svými evičenci provedl velmi zdařilá evičení skupinová, s použitím koně a kruhovitě hrazdy. Pěv. Odb. řízením sbormistra obě. Fr. Hamera, přednesl několik mužských sborů a jeden smíšený. Přednes sborů byl zdařilý, také počet zpěváků byl dosti velký a proto doufám, že nedojde v pěveckém sboru k žádné krizi, o jaké bylo v poslední schůzi mluveno. Pěvecký odbor má pro činnost každé sokolské jednoty velkou důležitost a členové naší budou zajisté toho pamětlivi.

Na den 2. května, tedy první neděli májovou, chystá

jednota naše domácí závody, které společně s výletem budou pořádány v Českém Hájí. Závody tyto řízeny budou dle závodních pravidel N. J. S. a jsou pořádány jako zahájení cvičení na letním cvičišti a jednak též proto, aby trochu zajímavosti bylo vneseno v tělocvičnou činnost naši. Možná, že br. Štětka během odpoledne podá též ukázky tělocviku dětského a ženského.

Sdružení českých svobodomyšlných spolků, jež zorganizováno na podnět naší jednoty za účelem oslavy památky Mistra Jana Husa, zahájilo svoji činnost velice poučnou a krásnou přednáškou, k níž pozván byl profesor Will. S. Monroe, známý přítel českého národa a autor knihy "Bohemia and Čechs". Přednáška odbyvána v naší Sokolovně v neděli 18. dubna za velké účasti krajanů i mnoha jinonárodních hostů. Prof. Monroeovi dostalo se nadšeného uvítání, které bylo důkazem, že Čechové dovedou sobě vážit mužů jeho druhu. Prof. Monroe mluvil z počátku o geografickém položení Čech, o lidu českém, jeho vzdělanosti a pokroku. Tak během půl hodiny seznámil cizí posluchače s naší vlastí a jejím obyvatelstvem, načež přešel na hlavní předmět přednášky. Mluvil o Husovi, jeho působení a učení a ku konci dospěl závěru, že Husa možno spíše považovati za průkopníka racionalismu, než za církevního reformátora. V posledním dílu přednášky promluvil p. řečník o dnešní válce evropské a o budoucnosti slovanských národností v Rakousku, které dle mínění řečníka, přestane as po válce existovati. Závěr prof. Monroe ohledně situace, jaká nastane po válce, zdají se logickými a svědčí o bystrém postřehu politických událostí evropských. Z jistých výroků řečníka dá se souditi, že dynastie ruská je mu o málo sympatičtější než dynastie německá a že by přál našemu národu, aby od vlády ruské byl vzdálen co nejvíce. Napoleony vytkl nám Čechům zaujatost proti Bulharům, která prý vyplývá z nedostatku správných informací. Národ bulharský že přinesl největší oběti na osvobození balkánských Slovanů z tureckého područí a tudíž je jen spravedlivo, když žádá, aby vráceno mu bylo ovoce jeho vítězství dříve, než postaví se v nynějším konfliktu po bok spojencům. Litovali jsme, že obrázků, jež prof. Monroe s sebou přivezl, nemohlo býti použito pro špatnou výkonnost stereoptikonu. Přes to přednáška byla zajímavou a těšíme se, že prof. Monroe ještě vícekrát mezi nás zavítá.

Po obdržení dubnového čísla Sokola Amerického jako mnoho jiných bratrů, listoval jsem rychle v sešitu, zda nalezu tam něco z pera br. Dr. Rudiše-Jičínského. Jeho článek "Na Vardaru" je věru zajímavým líčením jeho zkušeností a poměrů v Srbsku. Zajisté že přisvědčí mi mnohý, řeknu-li, že článek ten stane se důležitým historickým dokumentem, tak jako vůbec na celou tu naši výpravu sokolskou a neohrožené členy její bude po létech vzpomínáno. I ze zpráv br. Fr. Klepala je příliš zjevno, že nejednalo se tu o nějaký zábavný výlet, jak mnozí nadhazovali, ale o skutečné nasazení vlastních životů. Taková obětavost zasluhuje uznání všeobecného a doufáme, že výzvy o pomoc, nezůstaly nikde nepovšimnuty.

Podivil jsem se, že br. Jos. Čermák znovu pojednal v posledním čísle S. A. o nedávné slučovací akci Sokolstva amerického. Jsem jist, že článek br. Čermáka přispěl k vyjasnění celé věci mnohem více, než všechna ta "zaslána" a "resoluce", otiskněná ve veřejném tisku. Br. Čermák dívá se na věc s vyššího stanoviska, uvádí příčiny nezdaru slučovací akce, které nebyly tak malicherny, jak se mnohým zdálo. Připouštíme, že jisté zásady stály v cestě úplnému sloučení Sokolstva, ale také nelze nám přehlédnouti, že i určité osoby měli na nezdaru tom jistý podíl, což ostatně i br. Čermák potvrzuje. I vystoupení jednoty St. louiské zdá se mi spíše věcí osob, než zásad. Proto také se ani nesmíme hněvati, pak-li jsme byli nepříznivě kritizováni

pro tu jistou umíněnost, již je v našem sdružení právě tolik co jinde. Letos se situace ale trochu změnila. Dosud česká Amerika se bavila na účet Sokolstva, nyní Sokolstvo zas může se pobaviti na účet svých kritiků. Připravuje se sloučení jednot, mezi nimiž "není rozdílu", ale pumy v podobě "zaslán" a "resolucí" už litají také a ty už dokonce nejsou prosty osobních projevů. Ale nechme jiné s pokojem a hled'me si svého. Aby mohlo dojiti k úplnému sloučení Sokolstva, musela by se ta naše lidská "nátura" hodně změnit, a také myšlenka sokolská musela by býti lépe chápána a vliv sokolské výchovy musel by býti patrnějším. V ohledu tom je mnoho zanedbáno nejen v jedné, ale ve všech jednotách. Jsou členové sokolských jednot, jimž myšlenka sokolská je cizí a oni každé chvíli jsou hotovi všeti na ní různé cáry, které by jí co nejvíce zohyzdily. Naše morální zodpovědnost co instituce výchovné je takovým členům k posměchu, touha po výdělkářství a zábavě pochybné ceny zavádí je tak daleko, že vnucují sokolským jednotám všeliké "kšefty", jež k těm našim zásadám jsou jako pěst na oko. A jak po "sokolsku" dovedou jednati s těmi, kteří hájí čistotu štítu sokolského. Takové střetnutí dvou různě smýšlejících stran v jednotě málo kdy se odbude bez následků. Dobrý Sokol hned po schůzi zapomene na porážku neb vítězství a jedná s každým bratrsky, nezavádí hovor o věci s těmi, jimž je to nepříjemné. Ale jsou zase tací, kteří osobní pocity stále míchají se zásadami Sokolstva a takoví své odpůrce štilají nenávisťnými zraky, utrhačnými řečmi a urážlivými poznámkami. To jsou ti, kteří i přes své dlouholeté členství u jednot sokolských, nemají ponětí o dobrovolné kázni sokolské, nechápou naši věc v pravé její podstatě. Co nám zbývá? Jíti ve výchově členstva našeho hlouběji, by pochopilo co Sokolstva je povinností a čeho se má vyvarovati. V ohledu mravní výchovy dlužno pracovati stejně úsilovně, jako pracujeme ve výchově tělesné. Podaří-li se nám vychovati z členů pravé "gentleman", přestanou osobní boje v jednotách a přestanou i osobní boje mezi členstvem různých sdružení. Vzájemná úcta, mužné projevy, upraví pak cestu aspoň k takovému sloučení, o jakém br. Čermák ku konci svého článku píše. K tomu cíli necht' pracuje každý bratr a každá sestra, mající na mysli prospěch a zdar Sokolstva v Americe! Na zdar!

Karel Matoušek.

N. S. Pittsburg, 22. dubna 1915.

Dne 29. března pořádala naše Těl. Jed. Sokol "Říp" v České Národní Síni své veřejné vystoupení za hojné účasti obecnstva. Jelikož dostalo se mi od br. dopisovatele J. W. Nováka vyzvání, bych sám něco tenkrát do orgánu napsal, chápu se tedy péra, abych podrobněji evičení naše vylíčil. Vytknu-li někde nějakou tu chybu, nemám v úmyslu snižovati neb snad lepší vědomostí se honositi nad druhým a doufám, že vůbec všichni evičenci přijmou můj upřímný pokyn a bratrský projev touhy po nápravě a zlepšení. A tu na prvním místě musím poukázati opět na zjev, na který je pořád poukazováno v orgánu našem. Vymýšletí ladné sestavy pro veřejné vystoupení, když evičenci naši již pouhým vystoupením ukazují, jak u nás pomíjeny jsou evičky základní. Mějme vždy na mysli cíl výchovy tělesné a ten cíl sám ukáže cestu. Častokrát poukazují na to, že každý náš chovanec i mimo tělocvičnu měl by býti vzorem a dokladem naší práce výchovné — ano, pěkným držetím těla, chůzí měl by se lišiti od těch, kteří tělocvik nepěstují. A vidíme, že i dospělejší žáci neb žákyň nastupují nedbale, beze vši ráznosti a elegance; vidíme-li, jak při rozstupu provádí kroky nestejně — pak nemůžeme očekávati, že pěkný, svižný a lehký krok stane se evičencům druhou přirozeností. Proto poukazují na to, by základním evikům bylo věnováno více pozornosti.

Cvičení zahájilo nástupem 12 žaček k evičením prost-

ným s obručemi. Žákyně svá cvičení provedly pěkně, až na menší začky, které nesterpně unožovaly, neb stejně nezačínaly. V trojstupu by se cvičení lépe vyjímalo. Zároveň podotýkám, že obruče nesené před sebou, překáží správnému chodu. Také nečiní žádného rozdílu ze základního postavení. Výhodnější, ano i praktičtější, jest nosení na levém rameni.

Pěkně sestaveno a lépe provedeno mohlo býti cvičení 14 žáků s tyčemi; více dohledu k ráznosti a přesnosti bych přistě doporučoval.

Cvičení 14 cvičenek dorostu ženského se švihadly v kruhu vynikalo pěknými sestavami a mile překvapil i logický postup cvičení. Žel, že hudba pokazila oddíl první. Vedoucím všeho dorostu byl cvičitel Ant. Kohoutek, a že si dal dosti práce s těmi káňaty, je samozřejmo.

Prostná úpolnická dorostu mužského, v počtu osmi, provedena byla rázně a svižně. A br. Jos. Král dal si patrně s nácvikem hodně práce. Následkem nesprávného tempa v hudbě, byli nuceni opakovat oddíl první.

Po desíti-minutové přestávce nastupuje 23 Sokolek ke cvičením prostým švihadly a kroky ozdobnými. Těžko jest mi podat zprávu o tomto cvičení, neb jsem byl sám vedoucím. Ale vypíší to, co jsem sám pozoroval. Ačkoliv jsem se snažil, by vystoupení toto bylo co nejzdařilejší, přání mé se nespěnilo. Veškeré moje napomínání a ukazování bylo marné u některých sester. Zde podotýkám, že chceme-li ozdobné kroky naevidovat vzorně, pak v hodinách cvičebních nejen různým postojům, výdržím i krokům, ale i cvikům paží nutno cvičiti od základů a přesně bdíti nad dokonalým prováděním, tak aby ta elegancie a ta lehkost, kterou cviky těmi ukázati chceme, byla již jaksi vrozenou. A zde přicházíme k staré bolesti mezi sestrami, ano i cvičenci. Ta neb ona do cvičení nepříjde několikrát, když se cvičení to neb ono cpakuje. Nu a když se pokračuje v prostných, sestry neb bratři „vynechavší“ párkrát cvičení, celou uhlazenost kazí. Domlouvejte neb napomínejte, stane se, že uražena neb uražen, přestane cvičit. A nejednou musí ten cvičitel pilulku hořkosti spolknout, nechťže, aby na poslední chvíli zůstal osamocen.

Po odchodu sokolek, nastupuje 6 bratrů, Chorvatů, ke cvičením prostným, vedením br. Rosenberga.

Bratři Chorvati začvili prostná z V. sletu sokol. rázně a přesně a br. Rosenberg může býti na své družstvo hrdý.

Pěkně sestavená prostná Sokolů, a naevidována br. Jos. Králem, provedena byla většinou cvičenců dosti rázně. Ale připomínám, že by si bratři měli zvykat lepší vzpažování, upažování atd., neb ty pokrčené paže koukají pro pozorovatele hrozně. Ano, bratři, také počítání by Vám nescházelo: Hudbě pak bych doporučoval více zkoušek mezi sebou, neb nesehraná hudba činí veliké obtíže při prostných. No a není pak divu, když se oddíl musí dvakrát opakovat. Cvičenců cvičilo celkem 12. Kde ale jsou ti ostatní mladí Sokolci? Což pak jsou členy jen pro to jméno Sokol? Což pak by také nemohli si začviti ti starší? Což ani my Sokolové posud nevíme, že jen tenkrát cvičení přinese nám prospěch trvalý, když pěstujeme jej stále, až do věku pozdního? Nevíme, že jen tělesnými cviky udržíme si mladistvou pružnost, svěžest' až do sešlého stáří? A co je platno psáti do veřejnosti o něčem, co sami neprovádíme?

Doufám, že na příští veřejné vystoupení, vystoupí nás jednou tolik cvičenců, a ukážou, že když se chce pracovat, že jde vše, jen chtít.

Cvičení na bradlech provedeno našim vzorným družstvem, bylo krásné číslo programu.

A že jsem viděl velký pokrok u našich bratrů, mohu směle říci. Též doufám bratři, když budete tak řádně a pilně navštěvovat cvičení, o závodech budou míti clevelandští ve vás silné soupeře. Jen se číňte ku prospěchu a blahu naší jednoty.

Živý obraz utvořený cvičenci Sokola „Říp“, při kterém br. J. W. Novák měl krátkou ale nadšenou sokolskou řeč, byl velkolepým. A když hudba zahrála „Kde domov můj?“ a br. J. W. Novák poukázal kolik našich bratrů v Čechách umírá někde na bojišti, tu málokteré oko se ubránilo slzám.

Nadšenou, vzletnou sokolskou láseň přednesla sestra Magd. Prostředníková, za kterou byla odměněna bouří potlesku.

Ukončením programu byl rej a odehód všech cvičenců za bouřlivého jásotu obecenstva. Ačkoliv si naše dosti veliká, přece nevyhovovala požadavkům našim ve cvičení. Nával obecenstva znemožňoval ladný pohled na všechno cvičení.

Po programu byla jako obyčejně přátelská taneční zábava, která potrvála do policejních hodin. A tak jsme ukončili naše první veřejné vystoupení v tomto roce.

Dne 19. dubna pořádal Chorvatský Sokol své veřejné vystoupení, ke kterému byla pozvána naše jednota Sokol „Říp“.

Co upoutalo naši pozornost bylo, že bři. Chorvati, vystoupili poprvé se svým dorostem. Žačky v počtu 12 cvičily krásně sestavená prostná s obručemi. Prostná provedena byla krásně a děvčátka jsou hrdá na své první vystoupení, odcházela za bouře potlesku.

Číslem druhým byly naše Sokolky v počtu 20. Za bouře potlesku nastoupily k svým prostným se švihadly a kroky ozdobnými. Sestry naše se držely. Menší chyby, které sem tam některá provedla, dlužno přičítati nedostatku místa.

Třetím číslem byli žáci Chorv. Sokola v počtu 12, kteří provedli prostná s praporky. Hoši cvičili rázně až na pozadí, které bylo složeno z menších hochů a ti nestojnosti prostná kazili.

Číslo čtvrté byli naši bratři, kteří provedli svá prostná z našeho veřejného. Žel, že i tentokrát museli oddíl I. v polovici opakovat. A když jsem pak kapelníku domlouval, vymluvil se na bubeníka, že prý nemá správné údery, tempa naznačená. Noty jsou ze VI. sletu sokolského, a 12 tisíc bratrů cvičilo dle této hudby. A zde snad bubeník nemá všechna tempa!!!

Pátým číslem byli br. Chorvati, kteří cvičili prostná z V. sletu sokolského.

Bratři provedli svá prostná rázně, hbitě a stačilo, kdyby se vzali jednou kolem. Prostná z V. sletu jsou dosti těžká a dvakrát kolem cvičená seslabí cvičence tou měrou, že poslední oddíly pak vysílením celého těla se úplně zkazí.

Cvičení na bradlech vzor. družstva Sokola „Říp“ bylo i tentokrát vzorně provedeno. A bratři se činili tak, že se mně zdálo jakoby cvičili o přebor. A také obecenstvo odměňovalo každý výkon bouří potlesku.

Posledním číslem byli bratři Chorvaté na hrazdě. Co se týče na nářadí jsou bratři Chorvaté ještě slabí, ale doufám, že pilností dočili úspěchu většího.

Program byl ukončen taneční zábavou a zpěvy, kde si bratři všech slovanských sok. spolků zazpívali. Ano, i další vyzvání k bratrské práci nescházelo.

Přál bych si, aby mezi našimi bratry bylo více toho bratrství, ano, aby také naši starší bratři více ta veřejná vystoupení svou návštěvou nás poctili. Nestačí jenom někde u baru to Sokolství hlásat, ale také více pracovat ve prospěch celé jednoty naší. Myslím, že snad všichni víte, co nás tento rok čeká! Že slavíme 30leté jubileum naší jednoty. Nestačí se jenom honosit slovy: Jsem třicet let členem Sokola, ale také pověz některý, co jsi za těch 30 roků učinil. Jakého rozkvětu by ta jednota musela míti, kdyby jste tak po těch třicet roků opravdově pracovali a na jakém stupni proti tomu stojí. Což pak nemohla již státi krásná tělocvična vyhovující svým účelům. A mnoho, mnoho by se dalo nam vyčísti. Ano, bratříčkové, to se musí jinak pracovat, a také se přijít podívat, když něco z jednoty pořádá. Potom chcete, aby byla veliká návštěva, když kromě výboru a cvi-

čenců se druzí nedostaví. Starší bratři pak aby reprezentovali jednotu, někde kuželky hrajou, neb snad v hebkých peřinkách svému tělu po nějaké té opičce odpočinku poskytují. A ještě to Sokolství zde americké. Jsem členem, když mám z toho nějaký ten business, ale jakmile se dá obchod neb něco jinému druhému, již přestávám býti členem. Jaké to bratrství sokolské! A mnoho a mnoho těch vad ještě máme.

Doufám, že příště Vás všechny na nějaké té slavnosti uvidíme, a také se přičiníte by oslava 30tiletého trvání naší milé jednoty Sokola "Říp" byla velkolepá.

Bratry v Detroit upozorňuji, by se měli dobře na pozoru, před jistými krajaný z Pittsburgu, kteří pod názvem **sociální sekce** neb **Dělnická Jednota** vystupují.

Dlužno napřed nahlédnouti jim hlouběji do nitra, aby se poznalo, že nejdou za pravým směřením sociálním. Jsou to pouze ramenáři a rejpalové, kteří zde nadělali dosti mnoho mrzutosti mezi spolky, ano i mezi svými soudruhy. A že se jim nepovedlo další bourání toho, co bylo sokolského, odjíždí jeden za druhým s nepořízenou. Doufají, že snad se jich přece někdo ujme a přijme je s otevřenou náručí. Proto bratři pozor! Na zdar!

Jan Nábělek.

New York, 29. dubna.

Dne 11. dubna byl svátek žactva naší tělocvičné školy. Pořádáno bylo totiž na ten den společně s "Tě. Sborem Dívěk a Paní" veřejné evičení žáků a žákyň, by opětně podán byl širší veřejnosti důkaz o činnosti naší ve výchově tělesné u mládeže nám svěřené. Že veřejnost se o tuto naši činnost zajímá, bylo zřejmo z velké návštěvy obecnosti, které se zájmem jednotlivé výkony sledovalo a je bouřlivým potleskem odměňovalo. Veřejné evičení zahájeno bylo br. star. J. Modrem, jenž případným proslovem vylíčil, proč se staráme o tělesnou výchovu mládeže a jaký blahodárný účinek soustavný tělocvik má. Zmínil se o významu Sokolstva pro český národ a poukázal, že dnes, kdy tak velké procento českého Sokolstva krvácí za věc cizí, nám nepřátelskou, tím úsilovněji pečovati musíme o dorost sokolský, v němž Sokolstvu vyrůstá nová síla a naděje. Jeho prociťená řeč byla se zájmem vyslechnuta.

Potom započato s vlastním programem veřejného evičení, kde chlapei a děvčata od šestého do čtrnáctého roku v odděleních dle stejného stáří provedli různé ukázky prosteeviků a tanečů. Též naše "Dětská pěvecká škola", řízená br. R. Průsou, zapěla velmi pěkně několik českých písní. Bylo radost se podívat, jak i ti nejmenší bedlivý pozor dávali, by jejich evičení dopadlo co nejlépe. Pro toho, kdo poměry zná, kdo ví, co dá evičiteli námahy, by při evičební hodině tu jejich bujnost jen trochu na úzdě udržel, bylo zajisté překvapením, když pozoroval tu jejich kázeň při vystoupení. Výsledek celého veřejného evičení byl dobrý a bylo znáti, že evičitelé žactva, vědomi jsouce si svých povinností, přičinují se, by jednota naše pochlubit se mohla výsledky nejlepšími. Posudek o veřejném evičení podá technický dopisovatel a proto zůstávám pouze na tomto stručném podání. Bylo by žádoucí, by také i po stránce duševní něco bylo podnikáno ve prospěch naší mládeže. Hlásáme tak ve stanovách, že chceme také o duševní vývin mládeže pracovat, nechť tedy se také dělá něco, ne abychom zůstali jen při chtění a skutek utek. Snad příští vzdělávací výbor se přičiní, bychom i takovou činností vykázáti se mohli.

Dne 17. dubna dostavili jsme se v hojném počtu na "Ruský bazar", pořádaný ve prospěch vákou postižených, ku kteréžto návštěvě bylo členstvo zvlášť lístky vyzváno.

Slouží nám to jenom ku etí, že mezi našim členstvem jeví se velký zájem o akci pro znovuzískání samostatnosti české. Káže to také naše sokolská povinnost a lépe nemůžeme ani projevit tu lásku národu svému, kterou hlásáme. Jest to nyní jediná skutečně cenná pomoc našim bratřím

v nynější tak těžké době, všechny ostatní jsou nepatrného významu. Nedobře jedná několik našich bratří, kteří dělají sbírky a jsou činní ve výboru pouze pro podporu našich krajanů válkou postižených. Sebevětší taková podpora rovná se bezmála nule, když nebudou země české po válce samostatny. Zůstanou-li nadále v rámci zbývajících říše rakousko-uherské, budou co její nejbohatší provincie vyssávány nesnesitelnými daněmi, otročeny a vykořisťovány dále a více, bez jakékoliv vyhlídky na lepší budoucnost, a podpory tam zaslané by nepřímo jen státu nám nepřátelskému prospěly. Jako stát svobodný daleko dříve a lépe zahladíme stopy pohrom válkou způsobených. Sokolstvo bylo založeno k ochraně naší vlasti a našeho národa a chceme býti tohoto cíle věrni vždy a všude. Dnes stává jediného sdružení pro podporu a osamostatnění českého národa, jež má odbočky již po celých Spojených Státech a s ním společně my pracujeme. Jednota sama již více jak čtyřmi sty dolary, a bude-li nutným, přispěje dle možnosti i více. Pamatujme si, že nebudeme-li my sami o svobodě svého národa pracovati, nikdo jiný v celém světě tak neučiní a náva svobodu nedá. Dnes mají platit slova našeho velkého básníka Svatopluka Čecha:

Mlčte všechny snahy jiné,
před tou jednou nejdávnější
nejnutnější, nejhlavnější:
napřed šíji z jáma vznést!

My Sokolové, jež máme tak krásné heslo: Volnost, rovnost, bratrství, nedovolíme, by ještě nadále bylo se jménem Slovan spojováno slovo otrok. Zvou-li jiní národové svou svobodu štěstím pro sebe, chceme jí také i my, a byla-li dána těm divokým, surovým Albáncům, tím větší právo máme na ni my jakožto národ, jenž svým vzděláním a vyspělostí se může směle postavit po bok i národům nejvzdělanějším, svobodným. V sdružení je síla a spojíme-li se aspoň nyní, v tak vážné chvíli, všichni za jedním společným cílem, jistě dobrý výsledek nás nemine. Všelijaké vedlejší odbory pro podporu krajanů, jež veřejnost neuznává a jež také nikomu nepodávají účet ze své činnosti, nejsou ku všeobecnému prospěchu, a společnému postupu jen škodí tříštěním sil.

Na den "Věnění hrobů", 30. května, opětně, jak leta předešlá, pořádán bude náš výroční výlet. Tlumočím jen přání bratra starosty, by všichni členové konali svou povinnost a nejenom sami se na průvod a výlet dostavili, ale také hojně proň agitovali. Jsme tentokrát odkázáni pouze na sebe a proto s musíme jeden každý co nejvíce přičiní, by výlet dopadl k našmu prospěchu. V. Lipský.

Chicago, 26. března 1915.

Po dlouhém čase opět přicházím, bych napsal, jak v nynější době pokračuje Sokol Praha. O těch rozháraných poměrech v minulém roce nechci se ani rozepisovat, ale přece něco. Jest tomu asi jeden rok, co evičitel Karel Koleno se vzdal evičení. Na to zvolen za evičitele Joža Kotrbatý, který byl před čtyřmi lety oblíben, ale nyní se přiznal netěšil a nemohl jí nabýt.

Musím vám sdělit také, jaké zábavy jsme podnikali. Dne 15. října 1914 sehrál Div. Odbor "Nevinní vinníci" aneb "Žena v prodeji", které se jen tak-tak provedlo. Dne 17. listopadu pořádaly Sokolky večerek, který se znamenitě vydařil, což bylo zásluhou pořádajícího výboru, Sokolky: Klára Jírva, Anna Slavíkova a Roza Krejčova; též kuchářky zasluhují dík za úpravu chutné večeře, A. Pecková, M. Satová, Frank Durehánec a A. Vndrášek. Dne 20. prosince náš odbor sehrál frašku "Bílá myška", která se našemu obecnstvu velice líbila. Dne 9. ledna pořádali jsme maskární ples s dobrým výsledkem. Dne 7. března odbor sehrál žert "Praha je Praha" a poněvadž se nám podařovalo ředitel br. Frant. Havlík, museli jsme požádat p. učitele

Břetislava Jonáše, by řídil ono divadlo a to k uspokojení dopadlo. Ve schůzi dne 17. února stěhuje si evičitel Kotrbatý, že jeho námaha a práce jest marná, že nemůže docílit návštěvy evičení, jak by si přál, a vzdává se evičitelství. Poděkování přijato a zvolen výbor na vyhledání evičitele a tomu podařilo se získati opět K. Koleno. Jaký to obrat ve evičení; dnes máme až moc evičenů. Veřejné evičení pořádané dne 4. dubna vydařilo se velmi dobře. Cvičitel obdržel od všech evičenů mnoho dáreků a na konec Sokolka M. Houserova po krátkém proslovu podala mu kytici se slibem že žádná evičenka nezavádá příčinu k nějakým roztržkám a provolala "Na zdar!", což obecenstvo s bouřlivým potleskem opakovalo. Nyní máme zase jiné starosti. Totiž máme se spojit v jeden celek: Česko-Národní Sokol Pokrok se Sokolem Praha. Obě strany mají dobré zástupce a možno doufati, že docílí dohody. V mimořádné schůzi dáno na vědomí výboru, že Sokol Praha chce se spojit a za tím účelem si přeje, by veškeré překážky odloženy byly na dva roky. Byli jsme mile překvapeni návštěvou bratra starosty N. Jed. Sokolské, J. Šimana. Přišel, by poděkoval členům za pomoc mu poskytnutou při volbě do úřadu městského písaře. Též náš člen br. J. Hrubec, který byl zvolen za radního 29. wardy, přišel nám poděkovat za práci, kterou naši Sokolci pro něho udělali. Abych nezapomněl: pořádáme výlet dne 25. července do zahrady River Grove ve Willow Springs, a myslím, že naše káňata poletějí s námi. Na zdar!

J. Janeš.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI V. V. N. J. S., odbyvané dne 26. dubna 1915.

Schůzi zahájil jednatel br. Vonášek, který omluvil nepřítomného star. br. Šimana, a oznámil, že náměstek br. Dr. Mueller dostaví se později. Za prozatímního starostu zvolen br. Čermák, který později byl vystřídán dostavivším se br. náměstkem.

Nepřítomni byli bři: Šiman, Šlapák, Špaček, Houser, Čapek, Továrek, Hejlik a sestra Splaveová. Z těchto omluvni: br. Šiman a sestra Splaveová.

Sokolky Chicago oznamují zástupkyně do V. V. sestry Štěpánkovou a Hanzlíkovou. Br. proz. starosta uvítal tyto nové zástupkyně a požádal je, by si zaopatřily patřičné záruky.

Br. Mareška předkládá svoji záruku na \$500.00 a tato byla přijata.

Čten zápis o pravidelné schůzi V. V., konané dne 29. března a přijat s opravou, že br. Chmatal byl v této schůzi přítomen.

Ústřední Výbor Župy Východní oznamuje, že na žádost V. V. ustanoví některého svého člena, by zastupoval N. J. S. na sjezdu D. A. S. v New Yorku. Dále oznamuje, že hodlá vyslati 2 zástupce k jednotě v Schenectady, N. Y., ku získání této do N. J. S., pakli svolí V. V. hraditi vydání jednoho zástupce. Usneseno odpověděti, že V. V. vyhoví žádosti pouze v případě, že Župa Východní uzná nutnost dva zástupce do zmíněného místa vyslati.

Nově založená T. J. S. LaCross, Wis., žádá o přijetí do kruhu N. J. S. Žádosti vyhověno a jelikož bude br. jednatel konati cestu do této části státu, požádán jednotu při této příležitosti uvést.

T. J. S. Crete, Neb., žádá záslužné listiny pro bratry: Ant. Kubička, Vojt. Kubička, V. J. Průchu a Fr. Marcellina. Odkázáno br. jednatelem k vyřízení.

Sokolky Oklahoma City oznamují, že následkem odjezdu většiny členkyň z města, nemůže se jednotu nadále udržeti, slibují zapraviti dlužné poplatky a žádají býti propuštěny z N. J. S. Žádosti vyhověno.

T. J. S. Berwyn žádá, by mohla spláceti svůj dluh v částkách \$10.00 měsíčně. Usneseno vyhověti.

F. Chuděj z Waco, Tex., bývalý spol. evičitel, zaslal další dopis v záležitosti nedoplatek za stravné od různých jednot. Pa zprávě br. jednatele, který tuto záležitost vyšetřoval, usneseno oznámiti br. Chudějovi, že nemožno V. V. se touto záležitostí více zabývat.

T. J. S. Oenaville, Tex., oznamuje, že následkem stísněných poměrů ztratila mnoho na členstvu i na dlužných příspěvcích od těchto a žádá V. V., by nemusela platiti z těchto vyloučených členů, kteří již delší čas přestali býti členy, však oznámení nebyli. Br. jednatelem dáno na zřetel věc nějakým způsobem urovnati.

T. J. S. Montgomery, Minn., žádá V. V. o obstarání některého nářadí a zároveň o půjčku na toto. Br. jednatel oznamuje, že žádané nářadí objednal. Usneseno půjčku na toto nářadí povolit.

Čes. Am. Jednota Sokol v St. Paul žádá, by V. V. vyslal br. Čermáka a Šimana jako řečníky ku státnímu sletu, pořádanému tamtéž. Usneseno vyslati řečníka jednoho a tímto ustanoven br. Čermák.

Župa Severo-Východní oznamuje svůj souhlas s navrženým ustanovením společného evičitele a zaslal různé pokyny. Vzato na vědomí.

Tech. Odbor oznamuje, že v záležitosti br. Hatky z Granger, Tex., který doporučuje vyslání spol. evičitele do Texasu a žádosti Sokolských sdružení v San Franciscu o vyslání družstva na výstavu, neusjednotil se na žádném odporučení, jelikož oba projekty byly by spojeny se značným vydáním, však rozhodne-li se V. V. pro kteroukoli neb obě z těchto žádostí, jest T. O. ochoten evičitele obstarati aneb družstvo sestaviti.

Ústřední Výbor Župy Pacifické oznamuje, že se účastní sokolského sletu na výstavě a žádá, pakli možno, by vyslal V. V. vzorné družstvo k tomuto sletu. Usneseno požádati T. O., by sestavil možné družstvo a ihned otázel se jednot vyvolených evičenů, zda-li by částečně vydání spojené s vysláním družstva kryly. Na základě odpovědi bude se o této otázce jednati v příští schůzi.

Br. Vokřál zaslal účet na \$25.00 služné za jeden rok co tajemník T. O. a žádá, by tato částka byla odevzdána Č. S. P. V. na ulevění bídy v Čechách. Účet povolen k vyplacení a žádosti br. Vokřála vyhověno s povděkem.

Br. F. Lier z New Yorku upozorňuje na knihu "Bohemia under Habsburg Misrule" a doporučuje, by V. V. zakoupil po výtisku této knihy pro jednoty. Uzavřeno požádati Vzdělávací Odbor, by knihu prozkoumal a podal zprávu V. V.

T. J. S. San Francisco a Ústřední Výbor Župy Západní zasílají dopisy, týkající se pořádání župních kursů. Obsah dopisů vzat na vědomí. Výbor na prozkoumání náčrtku stanov a pravidel pro Svaz Čes. Am. Sokolstva, jak vypracován společným výborem D. A. S. a Župy Východní, podává zprávu. Na základě této zprávy usneseno oznámiti společnému výboru, že, jelikož se tato pravidla příčí usnesení jak baltimorského sjezdu, tak i konference clevelandské, nemůže jich V. V. přijati ani schváliti, jelikož by znovu veškerým členstvem musely býti odhlasovány, dále oznámiti tomuto výboru, pakli možno vypracovati spojení jednodušší v souladu s usnesením clevelandským, aby na tomto dále pracoval.

Výbor na diplomy předkládá vzorek diplomu, provedení jehož objednal od p. Bohuška a oznamuje, že po ně-

kterých dodatečných opravách bude rytina hotova v několika dnech.

Provedena volba nového výboru majetku a zvolení br. Chmatal, Otcovský a sestra Štěpánková. Výboru dáno na vědomí, by si zaopatřil soukromé záruky na \$500.00 každý.

Br. jednatel oznamuje, že účetní výbor nekoná svoji povinnost. Usneseno, by opět obeslal výbor k prohlédnutí knih a pakli by se nedostavil, zvoliti nový účetní výbor v příští schůzi.

Br. Čermák oznamuje, že mu není možno navštěvovati schůze Č. S. P. V. a žádá, by na jeho místo byl zvolen jiný zástupce. Zvolen br. Vlk.

Za zástupce do manifestační schůze do Čes. Národního Sdružení zvolen br. náměstek.

Po té rozprá se delší debata, v které poukazovali někteří zástupci, že vzdor tomu, že jednoty Národní Jednoty Sokolské odvedly jednotlivě slušné obnosy peněz Č. S. Pomocnému Výboru pro trpící v Čechách, zdá se mnohým, následkem nedostatečného přehledu při stvrzování darů, jako by nekonala N. J. S. svoji povinnost. Po projevení různých náhledů uznáno, že jest proti zásadě Sokolstva, každý i sebevětší dar pro šlechtný účel hlučně oznamovati a že jest důstojnější, pomoci bez hluku. Vzdor tomu požádán br. Vonášek, by, pakli možno, v dohodě s pokladníkem Č. S. Pomocného Výboru, k vůli svému vlastním přehledu, vystavil zprávu o stavu sbírek odvedených jednotami N. J. S.

Jednatel podává zprávu o příjmu a vydání za měsíc duben jak následuje:

Příjem za duben:

T. J. S. Cleveland, O., do f. sj.	\$16.60
T. J. S. J. A. Komenský, Guy, Tex., přisp.	9.40
T. J. S. K. Jonáš, Abie, Neb. přisp.	13.50
T. J. S. Little Ferry, N. J., přisp.	29.15
T. J. S. Oklahoma, Okla., přisp.	8.95
T. J. S. Hopkins, přisp.	17.60
T. J. S. Ravenna, Neb., přisp.	5.40
T. J. S. Plattsmouth, přisp.	24.40
T. J. S. Crete, Neb. přisp.	17.40
T. J. S. Black Wolf, Kans., přisp.	8.80
T. J. S. La Crosse, Wis., zápisné	5.00
T. J. S. New York, přisp.	160.20
T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans., přisp.	9.90
D. A. J. Boston, Mass., za knihy	1.47
Česko-Amer. Sokol St. Paul, Minn., přisp.	19.35
T. J. S. Vrehlický, Marshalltown, Ia., přisp. \$4.25 do f. sj. \$1.40	5.60
Žen. Odbor T. J. S. Vrehlický, Marshalltown, Ia., přisp. \$1.20, do f. sj. \$1.40	2.60
T. J. S. S. Crosby, Tex., přisp.	2.70
Sokolky Crete, Neb., přisp.	1.05
T. J. S. San Francisco, Cal., přisp.	28.70
Sokolky Blesk, Baltimore, Md.	1.95
Česko-Amer. Sokol, Manitowoc, Wis., přisp.	9.00
Sokolky Portland, Ore., do f. sj.	5.20
T. J. Dývek a Paní Long Island N. Y., přisp.	1.20
T. J. S. Newark, N. J.	17.10
Kopecký Fr., Omaha, Neb., poštovné za čísla S. A.	1.00
T. J. S. Praha, Chicago, Ill., do f. sj.	17.60
T. J. S. Hopkins, přisp. dodat.	4.75
T. J. S. Oakland, Cal., přisp.	6.90
T. J. S. Prague, Okla.	11.65
Sokolky Malin, Ore.	2.80
T. J. S. Iowa City, Ia., přisp.	9.30
T. J. S. Bronx, N. Y., přisp.	14.10
T. J. S. Minneapolis, Minn., přisp. V.	12.55
T. J. S. K. Havlíček, Ennis, Tex., přisp.	9.50
Sokol Libuše, So. Omaha, Neb., přisp.	1.80

Úrok z banku za březen	2.36
Úrok z banku za únor	1.81
T. J. S. Berwyn	10.00
T. J. S. Praha v Chicagu	53.30
T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb.	42.20
Sokolky Chicago, zápisné	2.50
Úhrnem	\$626.84

Vydání:

Čís. pouk.

888 Národní Tiskárna v Chicagu za 6,800 výtisků dub. Sok. Amer. \$225.00, kolky \$35.14	\$260.14
889 Národní Tiskárna v Chicagu za tisk dotazů na jednoty pro Vzd. Odbor	2.00
890 T. Vonáškoví za redakci dub. S. A.	45.00
891 J. Čermákovi za redakci techn. hlídky v dub. S. A.	15.00
892 Průcha Fr., za koně pro jednotu v Montgomery	42.00
893 Kušta & Mejdrich za tisk 500 obálek a 1000 papírů pro Vzděl. Odbor	5.50
894 T. Vonášek služné jednatele za 1 čtvrt. 1915. Za poštovné a dovozní	90.00
895 Krásný K. jedn. Vzd. O. služné za duben	14.20
896 Národní Tiskárna za tisk oběžníků pro Vzd. Odb.	10.00
897 Vokřál J. služné taj. T. O.	2.25
898 Vokřál J. poštovné	25.00
899 Chicago Brudiný & Surety Co. za záruky starosty, jednatele a pokladníka	2.67
Úhrnem	20.00
	\$533.76

Příjem za 1. ¼ 1915.

Příspěvky	\$1,328.20
Zápisné	17.50
Do fondu sj.	170.90
Úrok z banku	6.47
Předpl. S. A.	5.85
Čerm. Tělocvik	9.50
Knihy	7.25
Různé	4.85
	\$1,550.52
Z min. r.	2,526.21
	4,076.73
Vydání	1,284.40
Za pokl.	\$2,792.33

Vydání.

Tisk S. A.	\$ 749.37
Doprava S. A.	105.41
Redakce	180.00
Štočky	5.50
Služné činovníkům	125.00
Pošt. a dovoz	16.87
Záloha na náradí	42.00
Tiskopisy	9.75
Různé	50.50
	\$1,284.40

Adolf Vlk, tajemník.

Protokol ze schůze užšího výboru Vzdělavacího od N. J. S. konané ve čtvrtek dne 25. března 1915.

Přítomni byli sestra Klausová, Dr. L. Fisher, K. Krásný a T. Vonášek. Dr. Iška zaslal omluvu, že mu není možno se dostavit.

Bylo rokováno o předložených návrzích programu práce Vzdělavacího Odboru, jež byly ve schůzi dne 18. března podány a za podklad přijat návrh vypracovaný br. Krásným.

Bylo usneseno, aby tajemník obstaral seznam řečníků, jež bylo by možno k projektovaným přednáškám pro podzimní období získati. Následujícími řečníkům byly zaslány dotazní dopisy: Josefu Čermákovi, dr. Ludvíku Fisherovi, dr. Franku Iškovi, Stanislavu E. Vrázovi, Jar. S. Vojanovi, Josefu Machovi, profesor Boh. Královi, J. V. Nigrinovi, A. G. Melicharovi, Josefu Tvrzickému, Jar. R. Pšenkovi, J. J. Zmrhalovi, Dr. Štulíkovi, Dr. Antonínu Muellerovi, Dr. Peciválovi, Dr. Leo. Wedelesovi, Dr. Radešinskému, sestře

Klausové, Dr. Marii Schmidové, dr. Železné a anglickým řečníkům pánům Robertsovi a Wardovi.

Paní Klausová se podvolila, že promluví s některými dámami a pokusí se získati je pro součinnost k dětským besedám a pohádkovým večírkám.

Dále bylo usneseno, by tajemník zaslal všem jednotlivým dopisy a otázel se jich, jsou-li ochotny spolupracovati se Vzdělávacím odborem by práce jeho setkala se s dobrým úspěchem. Dopisy byly rozeslány. Příští schůze má se svolati až dojdou na rozeslané dopisy odpovědi — by měl výbor již o něčem určitě jednati. Jelikož nic jiného k jednání nepředlehlo, byla schůze ukončena. Karel Krásný, taj.

Protokol ze schůze Vzdělávacího Odboru Nár. Jednoty Sokolské konané ve čtvrtek dne 18. března 1915 v místnosti Plzenského Sokola za přítomnosti následujících členů:

Bratři dr. Antonína Muellera, dr. Ludvíka Fishera, dr. Františka Išky, dr. J. F. Pecivála, Josefa Viktora Soukupa, Karla Krásného, Layera, Tomáše Vonáška a sester Kláry Klausové a Teresie Novákové.—Sestra Ottilie Splavecová nebyla přítomna.

Předseda br. Dr. Mueller zahájil schůzi v pravidelný čas, načež tajemník přečetl protokol ze schůze konané dne 11. března, který byl přijat jak čten.

Se vztahem na usnesení z minulých schůzí žádá br. předseda přítomné, pokud mají vypracované náčrtky práce Vzdělávacího Odboru, by je předložili tak, by mohlo být o nich rokováno. Náčrtky předložili bratři Layer, Krásný a sestra Klausová. Všechny byly čteny a odkázány tříletnému výboru k prozkoumání a doporučení.

Na výbor tento zvoleni bratři Dr. Fisher, Dr. Iška, sestra Klausová a tajemník Krásný, který je členem z úřední povinnosti — ex-officio.—Tajemník má výbor tento obeslati ke schůzi během týdne.

Dr. Pecivál pronáší náhled, že Vzdělávací Odbor měl by navázati styky s podobnými odbory jiných spolků a pracovati s nimi společně. Bratr Vonášek podotýká, že nebylo by to radno aspoň pro první čas, jelikož vlastně Vzdělávací Odbor Nár. Jed. práci teprve začíná. Usneseno prozatímne pracovati samostatně.

Na dotaz dr. Fishera podává br. Vonášek vysvětlení o tom jakým způsobem byl Vzdělávací Odbor zorganizován a zároveň podotýká, pak-li by to potřeba vyžadovala, že Výkonný Výbor je ochoten rozšířiti Odbor o dopisující členy.

Dále bylo usneseno, by náčrtek práce Vzdělávacího Odboru vypracovaný bratrem Layerem s malými dodatky — zaslán byl Výkonnému výboru k doporučení.

Dále byl čten a přijat dopis od sestry Marie České od Sboru Sokolek "Blesk" v Baltimore dávající různé rady, jež vzaty k vědomí.

Jelikož jiných návrhů činně nebylo, prohlásil předseda schůzi za ukončenou. Sepsal Karel Krásný, taj.

TECHNICKÝ ODBOR N. J. S.

Usnesení T. O., by závod dorostu k závodům župním byl připuštěn, totiž pod tou podmínkou, by každý ze závodníků dostavil se k lékařské prohlídce. Bez doporučení lékaře není dovoleno žádnému z dorostu závoditi.

Závody rozděleny jsou na dvě třídy: I. třída od 16 do 18 let. II. třída od 14 do 16 let. — Závoditi se bude: I. kůň na dél (výkony oznámí se na závoděšti), II. šplh 20 stěvičů na rychlost pro I. třídu bez přírazu, pro II. třídu s přírazem nohou, III. prostná, IV. skok vysoký, V. běh, pro I. třídu 100 yardů, pro II. třídu 50 yardů; VI. běh výměnný ¼ míle do I. tř. 4 zav., do II. tř. 6 zav.

Zároveň upozornění T. O. jest br. cvičitelům, by strnili se přepínání sil dorostů.

Josef Vokrál.

— Pěv. Spol. Bedřich Smetana přednesl 12. května v Orchestra Hallu krásné německé oratorio Jan Hus v české řeči dle překladu dr. V. J. Dvořáka, do angličtiny přeložil Fr. Zajíček. Polovina výtěžku z tohoto velkého podniku našich zpěváků připadne humanitním ústavům Útulně a Sirotčinci v Chicagu. Samy programy jsou pěknou upomínkou na toto velkolepé vystoupení.

— T. J. S. Rozvoj pořádala veřejné cvičení v sobotu 8. května.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Blesk v Baltimore přijat byl Fr. Hejný. Zemřel Jos. Smetana.

— Z T. J. S. Omaha, Neb., vyloučení byli pro neplacení: Jan Adam, J. Holoubek, Ant. Joeger, H. Pekárek, Vác. Stehlík, Ant. Vaňous ml., S. L. Kostorys (tomuto se list zasilal do C. Ch., Texas, stále).

— Do T. J. S. Tyrš v Omaze přijati byli: Fr. J. Brázda, Boh. Kús, Jos. Hajný, Ant. Andryšek.

— Do T. J. S. Little Ferry, N. J., přijat byl Fr. Náprstek.

— Do T. J. S. Portland, Ore., přijati byli: Adolf Marsa (adresa?), Henry Chehak, Stef. Slanička, Joe Kasal, Fr. Vít, Karel Meduna, Sam Triend, Alois Volf.

— Do Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn., přijati byli: Edw. Sklenář, Vác. Dejmek, Vilhelm Vrábek. Vyloučení pro neplacení John Mlynář, Vác. Košnář. Odstoupil Jos. Motýčka.

— Z T. J. S. Montgomery, Minn., vystoupil Vác. Šetka. Navrženi byli: Vojtěch F. Havlis, Fr. J. Staněk, Fr. E. Dvořák, Jos. R. Novotný, Vác. Limberger, Štěpán F. Hanzal, Tomáš Kaizershot, Jindřich Trčka, Frant. Tomášek, Ed. J. Vondra, Václav Čtvrtník, Edward Vondra.

— Do T. J. S. Karel H. Borovský, Ennis, Tex., přijati byli: J. Kasalický, J. Šeliga. Odstoupili Dr. K. Breuer, Ant. Janoušek, Frant. Brožek.

— Do T. J. S. Komenský, Guy, Tex., přijat byl Jan L. Bláha.

— Do T. J. S. v Oenaville, Tex., přijat byl Jindřich Růžička. Odstoupil W. L. Ševčík. Vyloučení byli pro neplacení: C. H. Bartek, F. J. Ječmenek, E. D. Bartek, F. J. Št'astný, Jos. Staneček, F. Závodný, J. Klinkovský; a Jos. Martínek pro neplacení a urážku sboru.

— Do T. J. S. Karel Jonáš v Cicero, Ill., přijati byli: Frank Bastl, Václav Bastl, Anton Smrštík, Arnošt A. Kohn. Vyloučen Ant. J. Hearing.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., přijat byl Josef Fuksa.

— Do T. J. S. Hawthorne, Ill., přijat byl Frank Kašpar.

— Z T. J. S. Tyrš v Omaze vyloučení byli pro neplacení: Fr. Spinar, Karel Zima.

— Do T. J. S. Nová-Vlast v Clevelandu uvedeni byli: Jindřich Příkrýl a Václav Skořepa. Odstoupil Jak. Prokeš.

— Ze sboru Sokolek Libuše v So. Omaze vyloučena byla pro neplacení Kateřina Ryšánek.

— Do T. J. S. Minneapolis, Minn., přijat byl Jan Procháška (jakou má adresu?).

— Do T. J. S. Rozvoj v Chicagu přijati byli: Jos. Kadeřábek, Fred. Půrok, Arnošt Čapek, Jar. Pokorný, Frank Vraný. Vystoupil Jan Long. Pro neplacení vyloučen byl Jos. Hauser a na vlastní přání vyloučen Eduard Slibeck, protože mu nebylo možno dostáti povinností.

— Do Sokola Chicago v Chicagu přijati byli: Jindřich Knop (s přest. list.), František Lukáš, Josef Berka, Hubert Starý, Eduard Kapoun, Karel Raiman, Jos. P. Elsnie a Aug. J. Sticha (tito dva s přest. list.). Vystoupili: František Majer, Irvin Jirka, Wm. Škaloude. Vyloučení pro neplacení: Rudolf Novotný, Jos. Procháška, Ferdinand Rott, Jos. Šimák, Boh. Vácha, Gabriel Ničovský, Jan Prokša, E. J. Svihart, Josef Zach. Dále přijat byl Václav Jiroušek.

Bratři! Když se stěhujete, oznamte svoji novou adresu tajemníku své jednoty, nebo přímo výpravčímu, anebo aspoň oznamte novou svou adresu listonoši a on to oznámí výpravčímu. Každý měsíc na žádost pošty musíme zastaviti více čísel, poněvadž adresáti se přestěhovali a nikomu novou adresu neudali. Připomínáme tentokrát pouze New York. Pošta oznamuje, že se tam přestěhovalo následujících deset bratří bez udání nové adresy: Jan Sedlák, 133 E. 173 St.; Fr. Křivohlavý, 332 E. 74 St.; Ant. Kolář, 426 E. 72 St.; Fred. Martyn, 1329—1st Ave.; Ed. Pittman, 214 E. 56 St.; Ant. Melzer, 330 E. 72 St.; Fr. Bartuněk, 335 E. 73 St.; Fred. Kalaš, 426 E. 71 St.; Jar. Kalaš, 426 E. 71 St.; W. Filipec, 552 E. 86 St.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzenském Sokole, 18. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 So. Ridgeway Avenue, Telefon Lawndale 4093; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne ave., Tel. Canal 132; Tom. Vonáček, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351; Jos. Čermák, 2533 So. Central Park ave. Tel. Lawndale 1611; Jos. Šlapák, 5144 West 24. Pl., Cicero, Illinois. Tel. Morton Park 432; Fr. J. Špaček, 3954 West 16th Street; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Wm. Otcovský, 2458 So. Kedzie Ave.; V. Houser, 4742 So. Honore St., Tel. Yards 2849; Ant. Pecival, 3442 W. 26th St., Tel. Rockwell 1316; V. Roubal, 2221 So. Kedzie av. Tel. Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland ave., Tel. Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Tel. Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. 42. Ct., Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave. Oak Park, Ill.; Lud. Hejlišk, 1612 Loomis St. Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento ave., Tel. Humboldt 1300. — Otilie Splaveová, 1328 W. 18th St. Barbora Schefflová, 1436 W. 18th Street, Chicago. — J. Lang, 1433 — 59. ave., Cicero, Ill. J. Mareška, 5419 W. 22. St., Cicero, Ill. — M. Štěpánková, 2232 So. Kedzie ave. — R. Hanzlíková, 2513 Central Pk av. **Technický Odbor:** J. Pokorný, náčelník, 1300-2 S. 41st Ave. — Tajemník: J. Vokřál, 1735 W. 18. St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzenském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečníka, divadelních knih a pod. obračejte se přímo na br. K. Krásného.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein, 3531—3rd ave., New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67 St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Myslivec, 324 E. 74. St., N. Y. C.; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., N. Y. C.; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Josef Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vojt. Filip, 19—3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Karel Šafránek, 307 So. 21. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Fr. Goetz, 995 Boston Road.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Kozák, 535 E. 78. St., box 3.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2638 N. Sartain St.

T. J. S. Westfield, Mass. 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Fr. Třešnak, box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. úterý v Sokolovně; taj. Emma Stupka, 103 N. Linwood Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. M. Kamila Wojtišková, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59—2nd ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. A. Kočovská, 92 — 19th Ave.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o půl 5. odpol.; taj. Ant. Smietansky, box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, P. O. Box 310.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: Starosta Leo Všetěčka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frčka; jednatel Jan Tichý, 3268 W. 54 St.; pokladník Vác. Přech, 3272 Fulton Rd.; náčelník Jos. Štíbr, I. podnáčelník Fr. Šrámek, II. podnáč. Jan Jirásek, Detroit; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nabělek pro Pennsylvanii; Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland. Schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Fr. Holešovský, 2237 E. 76. St., SE.

Sokol Čech, Cleveland, O.: 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Jan Kálal, 3613 Sackett ave. S. W.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník Boh. Milý, 228 Maybury ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. a 4. středu v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Vrat. Bechyně, 49 Tillman; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt ave.

Sokol Lorain, Lorain O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Ad. Navrátil, R. D. 2.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Jan W. Novák, Butler Plank Road, Millvale, Pa.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Nový II., R. R. 2, box 79-a.

T. J. S. Saginaw, Mich. Taj. Cl. Krupka 410 N. 13. St.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halg, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; Náčelník B. O. Hašek, 403—6th av. W., Cedar Rapids, Ia.; I. podnáčelník Fr. Jirásek, Cedar Rapids, Ia.; II. podnáčelník Fr. Štěpánek, Milwaukee, Wis. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago. 2. čtvrtek. Taj. Fr. Hartman, 5513 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill. Tajemnice Kateřina Kubíčková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Sokolky Chicago. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. E. Sadílek, 2500 Sawyer Ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. Jan Votoček, 1801 W. North Avenue.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Schůze 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov ave. Taj. Jos. Čapek, 1339 S. Tripp ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č.S.P.S. Taj. Mat. Beránek, 5118 Hermitage av.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave. Tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago. Taj. Františka Bíšek, 4640 N. Crawford av. Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18. St.; taj. M. Niebauer, 1104 W. 18. St.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník Jan Hora, 2131 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 z. 12. ul. Taj. Frank Koubek, 6712 W. 12. St.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Em. Žaloudek, 5051 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago, St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Emil Tůma, c. o. Slovan Americký.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Chas. Lepic, 631 N. Center St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Ant. Kosík, 550 St. Clair St.